

Ahmed Al-Wakil
Abdu-r-Rezzak
ISLAMSKA - BIBLIOTEKA . NET

Ključevi

spasa

Liječenje šejtanskog
dodira

KLJUČEVI SPASA

Liječenje Kur'anom od šejtanskog dodira

Ahmed El-Wakil - ABDURREZZAK

KLJUČEVI SPASA

Liječenje Kur'anom od šejtanskog dodira

UVOD

Zahvala pripada Uzvišenom Allahu. Njega hvalimo i od Njega pomoć i oprost molimo. Utječemo se Allahu da nas zaštiti od zla naših duša i naših zlih djela. Koga Allah uputi na Pravi put, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga Allah na stranputici ostavi, niko mu na Pravi put ne može ukazati. Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i Poslanik.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

"O vjernici, bojte se Allaha istinskom bogobojažnošću i nipošto ne umirite osim kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

"O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas je stvorio od jedne osobe, od koje je njen par stvorio, a od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao! Bojte se Allaha, Čijim imenom jedni druge molite, i čuvajte rodbinske veze! Allah doista nad vama bdije!" (En-Nisa', 1)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا

"O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo Istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će veliki uspjeh." (El-Ahzab, 70-71)

Zaista je najistinitiji govor Allahova Knjiga, a najbolji put je Muhammedov, sallallahu alejhi ve sellem, put. Najgore stvari su uvođenje novotarija u vjeru. Svaka novotarija vodi u zabludu, a svaka zabluda u Vatru.

Zahvaljujem Allahu onako kako Mu zahvlani zahvaljuju na blagodatima koje se ne mogu pobrojati. Zahvaljujem Mu na najuzvišenijoj blagodati, blagodati islama, jer me je učinio od ovoga ummeta, ummeta „La ilahe illallah“, i na posebnoj blagodati što me je učinio ummetom Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Tako pjesnik Muhammed Ikbal, Allah mu se smilovao, kaže:

*Ono što mi poveća čast i ponos,
pa gotovo da svojim stopalima (od radosti) pogazih zvijezdu Danicu,
je da potpadoh pod Tvoje riječi: „O Moji robovi“,*

i Ahmed mi je dat za vjerovjesnika.

To je takav ummet, da kada je Musa, alejhis-selam, Allahov sagovornik, čuo o njegovim vrijednostima, poželio je da bude bar jedan obični pojedinac tog ummeta.

Uzvišeni Allah me je počastio time što mi je dao da, prema svojim mogućnostima, odbijam zlo od ovog dobrog muslimanskog naroda prilikom njegovog iskušenja. Tako mi Allaha, to je za mene počast i ponos. Sebe ne smatram toliko stručnim, a Allah najbolje zna naše namjere ulaska u ovodunjalučke interese, cilj mi je samo zadobiti Njegovo zadovoljstvo i otkloniti nepravdu od onih kojima je ona učinjena i koji su nemoćni. Tako Uzvišeni kaže:

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

„Šta je s vama, pa se ne borite na Allahovom putu za nemoćne, muškarce, žene i djecu koji govore: "Gospodaru naš, izbavi nas iz ovoga grada čiji su stanovnici nasilnici, odredi nam od Sebe zaštitnika i daj nam od Sebe pomagača!" (En-Nisa', 75)

Zato, neka je hvala Allahu na svim Njegovim blagodatima.

Tako mi Allaha, moj razum je zbunjen i srce iznureno nabrajanjem Njegovih blagodati, a Uzvišeni Allah nas je obavijestio da ih ne možemo pobrojati.

Ja uživam u blagodatima, jer me je Uzvišeni počastio time što mi je olakšao put pomoći onima kojima je nanesen zulum, tako što od njih odbijam uznemiravanja, štetu i nepravdu, prema svojim mogućnostima. Tako mi je olakšao liječenje Kur'ani-Kerimom, a to je jedan od puteva za odbranu i pomoć onima koji su potlačeni i kojima je nepravda nanesena.

Ibn Tejmije, govoreći o liječenju rukjom, kaže: „Pohvalno je, pa čak i obaveza, da se od onoga kome je nanesena nepravda odvrati zulum i da mu se pomogne. Ovo je jedno od najboljih djela koje spada u djelo vjerovjesnika i dobrih ljudi, koji su odvrćali šejtane od čovjeka, onako kako je to naredio Uzvišeni Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. To je jedna vrsta džihada na Allahovom putu.“

Naš šejh Muhammed El-Usejmin, Allah mu se smilovao, odgovorio je na pitanje: „Da li se uči osobi koju su džinni obuzeli ili je treba zaokupiti da'vom?“

Rekao je: „Poziv ka Allahu je fardi-kifaje (kolektivna obaveza), što znači da nije obaveza svakoj osobi. Zato će se pogledati šta je korisnije. Ukoliko je moguće objediniti poziv i

učenje onima koji su obuzeti džinnima, tako što će se odrediti poseban dan za učenje a kontinuirano činiti da'va, to je preče, kako bi se pomoglo braći koji su zatečeni tom nedaćom. Uz to treba i dalje pozivati ka Uzvišenom Allahu.“

Hvala Allahu Koji mi je objedinio oboje, i ono što je korisnije i ono što je preče. Zahvala pripada Allahu našem Gospodaru. On oprašta i dostojan je hvale, Samilostan je i Blag prema Svojim robovima. On je Gospodar Koji zabranjuje nepravdu Sebi, pa je i prema Svojim robovima učinio zabranjenom. Propisao nam je da pomažemo onima kojima je učinjena nepravda. Naš Gospodar je Milostiv, zapisao je u Knjizi kod Sebe ispod Arša da je Njegova milost pretekla Njegovu srđbu.

On je Gospodar Koji oprašta. On izražava Svoju ljubav prema robovima, a nije o njima ovisan. Oni su o Njemu ovisni. On je Brižan i Blag prema svojim robovima. On je glavni Uzročnik, Stvoritelj lijepih povoda kojima se stiže do dobra Njegovih robova. Ko Mu se približi jedan pedalj, On mu se približi za podlakticu, a ko Mu se približi za jednu podlakticu, On mu se približi za jedan hvat. Ko hodi ka Allahu, Allah mu dolazi trčeći.

Zahvaljujem Allahu mnogo, lijepo i s blagoslovima od Njega, onoliko koliko je nebesa i Zemlje, a i više od toga koliko želi. Njemu pripada zahvala dostojna Njegove uzvišenosti, uzvišenosti Njegovog Lica i veličine Njegove vlasti. Njemu pripada zahvala sve dok ne bude zadovoljan, a i poslije zadovoljstva. Njemu pripada zahvala kao što su Mu zahvaljivali prvi i zadnji. Njemu pripada zahvala kao što su Mu zahvaljivali vjerovjesnici i dobri. Pripada Mu zahvala onako kako Mu je zahvaljivao Njegov rob i Poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, nosilac zastave zahvalnosti na Sudnjem danu.

Ahmed El-Wakil - ABDURREZZAK

KNJIGU POKLANJAM....

Na kraju, ovaj moj skromni trud utrošen na pisanje knjige koju sam nazvao *KLJUČEVI SPASA* - liječenje Kur'ani-Kerimom od džinnskog uznemiravanja, darujem svakom bolesnom koga je obuzelo džinnsko uznemiravanje, pa mu je promijenilo život, ili je osjetio štetu koja mu je nanijeta teškom boli, bdijući noćima u nesanici...

Darujem je svakome onome koji pati od džinnskih napada i uznemiravanja...

Poklanjam je svakoj djevojci koja je obilazila sihirbaze i varalice, koji su se obukli u odoru liječnika Kur'anom, pa su joj povećali uznemiravanje i pogazili njenu čast čineći sa njom razvrat, neka nas Allah sačuva.

Također, darujem je svakoj djevojci koju su džinni uznemiravali godinama, i koja čitajući Kur'an, list po list, pomno razmišlja o svakom ajetu, plače, stavlja ga na svoja prsa i vjeruje da je Kur'an Govor njenog Gospodara, i da će se putem njega sačuvati i izliječiti.

Molim Allaha, Koji sve čuje i sve zna, da se u potpunosti izliječe i da izliječi sve bolesne muslimane. Molim Ga da nam

ISLAMSKA - BIBLIOTEKA . NET

popravi naše namjere, primi naša djela, a On je blizu i odaziva se na dove. Naš zadnji poziv je: neka je zahvala Allahu Gospodaru svih svjetova.

PRVO POGLAVLJE

KUR'AN JE LIJEK

Uzvišeni kaže:

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

"Ova Knjiga, u koju nema sumnje, Uputa je onima koji se Allaha boje." (El-Bekare, 2)

Uzvišeni kaže:

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ

"U mjesecu ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana, koji je putokaz ljudima, jasan dokaz pravog puta i razlikovanja dobra od zla." (El-Bekare, 185)

Uzvišeni kaže:

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

"A od Allaha vam dolazi svjetlost i Knjiga jasna." (El-Maide, 15)

Uzvišeni kaže:

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

"A ova Knjiga, koju objavljujemo, blagoslovljena je, ona potvrđuje onu prije nje da opominješ Mekku i ostali svijet. A oni koji u onaj svijet vjeruju – vjeruju i u nju i o namazima svojim brigu brinu." (El-En'am, 92)

Uzvišeni kaže:

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

"A Mi ovima Knjigu objavljujemo, koju smo kako Mi znamo objasnili, da bude putokaz i milost ljudima koji budu vjerovali." (El-E'araf, 52)

Uzvišeni kaže:

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

"A kad se uči Kur'an, vi ga slušajte i šutite – da biste bili pomilovani." (El-E'araf, 204)

Uzvišeni kaže:

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

"A kada učiš Kur'an, između tebe i onih koji u onaj svijet ne vjeruju Mi zastor nevidljiv stavimo, a na srca njihova pokrivače da ga ne bi razumjeli, i gluhim ih učinimo. I kada ti spomeneš Gospodara svoga u

Kur'anu, Njega Jedinog, okrenu leđa iz odbojnosti prema njemu." (El-Isra, 45-46)

Uzvišeni kaže:

وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

"Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast." (El-Isra, 82)

Uzvišeni kaže:

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ

"Allah objavljuje najljepši govor, Knjigu sličnu po smislu, čije se pouke ponavljaju. Od nje se koža ježi u onih koji se Gospodara svoga boje, a zatim, kad se spomene ime Allahovo, kože se njihove i srca njihova smiruju. To je Allahova Uputa kojom On upućuje koga hoće; a onoga koga Allah skrene u zabludu, njemu nema upućivača." (Ez-Zumer, 23)

Uzvišeni kaže:

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا

"Na takav način Mi i tebi objavljujemo ono što ti se objavljuje. Ti nisi znao šta je Knjiga, niti što je vjerovanje." (Eš-Šura, 52)

Uzvišeni kaže:

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

"Da ovaj Kur'an kakvom brdu objavimo, ti bi vidio kako je strahopoštovanja puno i kako bi se od straha pred Allahom raspalo. Takve primjere navodimo ljudima da bi razmislili." (El-Hašr, 21)

Uzvišeni kaže:

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً فِيهَا كُتِبَ قِيعَةٌ

"...od Allaha Poslanik koji čita listove čiste u kojima su propisi ispravni." (El-Bejjine, 2-3)

El-Buhari prenosi od Urve b. Ez-Zubejra da ga je Aiša, radijallahu anha, obavijestila: „Kada bi se Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, razbolio proučio bi Zaštitu (Muavvizat: El-Felek i En-Nas) pušujući u ruke, pa bi se potrao svojim rukama po mjestu koje bi ga boljelo. Kada se razbolio bolešću od koje je umro, počela sam mu učiti Zaštitu pušujući, kako je on prije učio, a zatim bih ga potirala njegovom rukom.“

Od Ebu Seida se prenosi da je rekao: „Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se utjecao Allahu od džinna i uroka ljudi sve dok nisu objavljene sure El-Felek i En-Nas. Kada su objavljene, učio ih je, a ostavio sve drugo.“ (El-Buhari)

U oba hadisa je dokaz da se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, liječio Zaštitama od bolesti, kao što se navodi u hadisu od Aiše, te od džinna i zavisti, kao što je u hadisu od Ebu Seida. Kur'an je generalan i potpun lijek, kao što se navodi kod imama Malika u El-Muvettau da je Ebu Bekr Es-Siddik ušao kod Aiše, radijallahu anha, dok je болоvala, a neka židovka joj je učila rukju, pa Ebu Bekr Es-Siddik reče: „Uči joj rukju Allahovom Knjigom.“¹

Ibn Madždže, njegovim lancem prenosilaca, navodi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Pridržavajte se dva lijeka - meda i Kur'ana.“

Od Ebu Lejlai, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: „Sjedio sam kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kad mu dođe neki beduin i reče: „Imam bolesna brata.“ Upita: „Od čega boluje?“ Reče: „Obuzet je šejtanskim dodirom.“ Reče mu: „Idi i dovedi mi ga.“ Otišao je, doveo ga i stavio da sjedne pred Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Čuo sam kako mu uči Zaštitu: Fatihu, prva četiri ajeta sure El-Bekare, dva iz sredine: *ve ilahukum ilahun vahid*, Ajetul-Kursij i tri zadnja ajeta. Zatim

¹ El-Bejheki sa ispravnim lancem prenosilaca od Er-Rebi'e b. Sulejmana prenosi: „Upitao sam imama Eš-Šafi'ija o rukji, pa reče: „Nema smetnje da čovjek uči i liječi Allahovom Knjigom i poznatim zikrom.“ Rekoh: „Da li ehlul-kitabije (kršćani i židovi) mogu učiti rukje muslimanima?“ Reče: „Da, ukoliko uče već poznatim iz Allahove Knjige i poznatim zikrom.“ Upitah: „A šta je dokaz za to?“ On reče: „Ima više dokaza, a jedan je da nas je Malik obavijestio...“, pa je spomenuo gornji hadis. (nap. prev.)

ajet iz sure Ali Imran, mislim da je učio: *Šehidallahu ennehu la ilahe illa huve*, te ajet iz sure El-E'araf: *Inne rabbekumullahullezi haleka*, ajet iz sure El-Mu'minun: *Ve men jed'u meallahi ilahen vahid la burhane lehu*, ajet iz sure El-Džinn: *Ve ennehu te'ala džeddu rabbina mettehaze sahibeten ve la veleda*, deset ajeta sa početka sure Es-Saffat, zadnja tri ajeta sure El-Hašr, kao i Kulhuvallahu ehad, Felek i Nas. Tada beduin ustade izliječen. Na sebi nije imao nikakvih tragova bolesti." (Ibn Madždže)

Liječenje Kur'ani-Kerimom je validno i korisno bez ikakve sumnje, a i potpun lijek Allahovom dozvolom, kao što se navodi u suri Fussilet: *"Reci: on je za vjernike uputa i lijek."* Uzvišeni, također, kaže: *"Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima."* (El-Isra)

Ibn Kesir o ovom ajetu iz sure El-Isra kaže: „Kur'an otklanja ono što je u srcima u vidu bolesti, sumnje, nifaka, širka, zastranjivanja i nastranosti. Kur'an sve to liječi. Kur'an je milost kojom se stiče iman i mudrost, traži dobro i podstiče na njega. Ovo isključivo pripada onome ko vjeruje u njega, potvrđuje ga i slijedi.“

Imam El-Maverdi el-Bagdadi kaže da je Kur'an lijek za zabludu, jer je u njemu uputa i iscjeljenje od bolesti zbog blagoslova kojeg sadrži.

Šejh Muhammed el-Emin eš-Šenkiti u tefsiru „Advaul-Bejan“ kaže: „Kur'an je lijek zato što je liječenje njim ispravano. Međutim, liječenje se postiže upotrebom lijeka, a iscjeljenje Kur'anom je ispravno samo za onoga ko ga upotrijebi (kao lijek).“

Kur'an je potpuni lijek od svih srčanih i tjelesnih bolesti, bolesti dunjaluka i Ahireta. Međutim, nije svako sposoban niti upućen da liječi Kur'anom. Kur'an je uputa i lijek za vjernike, a zulumčarima samo propast povećava. Tako El-Hasen el-Basri kaže: „Neće se niko družiti sa Kur'anom, a da od njega neće ustati s povećanjem ili pomanjkanjem.“ Povećanje označava da vjeruje u Kur'an, a pomanjkanje da sumnja u njega.

Kada se bolesni lijepo liječi Kur'anom, iskreno iz uvjerenja, tj. kada je uvjeren u iscjeljenje izvršavajući sve uslove, bolest mu se nikako neće moći suprotstaviti. Pa, kako se stvorene bolesti mogu suprotstaviti Govoru njihovog Stvoritelja, Tvorca nebesa i Zemlje, Govoru Gospodara ponosa i uzvišenosti, koji kada bi se objavio brdima, raskomadao bi ih, ili Zemlji, koju bi u prah pretvorio?! Nema nijedne bolesti srca ili tijela, a da u Kur'anu nema naznaka za način, povod i zaštitu od te bolesti. Ovo će zadobiti samo onaj kome Allah dadne znanje o Knjizi. Uzvišeni

u Kur'anu spominje bolesti srca i tijela, kao što spominje i njihovo liječenje.

Bolesti srca su dvovrsne:

Prva: Bolest strasti. Druga: Bolest sumnji.

Uzvišeni Allah podrobno spominje bolesti srca, kao i uzroke bolesti i način liječenja, a od njih su: zloba, oholost, nepravda, nasilje, pretjerivanje, pakost, samozadivljenost, spletkarenje, sumnja, licemjerstvo, ljubav prema strastima i pohotama, ljubav prema dunjaluku. Srce biva ispunjeno ljubavlju prema dunjaluku, očajem prilikom nepokornosti, strahom od stvorenja, nijekanjem blagodati, nezadovoljstvom blagodatima, pohotnim ambicijama da se zadobije ono što se nalazi u posjedu drugih. Isto se odnosi na traganje za tim ambicijama, zavidnost, pretvaranje, zalutalost, kao i ostale bolesti srca, poput ljubavi prema novotarijama, ostavljanju Sunneta, te ljubav prema slijeđenju i slijepom oponašanju predaka, predanost i naklonost prema neznanju, ostavljanje znanja i svjetlosti. Ove bolesti su smrtonosne i uništavajuće i za pojedinca i društvo. Pojedinaac sa njima živi životom nereda na dunjaluku, uz kaznu za grijehе i bolesti koje ga očekuju na Ahiretu.

Učenjaci iz reda ispravnih prethodnika su potvrdili da je Kur'an lijek. U nekim se predajama navodi: „Ko se ne izliječi Kur'anom, za njega lijeka nema.“ Kur'an je lijek za bolesti srca i tijela, a prenosi se od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, u Sunenu Ibn Madždže da je rekao: „Najbolji lijek je Kur'an.“ Također je rekao: „Pridržavajte se dva lijeka - meda i Kur'ana.“

Kur'an, povodom bolesti tijela, objedinjuje temelje i postavke liječenja, kao što je čuvanje zdravlja i preventiva od onoga što šteti zdravlju. Zatim, potiče na izbacivanje štetnih materija. Kada bi se rob lijepo znao liječiti Kur'anom, vidio bi veoma iznenađujuće posljedice u vidu brzog izlječenja. Uzvišeni kaže:

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

"Mi tebi objavljujemo Knjigu kao objašnjenje za sve i kao uputu i milost i radosnu vijest za muslimane." (En-Nahl, 89)

Uzvišeni Allah je garantovao onome ko bude vjerovao u Njega i slijedio ono što je On propisao, sreću na dunjaluku i na Ahiretu. On kaže:

فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَىٰ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ

"Od Mene će vam uputa dolaziti, i onaj ko bude slijedio Uputu Moju neće zalutati i neće nesretan biti. A onaj ko se okrene od Opomene Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepim oživiti. "Gospodaru moj", reći će, "zašto si me slijepa oživio kad sam vid' imao?" "Evo zašto", reći će On. "Dokazi naši su ti dolazili, ali si ih zaboravljao, pa ćeš danas ti isto tako biti zaboravljen. I tako ćemo Mi kazniti sve one koji se pohotama previše odaju i u dokaze Gospodara svoga ne vjeruju. A patnja na onom svijetu bit će, uistinu, bolnija i vječna." (Taha, 123-127)

Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao, u tefsiru „Fi Zilalil-Kur'an“ kaže: „U Kur'anu je lijek za strasti, pohote duše, prljave ambicije, zavidnost i šejtanske napade. Sve su to mahane srca koje čovjeka obuzmu u vidu bolesti, slabosti i iznurenosti, pa ga vode u dekadenciju, belaje, prelamanje ličnosti. Zato je Kur'an milost za vjernike. U Kur'anu je lijek za različita nastojanja i tendencije u osjećajima i razmišljanjima. Kur'an štiti razum od zastranjivanja. Daje mu slobodu u korisnim aspektima i čuva ga da ne troši svoje potencijale na

ono u čemu nema koristi. Kur'an čovjeka vodi precizno ispravnim pravcem, a zalaganje čovjeka čini produktivnim, sigurnim i čuva ga od nastranosti i propusta. Isto se odnosi na tijelo kada troši svoju snagu na umjeren način bez pretjerivanja i zastranjivanja, pa će se tada očuvati kao zdravo."

Šejh Abdurrahman es-Sa'di, Allah mu se smilovao, kaže: „Kur'an sadrži lijek, milost, a to ne može svako zadobiti, već samo oni koji vjeruju u njega, koji potvrđuju njegove dokaze i koji ga poznaju. Nepravedni ga ne potvrđuju, ne rade po njemu, pa im kur'anski dokazi samo povećavaju propast, jer putem Kur'ana se protiv njih podiže dokaz. Lijek kojeg Kur'an sadrži je generalan za iscjeljenje srca od sumnji, neznanja, neispravnih mišljenja, zastranjivanja i loših namjera. On sadrži sigurno znanje s kojim prestaje svaka sumnja i neznanje, kao što predstavlja opomenu i savjet putem kojih prestaje svaka strast koja se suprotstavlja Allahovim naredbama. Kur'an je i lijek za tijela od svih bolesti i bolova.

Milost u Kur'anu je u vidu povoda i sredstava koji podstiču na nju, a kada rob bude postupao po njoj, zadobit će milost i vječnu sreću na dunjaluku i Ahiretu.

Poznato je da su zvučni talasi jedan od oblika energije. Mnogi aparati mogu napraviti te talase. Kada ti talasi dođu do

ušiju, tj. dostave glas kojeg nose, počinje potpadanje pod uticaj i slušanje iza kojeg dolazi shvatanje i poimanje, a iz toga nastaju želja, strah, ljubav, mržnja. Ljudske emocije se vežu za uticaj zvukova, svedjedo da li sami po sebi imali značenja ili to ostavljalo tragove na duši u vidu anegdota i sjećanja. Iz toga, također, nastaje namjera, pa čvrsta odluka, a zatim djelovanje. Sve to opstoji na osnovu uticaja glasa koji se čuo sa značenjima, što ostavlja tragove na duši i tijelu.

Dr. Mahmud Jusuf Abduhu kaže da je čitao neke doktorske disertacije o uticaju muzičkih tonova na liječenja bolesti srca, a potom je dodao: „Muzika je imala uticaja na liječenje bolesti srca. Pa šta tek reći za Govor Gospodara svjetova, naročito ako ga prenosi lijep glas?!“

Nema sumnje da Kur'an ima ogroman uticaj na iscjeljenje srca, duše i razuma. Sigurno je lijek za tijelo i dušu od različitih bolesti. Putem Kur'ana su, tokom svih ovih generacija, bili upućivani i liječeni sljedbenici imana.

Na Trećoj svjetskoj konferenciji o islamskoj medicini, koja je sazvana u Istanbulu, u Turskoj, prezentiran je naučno-istraživački rad o uticaju slušanja Kur'ana na neke dobrovoljce, a bili su muslimani, Arapi i nearapi, koji ne poznaju arapski jezik. Bilo je, također, i nemuslimana. Ovaj istraživački rad

pokrenut je i u državi Florida, u SAD-u. Rezultati su pokazali da je umirujući uticaj Kur'ana postojao u 97 % slučajeva, tako da se stepen duševne uznemirenosti i živčanih aparata smirivao, a mjerenje je obavljeno posebnim elektronskim aparatima. Pojedini tih rezultata izložene su na godišnjoj, sedamnaestoj po redu, konferenciji Asocijacije islamskih medicinara u Sjevernoj Americi, koja je sazvana u gradu Sant Louis.

Potom je sprovedena druga studija radi komparacije kur'anskog učenja i njegovog umirujućeg utjecaja na živce sa drugim učenjima koja nisu kur'anska, odnosno, citirali bi se drugi arapski tekstovi koji nisu iz Kur'ana kako bi se napravila razlika između njegovog umirujućeg uticaja, tj. da li je taj uticaj baš povodom kur'anskih riječi ili zbog drugih faktora koji nemaju veze sa kur'anskim terminima. Od tih faktora su: melodično učenje Kur'ana, način učenja, ljepota glasa, spoznaja termina koji se uče iz Kur'ana od strane onoga koji sluša. Ovi pokusi su sprovedeni sa dobrovoljcima koji nisu poznavali arapski jezik i nisu muslimani.

Potom se učio Kur'an na arapskom jeziku, kao i drugi arapski tekstovi koji nisu iz Kur'ani-Kerima, uz napomenu da

su se i Kur'an i ostali tekstovi učili na isti način, u odnosu na glas, melodiju, blizinu uhu.

Potom je sproveden pokus sa dobrovoljcima koji su sjedili na istom mjestu i na isti način, kako bi se spoznao uticaj odmora i sjedenja bez ikakvih učenja, bila ona kur'anska ili nekur'anska. Tokom seansi učenja, oni koji su slušali nisu mogli razlikovati kur'anska i nekur'anska učenja.

Rezultati pokusa su bili sljedeći: Oni koji su prisustvovali i odmarali se zatvorenih očiju, osjetili su umirujući uticaj na duševne poremećaje. Ovaj rezultat je bio sasvim očit i jasan. Učenja koja nisu bila kur'anska su, također, imala pozitivne rezultate, tako što se osjetio umirujući uticaj učenja u procentu od 35%. Kur'anska učenja su imala pozitivan uticaj u procentu od 65% kod onih koji su bili podvrgnuti pokusu, iako su oni bili nemuslimani i nisu znali da je ono što im se citira iz Svete Knjige, a nisu poznavali ni arapski jezik.

Rezime ovih pokusa je sljedeći:

- Kur'an ima potvrđen pozitivan uticaj na smirivanje duševnog poremećaja, a ovaj rezultat se pokazao u sljedećem:
- Promjene u elektronskim signalima na mišićima, te promjene vezane za spremnost kože da sprovodi elektro-talase.

- Promjene u krvotoku, uz popratne promjene otkucaja srca i količine krvi koja se nalazi u koži, kao i temperature kože.

- Skupina koja je poznavala arapski jezik, koja je slušala i shvaćala kur'anske citate, a bili su muslimni i nemuslimani, imala je pozitivne rezultate u 97% slučajeva.

Sve ove promjene su ukazivale na promjene u živčanom sistemu koji ima ulogu da utiče na druge tjelesne organe i njihovu funkciju. Zbog toga postoji velika mogućnost da je to povodom lučenja hormona kortizola, ili efekata živčanog sistema, endokrine žlijezde i tjelesnog aparata imuniteta .

Dr. Mahmud Jusuf Abduhu dovršava ovo govoreći: „Logično je pretpostaviti da uticaj Kur'ana na smirivanje duševnog poremećaja vodi ka aktiviranju funkcija sistema imuniteta u tijelu, čijom se ulogom poboljšava spremnost tijela da se bori protiv bolesti i da se od nje izliječi.

Isto tako, rezultati ovih pokusa ukazuju da kur'anske riječi, same po sebi, ne gledajući na njihova značenja, imaju fiziološki uticaj umirivanja živaca u ljudskom tijelu. Kada se slušanje Kur'ana veže za shvatanje njegovih značenja, onda je uticaj neograničen.“

Kažem da je uticaj Kur'ana na umirivanje živaca potvrđen. Nastaje odmah po učenju i veoma je čudan. To

gledam svakoga dana kod onih koji ne poznaju arapski jezik, niti značenja kur'anskih učenja. Allah je Svoju Knjigu, poput ostalih lijekova, učinio povodom za lijek, a_u nju je stavio posebnost opiranja uticajima bolesti, pa bolesni biva izliječen Allahovom voljom.

Uzvišeni Allah je učenje rukje Kur'anom učinio povodom za iscjeljenje koje se zadobija Allahovom naredbom i voljom. Mnogobrojna iskustva i pokusi su potvrdili pozitivan uticaj učenja kur'anske rukje na bolesne.

Uticaj Kur'ana ne može se ograničiti samo na psihičke bolesti, već prelazi i na organske bolesti, bez razlike da li one imale povoda u psihičkim bolestima, kao što su strah, depresija, tuga, očaj i sl., koje su u potrebi za umirivanjem duše bolesnoga i odagnanjem razočarenja, zabrinutosti i duševne poljuljanosti. Tome se ne treba čuditi, jer kada je Allah Uzvišeni dao da u materijama, poput trava i hranljivih sastojaka, postoje odlike borbe protiv uzročnika bolesti, pa otuda i povodi za iscjeljenje, onda je moćan da u Kur'anu, Njegovim ajetima i hrafovim, dadne slične tajanstvenosti koje odbijaju povode bolesti, i Njegovom voljom donose lijek. Kako i ne, kada je Kur'an Allahov govor kojeg je Uzvišeni učinio blagoslovljenim u učenju i traženju suda od Njega, podučavanju, edukaciji,

traženju dove putem njega, liječenju! Čitav Kur'an je blagoslov i moć Uzvišenog:

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا

"Kad bi se kakvim Kur'anom brda pokrenula ili zemlja iskomadala ili mrtvi dozvali; Allahu pripada sve! A zar nemaju nade i ne znaju vjernici da bi Allah, kad bi samo htio, sve ljude na pravi put uputio."

(Er-Ra'd, 31)

Kada bi se Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, razbolio, učio bi sure El-Felek i En-Nas, a zatim bi puhnuo. U tome je dokaz posebnog uticaja rukje na iscjeljenje. Kada je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kao predvodnik ljudi upotrebljavao rukju, šta tek reći za one koji nisu na njegovom stepenu, odnosno preostale muslimane?!

DŽINNSKE MOĆI

Džinni su Allahova stvorenja i jedan od Njegovih svjetova. Zaduženi su šerijatskim propisima kao i ljudi, tj. potpadaju pod naredbu, zabranu, nagradu i kaznu. Oni imaju pravo odabira za ono što čine ili ne čine. Džinni su jedan narod između ostalih naroda. Uzvišeni kaže:

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

"Sve životinje koje po Zemlji hode i sve ptice koje na krilima svojim lete svjetovi su poput vas – u Knjizi Mi nismo ništa izostavili – i sakupit će se poslije pred Gospodarom svojim." (El-En'am, 38)

Možemo reći da su dvije glavne podjele džinna:

Prva: Većina džinna. Neki od njih su vjernici, neki nevjernici, neki su dobri, a neki zli. Uzvišeni kaže:

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

"I ima muslimana, a ima nas zalutalih; oni koji islam prihvate pravi put su izabrali, a oni koji su skrenuli, u Džehennemu će gorivo biti."

(El-Džinn, 14-15)

Druga: Zločinci, buntovnici, tj. šejtani. Šejtanski džinni su predvodnici zablude i grijeha. Neki su od njih, kao što ima i ljudi, predvodnici u grijehu, zabludi, a nazivaju se i terminom „šejtani“. Uzvišeni Allah kaže:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

"Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džinnova, koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli; a da je Gospodar tvoj htio, oni to ne bi učinili; zato ti ostavi njih, i ono što izmišljaju." (El-En'am, 112)

Uzvišeni Allah je stvorio vatru kao žestoku i vruću. Oni nisu onakvi kakvi su u osnovi stvoreni, već su se okolnosti promijenile, kao što su se promijenile kod ljudi koji su u osnovi stvoreni od blata. Uzvišeni Allah je olakšao džinnima, kao što je olakšao i ostalim stvorenjima, uzroke koji im pomažu da žive, te ono što im je propisao da steknu od opskrbe i koristi, i čime odbiti ono što im šteti, a to je, inače, poznato za sva stvorenja. Neke od njihovih moći su:

1. *Skrivenost od ljudi*, tj. ljudi ih ne vide, kao što Uzvišeni kaže:

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

"On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite. Mi smo učinili šejtane zaštitnicima onih koji ne vjeruju." (El-E'araf, 27)

Ovo je temelj. Oni su nama nevidljivi, ali neki ispravni dokazi, koji su u saglasnosti sa događajima i pojavama koje su se odvile, ukazuju na mogućnost povezivanja džinna i ljudi, jer Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kaže: „Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, me zadužio da čuvam sadekatul-fitr, pa mi je neko došao i počeo uzimati hranu. Uhvatio sam ga i rekao: „Odvest ću te Allahovom Poslaniku.“ (El-Buhari)

2. *Džinni su zaduženi šerijatskim propisima*, tj. podložni su nagradi i kazni, a to ukazuje da imaju razum i mogućnost odabira, i da imaju sposobnost razlikovanja dobrog od lošeg, pokornosti i nepokornosti. Također, imaju strasti, što je slučaj sa onima koji su zaduženi, jer je suština iskušenja sadržana u suprotstavljanju strastima duše, traganjem za Allahovim zadovoljstvom i davanjem prednosti onome što Allah voli nad onim što duša voli, te onome što Allah želi nad onim što duša želi.

Uzvišeni kaže:

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا

"O skupe džinnski i ljudski, zar vam iz redova vaših nisu dolazili poslanici koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da ćete ovaj vaš dan dočekati?" (El-En'am, 130)

Krajnji cilj stvaranja džinna je ibadet Allahu, što je slučaj i sa ljudima. Uzvišeni kaže: *"I džinne i ljude sam stvorio samo da Me obožavaju."* (Ez-Zarijat, 56)

Ovo podrazumijeva da među njima ima nevjernika, nepokornih, nepravednih, onih koji prelaze granicu, kao što ima dobrih i bogobojaznih.

3. Džinni su jedan od ummeta. Njima se dešava ono što se dešava i ostalim živim bićima, jer se hrane, piju, žene, umiru, obolijevaju. Uzvišeni Allah im je dao neke specifičnosti, ali ih one ne čine boljim od ostalih svjetova. Imaju mogućnost preobražavanja i uzimanja različitih oblika. Većinom su to oblici zmija, crnih pasa, a ponekad i lik čovjeka.

Nekada su podređeni za dobro ili zlo zbog svojih mogućnosti koje im je Allah podario, kao što je ronjenje u morima i let u zraku. Od vremena Sulejmana sina Davudovog, alejhis-salam, niko ih nije mogao podrediti, zbog Sulejmanove,

alejhis-selam, dove da takve ovlasti ne zadobije niko drugi poslije njega. On je uvidio njihove potencijale i znanje, pa kada bi ova snaga bila podređena zlu, došlo bi do velikog nereda i propasti. I niko poslije Sulejmana, alejhis-selam, ih nije potčinio, a ono što rade sihirbazi, vračari, astrolozi, biva putem saradnje i pomoći šejtana koji nisu na to prisiljeni. Oni to čine kako bi zaveli čovjeka, njihovog starog neprijatelja. Da hoće, to ne bi činili. Tako Uzvišeni kaže: *"Gospodaru naš, jedni smo se drugima okorištavali i dostigli smo rok koji Si nam odredio."*

4. Džinni imaju mogućnost da vide čovjeka, da prate njegovo stanje i da ga nadgledaju. Džinnskim šejtanima je olakšano zavodjenje ljudi i odvrćanje od njihove vjere, te uljepšavanje ružnoga i predstavljanje ružnim lijepoga. Oni im prave pomutnju kako bi ih odvratili od njihovih koristi. Uzvišeni kaže:

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

"On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite. Mi smo učinili šejtane zaštitnicima onih koji ne vjeruju." (El-E'araf, 27)

Ovo je mudrost Uzvišenog Allaha.

Musliman ne pita za djela Uzvišenog Allaha, niti traga za ocjenom Njegovih djela, jer je Allah Najpravedniji Sudija.

On ništa ne čini bez svrhe. Uzvišeni Allah je čist od nesvrhisohodnosti i neistine. „*Gospodaru naš, ovo nisi stvorio beskorisno, neka Ti je slava.*“

Džinni i njihovi šejtani imaju djela kojima zavode ljude, pa tako vide čovjeka, prate njegova stanja, pozivaju ga u zabludu i ponor.

Uzvišeni kaže:

إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تُلْؤُمُونِي وَلَوْمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنَا بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"I kada bude sve riješeno, šejtan će reći: "Allah vam je pravo obećanje dao, a ja sam svoja obećanja iznevjerio; ali, ja nisam nikakvog dokaza nad vama imao, samo sam vas pozivao i vi ste mi se odazivali; zato ne korite mene, već sami sebe; niti ja mogu vama pomoći, niti vi možete pomoći meni. Ja nemam ništa s tim što ste me prije smatrali Njemu ravnim." Zulumćare sigurno čeka bolna patnja." (Ibrahim, 22)

Ovo je Iblis, predvodnik šejtana koji se odriče zavodjenja čovjeka, ili činjenice da on nad ljudima ima kakve ovlasti. Ovo su riječi koje će Iblis izgovoriti na Sudnjem danu prilikom stajanja, a tada neće biti laži. Odreći će se svojih sljedbenika i

onoga što su mu pripisali u vidu velikih moći koje pristaju samo Allahu Uzvišenom.

Allahov neprijatelj, Iblis, pozivao je na robovanje njemu samom, mimo Allaha. Zato je odredio da njegovo prijestolje bude na vodi oponašajući Allaha Uzvišenog. Sebi je pripisivao, ili nekim drugima, ono što samo pristaje Allahu, još od doba Adema, alejhis-selam. Došao je Ademu i njegovoj supruzi, a tada još nisu imali djece, i rekao: „Nazovite ga Abdulharis, pa će živjeti“, a El-Haris je jedno od šejtanovih imena. Nazvali su ga El-Haris, pa je živio. Autori tefsira navode ovu anegdotu prilikom tumačenja riječi Uzvišenog:

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا
فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا
جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ وَلَا
يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

"On je Taj Koji vas od jednog čovjeka stvara - a od njega je drugu njegovu stvorio da se uz nju smiri. I kada je on nju obljubio, ona je zanjela lahko breme i nosila ga; a kad joj je ono otežalo, njih dvoje su zamolili Allaha, Gospodara svoga: "Ako nam daruješ zdrava potomka, bit ćemo, doista, zahvalni" I kad im je On darovao zdrava potomka,

njih dvoje su izjednačili druge s Njim u onome što im On daje, a Allah je vrlo visoko iznad onih koje Njemu smatraju ravnim! Zar da Njemu smatraju ravnim one koji ne mogu ništa stvoriti, i sami su stvoreni i koji im ne mogu pomoći niti mogu pomoći sebi?" (El-E'araf, 189-192)

Neki mufessiri ovi anegdodu pripisuju israilijatima, a nužno je poznato kako je nemoguće da Allahovi vjerovjesnici počine širk.

Potom, Kur'an potvrđuje da se širk ogleda u dozivanju drugih mimo Allaha i uvjerenju da neko drugi mimo Allaha može donijeti korist, odagnati štetu, ili donijeti pobjedu. Kur'an je prekinuo svaku povezanost sa širkom, koji općenito predstavlja jednu od najvećih bolesti, jer je povod zablude na dunjaluku i Ahiretu. Kur'an potvrđuje da oni ne stvaraju ništa, niti da išta čine za sebe, pa kako onda korist ili pomoć može preći na nekoga drugoga?! Kur'an navodi primjer za to:

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْسُطُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ

"Imaju li oni noge da na njima hodaju, ili ruke da njima hvataju, imaju li oči da njima gledaju, ili uši da njima čuju? Reci: Zovite božanstva vaša, pa protiv mene kakvo hoćete lukavstvo smislite i ne odugovlačite." (El-E'araf, 195)

Zatim, Uzvišeni Allah potvrđuje potpuno ispovijedanje jednoće u ovom ajetu koji objedinjuje svako dobro u kojem je uputa i lijek.

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

"Moj je zaštitnik Allah, Koji Knjigu objavljuje i On se o dobrima brine." (El-E'araf, 196)

Ako ti spletke budu pravili šejtani od ljudi i džinna, reci: „Moj zaštitnik je Allah Koji je objavio Knjigu, i On štiti dobre“. Ako ti je teško podnositi principe zablude i tmina, onda je tvoj zaštitnik Allah Koji je objavio Knjigu i On štiti dobre. Ako ti spletke čine oni na nebesima i Zemlji budi uvjeren da je tvoj zaštitnik Allah Koji je objavio Knjigu i Koji štiti dobre. Ako pomisliš da je vladar tobom ovladao, znaj da je tvoj zaštitnik Allah Koji je objavio Knjigu i štiti dobre, a oni su nemoćni siromasi, gluhi, slijepi. Od svih njih nema nade u pogledu koristi i štete, pa kako mogu drugima donijeti korist i štetu?!

5. Allah je olakšao džinnima mogućnost da se preoblikuju i prikažu u različitim oblicima, a naročito u oblicima zmija, pasa, ljudi, ili nevidljivih bića koja lete u zraku, a sve Allahovom dozvolom. Ebu Saib, sluga Hišama b. Zehre, spominje da je došao kod Ebu Seida el-Hudrija, pa reče:

„Zatekoh ga kako klanja i sjedoh čekajući da završi svoj namaz. Potom začuh neki čudan zvuk sa krova u pravcu ćoška kuće. Okrenuh se, kad ono zmija. Skočih da je ubijem, a on mi rukom pokaza da sjednem, i ja sjedoh. Kada se okrenuh, pokaza mi na jednu odaju u kući. Reče: „Hoćeš li kupiti ovu kuću?“ Rekoh: „Da.“ Reče: „U njoj je bio momak koji se nedavno oženio. Krenuli smo sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, na Handek, pa je taj momak tražio dozvolu od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, svakom polovinom dana da se vrati svojoj porodici, pa mu Allahov Poslanik reče: „Ponesi sa sobom oružje, jer se bojim za tebe plemena Kurejza.“ Čovjek uze oružje, a potom se vrati i ugleda svoju ženu pred kućom kako stoji, pa baci koplje kako bi je pogodio, jer ga je obuzela ljubomora. Rekla je: „Uzmi svoje koplje i uđi u kuću da vidiš šta me je izvelo iz nje.“ Ušao je i ugledao veliku zmiju kako se smotala na postelji. Bacio je koplje prema njoj i pogodio je, a potom izašao i okačio koplje o kuću. Zatim zmija skoči na njega, i nije se znalo ko je prije umro, zmija ili momak. Otišli smo Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i spomenuli mu to. Rekosmo: „Moli Allaha da nam ga oživi.“ Reče: „Tražite oprost za vašeg prijatelja“, a potom doda: „U Medini imaju džinni koji su prešli na islam, pa kada

nešto od njih vidite upozoravajte ih tri dana, a ako se ponovno pojavi poslije toga, ubijte ga, jer je to šejtan.” (Muslim)

El-Hakim u Mustedreku i Et-Taberani u Kebiru, te El-Bejheki u El-Esmau ves-Sifat iz hadisa Sa'lebe el-Hušenija prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Džinni su trovrsni: jedni imaju krila kojima lete u zraku, drugi su zmije i psi, a treći odsjedaju i putuju.”

Čudno je da se u mnogim kućama muslimana čuvaju psi kao kućni ljubimci, pa te kuće postanu utočište za šejtane, a onda meleki odatle odlaze. Još je čudnije kako ih izdržavaju i služe im kao što se izdržavaju i služe djeca i ukućani.

O prikazivanju šejtana u liku čovjeka postoji potvrda u poznatom hadisu od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kada je bio zadužen za čuvanje sadekatul-fitra, pa mu se prikazao šejtan. Od Vuhejba b. El-Verda se prenosi: „Do nas je došlo da se prljavi Iblis prikazao Jahjau, sinu Zekerijjaovom, rekavši: „Ja želim da te posavjetujem.” Rekao je. „Slagao si. Ti me nećeš posavjetovati, već me obavijesti o ljudima.” Reče. „Oni su kod nas trovrsni: prva vrsta je najžešća za nas, mi im prilazimo sve dok ih ne zavedemo i dok se ne predaju. Potom se okrenu traženju oprosta i pokajanju, pa nam sve što smo sa njim postigli naštetiti. Zatim im se vratimo s grijesima, pa se i oni

ponovo vrate istigfaru." Reče: „Mi gubimo nadu u takve. Od takvih ništa ne dobijemo, pa nam to predstavlja brigu. Druga vrsta su oni, koji su u našim rukama poput lopte u rukama vaše djece. Igramo se sa njima kako želimo. Oni su sami sebe od nas sačuvali. Sljedeća vrsta su oni poput tebe, koji su nepogrješivi i nismo u mogućnosti da im išta učinimo." Jahja reče: „Jesi li bio u mogućnosti meni išta učiniti?" Odgovori: „Ne, osim jedanput, kada si stavio hranu, pa sam ti neprestano izazivao apetit njom tako da si pojeo više nego što si htio. Spavao si te noći i nisi ustao na noćni namaz kao što si inače ustajao." Jahja mu reče: „Nema sumnje da se više nikada neću zasititi hranom." Prljavi Iblis mu reče: „Bez imalo sumnje, nikada neću posavjetovati vjeroesnika poslije tebe." („Akamul-merdžan")

Kao što Kur'an potvrđuje da su džinni zaseban svijet, tako nam je i nauka, naposljetku, otkrila mnoge druge svjetove koje nismo poznavli prije, uprkos njihovom velikom utjecaju na naš život, bolest, zdravlje, poput različitih vrsta virusa, gljivica i bakterija. Ova bića žive sa nama, i u nama, zbog njih obolijevamo, a nekada nas i ubijaju, nekada nas napadaju, nekada smo u primirju, a sve se to dešava Allahovom voljom i htijenjem. Mi čvrsto nastojimo da se protiv njih borimo i

umrtvimo ih, a ako ne možemo, onda ih bar oslabimo da nas ne uznemiravaju.

Isto se odnosi na svijet džinna koji je stalno sa nama. Neki nas uznemiravaju, a drugi ne, ali se taj svijet razlikuje od drugih svjetova po zaduženju šerijatskim propisima, ima pravo odabira i slobodan je da čini određene stvari ili ih izbjegava. Mi nastojimo spriječiti uznemiravanje onih koji nas uznemiravaju tražeći utočište kod Allaha, onim čime nas je podučio Plemeniti u vidu različitih utemeljenih sredstava i izbjegavanja zabranjenih, kako bi od nas odbili njihovo uznemiravanje. Isto se odnosi na nastojanje spoznaje onoga što njih uznemirava i sprječava da nas uznemiravaju u vidu dozvoljenih sredstava poput, određene hrane, preparata i sl.

Sve ovo je zato što je šejtan naš neprijatelj koji namjerno nastoji da se bori protiv nas, da nam upropasti vjeru i dunjaluk. Ovo je njegov najveći i krajnji cilj, tj. da čovjeka odvede u širk i kufr. On je taj koji je porobio čovjeka za sve ono što je mimo Allaha. Podučio ga je da obožava Sunce, Mjesec, slike, drveće, strast, imetak, kipove, kamenje, ljude, čak je došlo do granica da ga je podučio da obožava samog šejtana. Kada šejtan to postigne kod čovjeka, postigao je svoje najviše ciljeve i želje.

Ukoliko nije u mogućnosti da dođe do toga, a on nikada ne gubi nadu, pa čak i kada čovjek umire, ne prestaje se protiv njega boriti i pokušavati da ga zavede vodeći ga u širk i nevjerstvo sve dok čovjek miče očnim kapcima. Šejtan se prilikom smrti čovjeka čak prikaže u liku njegovih prijatelja, kako bi ga odveo u širk i spriječio da umre na vjeri tevhida.

Ako nije ni to u mogućnosti, onda dođe čovjeku sa sumnjom uljepšavajući mu ružno, pa tako vidiš da čovjek ne smatra ružnim ono što Allah smatra ružnim. Ne smatra haramom, sramotom, ružnim i zabranjenim radnje poput pijenja alkohola, preljube, kocke, ogovaranja, pretjeranog ponosa, oholosti, pretvaranja, a Allahu se utječemo od toga. Ne vidi ni ostale ružne stvari, jer je šejtan uspio da ih učini dijelom života nekih muslimana, služeći se pri tome različitim i mnogobrojnim sredstvima, kao što je mijenjanje imena nekih stvari, tako da se ružna imena preinače u lijepa imena. Tako alkohol nazove zdravstvenim napicima, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je zabranio da se grožđe naziva keremom, preljubu i blud naziva ljubavlju i ašikovanjem. Mnoge vrste razvrata naziva umjetnošću. To se odnosi i na pravljenje kipova koje nazivaju umjetnošću, i davanje potpunih sloboda kako bi se raspravljali o Stvoritelju i govoru Poslanika, sallallahu alejhi

ve sellem, što nazivaju znanjem i filozofijom. Isto se odnosi na zabludu i razvrat vezano za tzv. lične slobode. Ovakve stvari su mnogobrojne, proširene i poznate u vezi sa svim onim što je zabranjeno.

Šejtan se na početku prikazivao sibirbazima, čarobnjacima i proricateljima sudbine na osnovu zvijezda, pa su ga vidjeli očima i sa njim pričali. Sada, kada je njegova pozicija postala veća i kada ima mnoštvo sljedbenika, njegovi štićenici su preuzeli vođstvo na dunjaluku, i oni izvršavaju ono što je inače činio njihov predvodnik i staratelj na najbolji način.

Uzvišeni kaže:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

"Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džinnova, koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli; a da je Gospodar tvoj htio, oni to ne bi učinili; zato ti ostavi njih, i ono što izmišljaju." (El-En'am, 112)

Ova obmana se odnosi na laž i prevaru, i nije vezana samo za imena nego i za djela i uvjerenja. Isti taj šejtan prikazuje se mušričkoj skupini koja je zalutala i koja se bori protiv Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i muslimana.

On im obećava da će ih štititi i pomoći protiv Muhammeda. Poslušajmo šta Kur'an govori o toj anegdoti u četrdesetom ajetu sure El-Enfal:

"I kada im je šejtan kao lijepo njihove postupke predstavio i rekao: "Niko vas danas ne može pobijediti, ja sam vaš zaštitnik!" – onda je on, kada su se dva protivnička tabora sukobila, natrag uzmaknuo, i rekao: "Ja nemam ništa s vama, ja vidim ono što vi ne vidite, i ja se bojim Allaha, jer Allah strašno kažnjava,"

Šejtan se njima na Dan Bedra prikazao u liku Surake b. Malika i obećao im da će ih njegovo pleme čuvati i pomagati u borbi protiv Muhammeda i muslimana. Kada je vidio Džibrila i meleke u safovima za borbu, i to sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *"Ja vidim ono što vi ne vidite."*

Ovdje je šejtan svojim štićenicima uljepšao borbu protiv muslimana, i obećao im pomoć rekavši da su pobjeda i pomoć veoma lahke, gledajući na materijalnu stranu. Međutim, kada je borba započela i kada je sišla Allahova pomoć vjernicima koji su bili strpljivi, stvar se razotkrila, a obećanja o pomoći i snovi o brznoj pobjedi nad vjernicima bili su samo fikcija i obmana od šejtana koji vodi u zabludu.

Jedna od šejtanovih prevara i sumnji jeste da dođe čovjeku i uljepša mu nepokornost, tako da kaže da je to svršena stvar koja se mora učiniti i da se bez nje ne može živjeti, te da će osoba bez imalo sumnje zapasti u grijeh, i da se život u našem vremenu ne može nastaviti osim sa tim grijehom i nepokornošću. On tako priđe djevojci i njenoj porodici, pa im dočara da je ljudi, ukoliko se pokrije, neće tražiti za brak. Zato djevojka voli da pokaže svoju ljepotu kako bi muškarci poželjeli stupiti u brak s njom.

Ona tako odgađa pokornost, odnosno oblačenje hidžaba, zapadajući u nepokornost i tražeći ono što joj je Allah zapisao prije nego što ju je stvorio. U ovome se nalazi opasna sumnja vezana za vjerovanju u sudbinu. Da je istinski vjerovala u određenje, znala bi da otkrivanje i razgolićavanje ne donosi ono što je Allah propisao u vidu opskrbe i dr. Znala bi da joj samo preostaje da se pridržava zakona svoga Gospodara, vjerovanja u Njegovo određenje i pokornost Njemu. On je naš Gospodar, Onaj Koji nas odgaja i o nama brine, da bi naš život bio u najboljem poretku, kao što smo i najsavršenije stvoreni.

Ko misli da stvar koja se suprotstavlja Allahovoj naredbi donosi Allahovu opskrbu, ili da će nam primjena jedne od Allahovih naredbi donijeti štetu ili nered, uistinu je uveliko

zalutao. Evo primjera kako šejtan prilazi poticanjem sumnji u vjerovanje u kader, a ovo vjerovanje je velika osnova imana. Zato se dobro pričuvaj da ne bi rekao: „Da sam uradio to i to, bilo bi tako i tako“, što je suprotno Allahovoj odredbi. Kaješ za neučinjenu nepokornost mislići da će ona donijeti Allahovu opskrbu.

Ovdje skrećemo pažnju na činjencu da je Allahova opskrba nepobrojiva, a onaj ko bi je pokušao pobrojati, sigurno bi pogriješio . Nije ispravno da kažeš: „Allah me je danas opskrbio sa toliko i toliko novca“. Allah ti može otvoriti povode koji se ne mogu pobrojati, pa ti opskrba koja je došla neće biti dovoljna. Možda opskrba bude brojčano malena, međutim, Allah ti je dao druge povode i nisi u potrebi da na njih trošiš, kao što su bolest i sl.

Navodi se da je neki čovjek došao imamu Ebu Hanifi i rekao: „Imam problem i želim da ga riješiš.“ Ebu Hanifa reče: „Da, ukoliko ćeš mi se pokoriti.“ Čovjek reče: „Pokorit ću ti se, imamu“, i doda: „Ja radim kao najamnik za pet dirhema dnevno (to je za njega bilo mnogo), ali mi nisu dovoljni.“ Imam mu reče: „Uzimaj samo četiri dirhema.“ Čovjek upita: „Imamu, nisu mi dovoljna ni pet, a naređuješ mi da uzimam četiri?“ Ebu Hanife reče: „To je to.“ Čovjek mu dođe nakon određenog

vremena i ponovo reče: „Imamu, nisu mi dovoljna četiri dirhema“, a imam mu reče: „Uzmi samo tri.“ Potom ovaj ode ljutito. Poslije se vrati i reče: „Imamu, sada su mi dovoljna tri dirhema, a zašto je tako?“ Ebu Hanife reče: „Kada ti pet dirhema nije bilo dovoljno, zaključio sam da između toga ima i nešto što uzimaš bespravno, tj. više nego što radiš.“ Ja sam to smanjio na četiri dirhema, pa su i ona bila veća od tvoga rada i nisu ti bila dovoljna. Kada si uzeo svoje pravo bez dodatka, a to su tri dirhema, onda je to bilo dovoljno. Ovaj dodatak ti nije bio halal, pa je brisao bereket ona tri dirhema koja su ti bila halal. Kada smo očistili halal imetak od primjesa harama, onda ti je halal imetak bio dovoljan.“

Mi danas ovo vidimo i čujemo od mnogih ljudi koji kod sebe imaju mnogo imetka, ali se žale da im nije dovoljan, a izvrstan primjer za rješenje je kod imama Ebu Hanife.

Kako bi im bilo dovoljno kada miješaju halal i haram na sumnjiv način, i kako će im biti dovoljno kada ne daju zekat?! Želi se reći da se Allahova opskrba ne može brojčano odrediti, tj. računanjem, kao što prokleti šejtan želi da mi budemo duboko uvjereni u to. Mi smo zapali u ovu obmanu, pa smo počeli hoditi za onim u čemu ima mnogo imetka brojčano, bez osvrta na druge stvari. Čovjeku nekada bude olkašano da dođe

do halal posla, pa ga on ostavi trčeći za mnogim imetkom u poslu koji je sumnjiv. Nema snage niti moći, osim sa Allahom.

Iskušenje imetka predstavlja jedno od najvećih vrata na koja ulazi šejtan, pa zato stalno moramo biti na oprezu da nam ne priđe na ova vrata.

Također, jedan od prilaza šejtana čovjeku jeste da mu naređuje zlo. Uzvišeni kaže:

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

"On vas navraća na grijeh i razvrat, i da o Allahu govorite ono što ne znate." (El-Bekare, 169)

Zlo i razvrat su šejtanove naredbe. Razvrat, razgolićenost, moralna raskalašenost i nered su se proširili u našim društvima, kao i blud, prevara u trgovini i dr. Sve to predstavlja direktno slijeđenje šejtanovih naredbi, ili putem njegovih štićenika od ljudi i šejtana koji izvršavaju njegova djela na najbolji način.

Sve se ovo dešava zbog praiskonskog neprijateljstva između šejtana i čovjeka. Šejtan se zarekao da će zavoditi ljude. Uzvišeni kaže:

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَلَأُضِلَّهُمْ وَأَلْمَنِيَهُمْ وَلَأَمُرَّهُمْ فَلَيَكْفُرُنَّ وَلَيَأْخُذَ الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرْنَا مِثْقَلًا مِنْهُمْ وَمَا يَعْصِيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

"Allah ga je prokleo, a on je rekao: "Ja ću sigurno preuzeti za sebe određeni dio Tvojih robova! I sigurno ću ih navoditi u zabludu, i sigurno ih lažnim nadama mamiti, i zapovjediti ću im sigurno da uši stoci režu, i narediti im da Allahovo stvaranje preinačavaju!" A ko šejtana, umjesto Allaha, za zaštitnika prihvati, on će doista propasti! On im obećanja daje i lažnim nadama ih mami! A ono što im šejtan obećava samo je obmana! To su oni čije je prebivalište Džehennem, i oni iz njega neće spasa naći!" (En-Nisa, 118-121)

U ovom ajetu su dokazi i naznake nekih šejtanovih moći pri zavodjenju ljudi.

On ih zavodi od istine tako što će ostavljati naučavanje vjere, tj. putem neznanja. Ne postoji bolji upućivač na put zablude od samog neznanja. On ih odvarača od znanja i puteva njegovog sticanja. Kada čovjek zapadne u neznanje, onda je šejtanu lahko da ga povede putevima zablude i da ga zaokupira onim što mu ne koristi, ostavljajući tako ono što mu je bolje, tj. ostavlja ibadet, znanje i put dobra. On misli da na Sudnjem danu neće biti pitan o svojim djelima i djelima svojih

podanika, pa se preda ogovaranju, prenošenju tuđih riječi i postupaka drugih ljudi, njihovog govora i dijaloga, zaboravljajući na sebe, a ima li veće zablude od ove zablude?!

Šejtan, pored ove zablude, čovjeku daje lažne nade. Daje mu nade ostanka na dunjaluku i da će zadobiti nešto na budućem svijetu, daje mu garanciju da će neminovno postići dobro, ali ga odvraća od puta pokajanja, kao što kaže imam Ez-Zedždžadž: „Pored njihove zablude, on im je dao lažnu nadu da će imati i udjela na Ahiretu.“

Poslije toga ih odvaraća od Allahovih stvorenja i Njegove vjere, ispravne fitre (prirodne urođenosti) i vjere islama. Allahovo stvaranje je lijepo, potpuno i savršeno. On je postavio savršene zakone ovim stvorenjima, a šejtan je došao objavljujući čovjeku i miješajući se tako u Allahovo stvaranje, pa je npr. počeo rezati uši stoci, a sada je situacija još teža i gora. U doba Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, brijale su se obrve, uvezivala kosa, pravili razmaci između zuba i sl., što predstavlja promjenu Allahovog stvaranja, ali je danas situacija uveliko gora. Danas se gotovo ne može opisati mijenjanje Allahovog stvaranja i prirodne urođenosti. Isto se čini sa Allahovim zakonom; kao što je izmijenjeno stvaranje, mijenja se i zakon, što je očita nepravda. Nemoćni i manjkavi čovjek, koji

ne stvara, ne opskrbljuje, ne odgaja, ne spušta kišu, ne daje usjeve, postavlja nove zakone Allahovom stvaranju. Naređuje jedno, zabranjuje drugo, postavlja suprotne zakonike Allahovom stvaranju, koji predstavljaju šejtanovu objavu, a čovjek, ustvari, u tome nema nikavog udjela.

Bilo bi pravedno da čovjek, ako želi nešto činiti, prvo stvori, opskrbi, oživi, umrtvi, spusti kišu, pokrene vjetrove, dadne da nikne rastinje, a onda će imati pravo da naređuje, zabranjuje i postavlja zakone kako želi.

6. Moć da ljude odvede u zaborav Uzvišeni Allah kaže:

اسْتَحْذَرُوا الشَّيْطَانَ فَانْصَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

"Šejtan je njima ovladao, pa ih je odveo u zaborav na Allahov spomen." (El Mudžadele, 19)

Jedna od najvećih šejtanovih ovlasti nad čovjekom jeste da učini da zaboravi spomen svoga Gospodara. Čuditi se da ovo manjkavo i slabo stvorenje može zaboraviti spomen svoga Gospodara i Zaštinika, Stvoritelja i Opskrbitelja, Onoga Ko će ga oživjeti i usmrtiti. Zaboravlja Onoga Koji je superioran nad Svojim robovima, zaboravlja Onoga Ko daje snagu i ponižava,

Onoga u Čijoj su ruci carstva nebesa i Zemlje, Onoga u Čijoj su ruci određenja nebesa i Zemlje, Onoga Koji daje utočište, a ne kome se nad Njim daje utočište. Zaboravlja ovaj insan Onoga Koga ne obuzima ni drijemež ni san, zaboravlja Onoga Koji zna svaki list koji padne s drveta, svaki atom u tminama Zemlje, sve što je suho i sirovo, zaboravlja Onoga Koji ga hrani, a Njemu se ne daje hrana. Neka je slava Allahu, zar On može biti zaboravljen?!

Kada bismo malo razmislili o moći Uzvišenoga i Njegovim blagodatim koje nam je u obilju dao, naši bi razumi ostali zbunjeni razmišljajući o veličini našeg Stvoritelja.

Insan je biće koje u sebi ima milijarde živih ćelija. Do svake od njih, u svakom trenutku, u obilju dolazi opskrba dozvolom njenog Gospodara. Uzvišeni Allah tim ćelijama dostavlja opskrbu bez poimanja, mudrosti i snalažljivosti ovih ćelija, bez povećanja ili umanjivanja, u preciznim mjerama, koje je Allah odredio prilikom prvog stvaranja.

Sve se to nalazi u čovjeku, životinjama, bilju, džinnima i ostalim Allahovim stvorenjima.

Zar se ovakav Blagodarnik može zaboraviti?!

Znajmo da je čovjek stvoren od blata i duše. Duša čezne za Uzvišenim carstvom na nebu, jer je radi toga stvorena. Ona želi da

se uspinje na svoje mjesto, ali je zatočenica u malom zemljanom tijelu. Tijelo je za nju zemaljski zatvor, a stvoreno je od zemlje, i za njim je u potrebi i u njemu će boraviti do vremena za kojeg je stvorena. Tako se nekada duša preda strastima i rahatluku. Šejtan poznaje ovu zemaljsku prirodu, pa slijedi čovjeka uljepšavajući mu niske zemaljske strasti i odvaračajući ga od duševnih uzvišenosti, namaza. On ga dovodi na najniže stepene tako da zaboravi svoga Gospodara i svoj namaz, svoju vezu sa Allahom.

وَأَثَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ

"I tako, eto, Mi opširno iznosimo dokaze, da bi oni došli sebi. I kaži im vijest o onome kome smo dokaze Naše dali, ali koji se od njih udaljio pa ga šejtan dostigao, i on je zalutao." (El-Eraf, 175 - 176)

Šejtan slijedi čovjeka da bi ga na kraju u potpunosti zaveo.

U suštini, ovaj čovjek, koji je spomenut u ajetu, je poput psa čija materija nije materija uzvišenosti i uspinjanja ka nebeskim horizontima, već ima svoju granicu, poput psa koji slijedi svoga vlasnika gdje god ide. Ovo tijelo želi samo da vječno bude na zemlji od koje je stvoreno.

Ovakva duša je niska, poput njegovog tijela, koja neprestano slijedi strasti i prljave prohtjeve.

Utječemo se Allahu od ovoga stanja i stanja stanovnika Vatre. Kada čovjeka nadvlada element zemlje, od koje je stvoren, onda ga šejtan osvoji, a koga on osvoji, onda ga neizbježno vodi u zaborav svoga Gospodara. Kada rob zaboravi spomen svoga Gospodara, vraća se na svoju osnovu, a ona je zemlja. On je tada tijelo bez duše i života; on hoda među ljudima mrtve duše koja je već pokopana u njegovom tijelu. Tako Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Primjer onoga koji spominje svoga Gospodara i onoga koji ne spominje svoga Gospodara je kao primjer živoga i mrtvoga.“ (El-Buhari i Muslim)

On je mrtav, pa makar jeo, pio i trgovao.

Šejtan prilikom spomena Allaha biva ponižen. Ako se spomene Allah, on sagorijeva, biva otjeran i odvaračen, kao i njegove spletke. Pogledaj stanje vjernika, klanjača, koji se skrušeno obraća Allahu i koji izvršava sva Njegova prava. Pogledaj kako se od njega odvaračaju ljudski šejtani koji ga pozivaju na nepokornost, nemar, zabavu i zaborav. Kada ga vide u ovakvom stanju, izgube nadu da će mu narediti zlo i zabraniti dobro. Isto se odnosi na džinne šejtane, jer kada rob

spomene Allaha oni ostanu poniženi i odu od njega, a kada vide da je u nemaru i nesmotrenosti, počnu mu prišaptavati zlo, a ovo je značenje riječi '*el-vesvasil-hannas*' - šejtana koji nanosi zle misli, pa se skrije.

Neka musliman zna da je spominjanje Allaha u zdravlju najkorisnije i najbolje oružje u borbi protiv šejtana, te će mu najbolje koristiti kada bude na iskušenju. To će ga, uistinu, spasiti od smutnje.

Tako je naš Vjerovjesnik, *sallallahu alejhi ve sellem*, oporučio Ibn Abbasu, *radijallahu anhu*,: „Znaj za Allaha u blagodati, znat će za tebe u iskušenju.“

Većina ljudi traži utočište kod Allaha u nedaćama i u vrijeme iskušenja, pa kada zadobiju zdravlje i sigurnost, ponovo se vrate zaboravu i nemaru. Koliko puta smo samo vidjeli slične situacije onih koji su iskušani nedaćama i šejtanima, a kada je Allah odvratio od njih šejtane i iskušenje, ponovo su se vratili svome nemaru i zaboravu.

Pogledaj šta je Junusa, *alejhis-selam*, spasilo iz utrobe kita dok je tri dana i noći grcao tražeći utočište od Allaha Uzvišenog. Njegov glas su čuli meleki, a znali su ko je izgovarao te riječi, jer su već prije slušali njegova veličanja Allaha. Ali, nisu znali na kojem je mjestu, pa su gvorili:

„Gospodaru, ovo je poznat glas, poznatoga roba, a mi ne znamo gdje je?“ Spasilo ga je to što je bio od onih koji su slavili Allaha istinski u vrijeme blagodat i obilja.

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

"I da nije bio jedan od onih koji Allaha slave i veličaju, sigurno bi ostao u utrobi njenoj do Dana kad će svi biti oživljeni" (Es-Saffat, 144)

Isto se odnosi i na ostale Allahove vjerovjesnike.

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

"Selam Nuhu od svjetova svih! Eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine, on je bio rob Naš, vjernik" (Es-Saffat, 79-81)

سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ

"Neka je u miru Ibrahim! Eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine a on je, doista, bio rob Naš, vjernik i obradovali smo ga Ishakom, vjerovjesnikom i čovjekom dobrim i blagoslovili smo i njega i Ishaka; a među potomcima njihovim ima vjernika i onih koji sebi očito nasilje čine." (Es-Saffat, 109-113)

سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

"Nek su u miru Musa i Harun! Eto, tako Mi nagrađujemo one koji dobra djela čine a njih dvojica su, uistinu, bili robovi Naši, vjernici."

(Es-Saffat, 120-122)

Ovo je stanje Allahovih poslanika, a naređeno nam je da ih slijedimo. Vjerovanje u Allaha ih je spasilo, pa su zaslužili spas od Allaha, a kome dođe spas od Allaha neće zalutati niti će nesretan biti. Selam je od Allaha, a On je Selam. Allahu Ti si Selam i do Tebe je selam!

On je Selam - Onaj Koji daje spas na dunjaluku i Ahiretu. Čiji to spas može biti spas mimo Allahovog?! Svaki drugi spas je lažan, zato što u rukama nijednog stvorenja nisu određenja osim kod Allaha Uzvišenog. Nijedno stvorenje nije u mogućnosti da ti dadne korist spasa, ili da te sačuva od tvojih neprijatelja ljudi i džinna, a to pripada samo Allahu. To ne može učiniti ni vladar, ni namjesnik, ni sihirbaz, ni vračar, niti iko drugi, pa čak i kada te neko liječi šerijatski opravdanim sredstvima, Kur'anom, šerijatskim dovama, čajevima, hranom i sl. To su samo sredstva i uzroci izlječenja koji isključivo dolaze od Allaha.

Iscjeljenje, poput ostalih stvari, ima utemeljene i neutemeljene povode. Allah nam je naredio da uzimamo utemeljene povode, a da izbjegavamo zabrane. Možda nas

Allah iskuša odgađanjem iscjeljenja putem utemeljenih povoda da vidi da li ćemo uzimati ono što je zabranjeno ili ne, poput onoga koji traga za opskrbom i čini to na dozvoljen način. Međutim, možda mu dolazak do opskrbe bude otežan i pored pokušaja, a onda mu se ukaže prilika da do nje dođe zabranjenim povodima, poput mita, prevare, prodaje zabranjenog i sl. Tada počne koristiti ove zabrane, pa zadobije opskrbu koju mu je Allah propisao. Međutim, ovakav put je zabranjen, Allah ga nije propisao, a njegova mu je opskrba, kako često čovjek misli, zakasnila kao iskušenje. Kada mu ona dođe ili bude izliječen, kaže: „Da nije bilo tog i tog, ne bi bio izliječen i ne bi mi došla moja opskrba.“ Ustvari, ovo mu je iskušenje. Da takva neznalica zna suštinu ovoga, ne bi tražio opskrbu haramom čineći nepokornost, ne bi tražio lijek i zdravlje od Allaha čineći Mu nepokornost.

Zabranjeno je ići onima kojima je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio da se ide, a to se odnosi na sihirbaze, vračare, astrologe, te sve one koji tvrde da poznaju nevidljivo. „Ko ode astrologu (vračaru), pa potvrdi ono što on proriče, postao je nevjernik u ono što je objavljeno Muhammedu.“

Želi se istaći da šejtan ovlada čovjekom kada učini da zaboravi Allahov spomen. Šejtan ga tada uzme u svoje

vlasništvo, pa posjeduje njegov život, vrijeme, imetak. Život takvog čovjeka postane igra, zabava, zaborav, a njegovo vrijeme se uzaludno troši. U imetku nema bereketa, ništa od njega nije za Allaha nego je sve za šejtana. Vjernikov namaz, prinošenje žrtve, smrt i život su posvećeni Allahu. On radi toga živi i umire. Vrijeme, porodica, imovina i djeca zavedenog čovjeka su šejtanovi. On je štićenik šejtanov, njegov prijatelj i njemu je privržen. Ovo su malobrojni primjeri u odnosu na sva tjelesna uznemiravanja kojima takav potpada od strane šejtana. Kako ga može uznemiravati, a on mu je štićenik i zaštitnik, osim ukoliko želi da upotpuni potpunu ovlast nad njim i nad ostalim svojim štićenicima? Šejtan im pokazuje svoju vlast, s vremena na vrijeme, kako bi ga neprestano slijedili i pokoravali mu se bojeći se njih i njihovih drugih zaštitnika. Uzvišeni kaže:

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَائَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

"To vas samo šejtan plaši pristalicama svojim, pa ih se ne bojte, nego se Mene bojte, ako ste vjernici!" (Ali Imran, 175)

Njegovi zaštitnici ga se boje i slijede ga, boje se njegovog nasilja i vlasti. Šejtan im je dao da zaborave na Allahovu vlast, carstvo, moć, veličinu, da je On taj Koji sve određuje, stvara i u Čijoj su ruci carstva nebesa i Zemlje.

Vidiš kako jedni drugima prišaptavaju na uši: *„Ako budemo s tobom slijedili uputu, bit ćemo iz naše zemlje udaljeni.“*

Kada bismo slijedili uputu, postali bismo siroamšni –A *Allahu pripada vlast nebesa i Zemlje, ali licemjeri to ne shvaćaju.*

Kada bismo slijedili uputu, ljudi bi se sa nama ismijavali –A *Allahu pripada vlast nebesa i Zemlje, ali licemjeri to ne shvaćaju.*

Kada bismo slijedili uputu, bili bi smo uznemiravani, mi i naše porodice –A *Allahu pripada vlast nebesa i Zemlje, ali licemjeri to ne shvaćaju.*

Kada bismo slijedili uputu, naša djela bi bila ograničena –A *Allahu pripada vlast nebesa i Zemlje, ali licemjeri to ne shvaćaju.*

Kada bismo slijedili uputu naše porodice, komšije i prijatelji bi se od nas okrenuli –A *Allahu pripada vlast nebesa i Zemlje, ali licemjeri to ne shvaćaju.*

Kada bismo slijedili uputu ...

„Rekoše: *„Ako budemo s tobom slijedili uputu, bit ćemo iz naše zemlje udaljeni.“*

7. Šejtanski ubodi (napadi) Šejtanski ubod je jedno od najvažnijih šejtanovih sredstava kako bi zaveo sina Ademovog, svoga neprijatelja. Šejtanski ubod je skriven mnogim ljudima

iako to ima velike posljedice, kao što su uzrokovanje razmirica, neprijateljstva i mržnje među muslimanima.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا

"Reci robovima Mojim da govore samo lijepe riječi: - jer bi šejtan mogao posijati neprijateljstvo među njima, šejtan je, doista, čovjekov otvoreni neprijatelj." (El-Isra, 53)

Ovdje šejtan pravi razmirice između ljudi u njihovom međusobnom govoru kada nemaju predostrožnosti, pa dođe i počne prišaptavati određenoj osobi govoreći: „On je svojim riječima želio reći to i to“, a ustvari osoba to nije htjela reći, ili mu šejtan kaže: „Želio te uvrijediti ili rasrditi“, a ustvari osoba to nije htjela. Može se desiti da je to osoba i stvarno htjela, pa šejtan ubaci razdor između njih tako što mu naredi da odgovori i ne šuti, te mu kaže da će njegov ugled kod ljudi postati malen ukoliko ne bude sebe branio. On zaboravlja Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, zakletvu: „Allah će sigurno robu kada oprosti povećati ponos.“ (Ahmed)

Vrata na koja dolazi šejtan u ovakvoj situaciji će se zatvoriti čuvanjem jezika od bespotrebnog govora i neistine. Mu'az, radijallahu anhu, je pitao Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, o djelu koje će ga uvesti u Džennet i udaljiti od

Vatre, pa ga je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, obavijestio o poglavlju, stubu i vrhuncu islama. Rekao mu je: „Hoćeš li da te obavijestim kako se sve to zadobija?“ Odgovori: „Svakako, Allahov Poslaniče.“ On uze za svoj jezik, pa reče: „Sačuvaj ovo kod sebe.“ Mu'az upita: „Zar ćemo biti kažnjeni za ono što govorimo?“ Reče mu: „Mu'aze, mati te ne imala, zar će ljude u Vatru na njihovim licima vući osim ono što su njihovi jezici zaradili?“ (Ahmed i Et-Tirmizi)

Ovo iziskuje čišćenje jezika od mahana i provjeru onoga što se govori i sluša, te zatvaranje prolaza šejtanu putem kojih pravi razdor među vjernicima. Nije dozvoljeno namigivanje, gestikuliranje, sašaptavanje, ogovaranje, prenošenje riječi, psovanje, potcjenjivanje i uznemiravanje tvoga brata. Tako šejtan ulazi da napravi nered među muslimanima.

U šejtanove ubode spada praćenje grešaka i propusta ljudi, posebno učenjaka i tragaoca za znanjem, kako bi se pokazali da imaju više znanja ili da su bogobožniji. Ukoliko čovjek umanjuje vrijednost određenog učenjaka, on tim svojim gestom ukazuje da je znaniji od njega.

Možda ga šejtan potakne da se raspravlja i suprotstavlja tokom predavanja. Rasprava je uvod i znak zablude. Tako

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Nisu ljudi zalutali poslije upute, a da im nije data rasprava.“ (Ahmed)

Također, u šejtanov ubod spada i neprihvatanje savjeta. Šejtan savjetodavca određenom čovjeku dočara kao neprijatelja koji mu želi zlo.

U to, također, spadada šejtan pobožnjaku prikaže da je dotični pobožnjak bolji od drugih tako da pobožnjak počne druge omalovažavati i svoj ibadet ljudima javno pokazivati kako bi im obznanio da je bolji od drugih i da uveliko robuje Allahu. Takav širi i javno bruka tuđe nepokornosti, kao da je on bez grijeha, što je u suprotnosti sa blagošću koja nam je naređena prilikom negiranja zla, pokrivanjem grješnika i javnom neprozivanju, ukoliko su oni već, Allahovom voljom, prikriveni od javnosti. Ovakvo je bilo stanje naših ispravnih prethodnika, neka nas Allah uputi na slijeđenje njihovog puta.

Sile b. Ešjem je vidio nekog čovjeka kako priča sa nekom ženom, pa mu reče: „Allah vas vidi. Neka Allah nas i vas pokrije.“ Također, Sile b. Ešjem je prošao pored skupine mladića koji su se igrali i zabavljali, pa im reče: „Braćo moja, hoću da vas upitam za stanje ljudi koji putuju, spavaju cijelu noć, a igraju se po cijeli dan. Hoće li takvi doći na svoje odredište?“ Jedan od njih reče: „Ljudi, on misli na nas.“

Putem ovog širokog prolaza šejtani i džinni pokazuju svoju moć zavođenja ljudi. Ovo je prvi i najvažniji šejtanov prilaz na kojeg troši svoje vrijeme, trud i znanje, pa time zadobija svoju hranu, piće, konačište i udovoljava duševnim prohtjevima u vidu neprijateljstva i mržnje prema čovjeku.

ŠEJTANOVA NEMOĆ

Jedna od najvažnijih etapa liječenja od šejtanovog utjecaja je spoznaja šejtanove stvarne veličine, njegove slabosti i nemoći. Kada čovjek nešto ne poznaje, onda i griješi pri davanju stvarne ocjene o dotičnoj stvari.

Allahu pripada najuzvišeniji primjer! Nepokorni čine nepokornost Allahu samo zato što Allaha nisu istinski spoznali. *"Oni ne poznaju Allaha kako treba..."* Zato su Mu nepokorni, suprotstavljaju se Njegovim naredbama, odbacuju Njegov Zakon, ne povode se za Njegovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, ne čitaju Njegovu Knjigu, ne traže sud od nje, nisu zadovoljni Njegovom presudom, nisu zahvalni na Njegovim blagodatima, ne čuvaju se Njegove srdžbe, niti imaju obzira i osjećaja da ih On nadgleda. Oni čine ono što On zabranjuje i ne pripremaju se za susret s Njim, ne osvrću se na Njegovu prijetnju, niti se nadaju Njegovom obećanju. Oni ne traže Njegovo zadovoljstvo, niti hitro žure za Njegovim Džennetom, i ne bježe od Njegove Vatre. Njihova srca ne izgaraju od čežnje da Ga vide, a njihova nutrina se ne cijepa za spoznajom da li je Allah Uzvišeni zadovoljan s njima ili je na njih srdit.

Ako je s njima zadovoljan, neće se obazirati na srdžbu drugih mimo Njega.

Tako je jedan dobri prethodnik govorio:

Kamo sreće da oprostiš, a život je gorak.

Kamo sreće da Si zadovoljan, pa makar ljudi bili srditi.

Kamo sreće da je između mene i Tebe veza stalna,

Pa makar između mene i ostalog svijeta ruševine.

Ovaj je spoznao svoga Gospodara i priželjkuje Njegov oprost. On priželjkuje Njegovo zadovoljstvo, pa makar sva stvorenja na njega bila srdita. Priželjkuje da njegova veza sa Allahom bude stalna, pa makar se prekinule sve veze sa ostalim svijetom.

Ovo je i primjer Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, dove: „Ako na mene nisi srdit, onda ja ni za šta ne marim. Utječem se Svjetlosti Tvoga Lica koja je osvijetlila tmine i kojom su dunjaluk i Ahiret ispravni, da me ne zatekne Tvoja srdžba, ili se na mene spusti Tvoj gnjev. Tebi pripada naklonost sve dok ne budeš zadovoljan. Nema stanja, nema snage osim s Tobom“.

Ovo je prava spoznaja Allaha. Suštinsko poimanje Allaha putem spoznaje nije omogućeno nijednom čovjeku.

Kamo sreće da mi u ovom životu imamo moći da spoznamo Allaha putem onoga što On želi.

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

"I oni ne mogu obuhvatiti od Njegovoga znanja osim koliko On želi!" (El-Bekare, 255)

Mi ne možemo obuhvatiti Uzvišenog Allaha znanjem, pa su zato, naprimjer, razdijeljene različite uže medicinske specijalnosti za svaki organ; imamo očne specijaliste, kardiologe, otorinolaringologe... Jedan ljekar nije u mogućnosti da svojim znanjem sve obuhvati. Isto se odnosi na učenjaka koji izučava kosmos, floru, faunu, geologiju, nauku o morima. Jedan naučnik ne može zadobiti svo znanje.

Šta tek misliš o Allahu Uzvišenom Koji je sve stvorio i sve uređuje, sve opskrbljuje, sve stvara, On je moćan sve učiniti?! *"Oni nisu istinski Allah pojmi li!"*

Čak jedno od Allahovih stvorenja ne možemo potpuno obuhvatiti spoznajom, tj. o njemu samo malo znamo. Naučnici koji izučavaju kosmos kažu da o zvijezdama i galaksijama znaju tek deset posto. Ova nebesa i Zemlja su poput veličine narukvice koja se baci u veliku pustinju.

Želimo istaći: Ako hoćemo da budemo sačuvani od našeg neprijatelja prvo ga moramo spoznati, spoznati njegovu veličinu, snagu i slabosti, pa ga nećemo potcjenjivati, a ni veličati više od onoga što zaslužuje. Kur'ani-Kerim nas o tome općenito obavještava: *"Šejtan vam je neprijatelj, pa ga uzmite za neprijatelja."*

Svi znaju da je šejtan neprijatelj, ali je malo onih koji ga uzimaju za istinskog neprijatelja, tj. da bi ga se čuvali, štitili od njega, te spoznali njegove zamke kako u njih ne bi pali i bili povedeni njegovim zabludama.

Prokletnik želi da se svome neprijatelju, čovjeku, što je slučaj i sa ostalim neprijateljima, pokaže što jači, žešći i superiorniji nego što je to on u suštini.

Međutim, šejtan je u suštini nemoćan, slab, siromašan i mnogo se odaje lažima. A laž i proističe iz straha i nemoći. Šejtan obmanjuje, a njegove mogućnosti su ograničene. Aspekti slabosti kod njih su uveliko veći nego aspekti snage, a općenito se pribojavaju ljudi.

Sada ćemo saznati i spomenuti neke aspekte šejtanove nemoći:

1. Pribojavaju se ljudi, a naročito dobrih Allahovih robova.

Jahja El-Džezzar je vidio nekog čovjeka kako se pribojava da noću skrene u jedan sokak, pa mu je rekao: „Onaj koga se pribojavaš daleko se tebe više plaši.“

Oni su se pribojavali i Omera, radijallahu anhu, koji ne bi krenuo jednim putem a da šejtan ne bi krenuo drugim. Ova činjenica je poznata, kao što se prenosi u Sunenu od Et-Tirmizija da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao Omeru b. El-Hattabu: „Omere, šejtan se tebe pribojava.“

Također je rekao. „Gledam u šejtane od džinna i ljudi kako bježe od Omera.“ (Et-Tirmizi)

Omer, radijallahu anhu, pored svoga vjerovanja, ispravnosti i bogobožnosti, pogađao je istinu i bio snažan tako da su čak i svi ashabi prema njemu imali strahopoštovanje.

Dovoljno je znati da se šejtani ustručavaju napasti, osim onoga za koga znaju da ih se pribojava i bježi od njih. Oni ga tada napadaju i uznemiravaju. Neka je slava Allahu! Ovakvo je stanje i ostalih živih bića, životinja i divljači, pa čak i čovjeka. Divlje životinje, psi, mačke, pa čak životinje poput zmija i sl.,

pribojavaju se čovjeka i ne napadaju ga, osim kada osjete da ih se boji. Zapravo, isto se odnosi i na ljude, džinne i šejtane. Kada osjete da ih se pribojavaš, tek se onda usuđuju da te uznemire. Samo putem ovoga straha šejtan dopire do čovjeka, onako kako to ne bi mogao da nije straha.

Kada ih se ljudi pribojavaju, počnu tražiti utočišta u svemu, pa čak i kod sihirbaza, vračara i džinna, da bi ih, navodno, sačuvali od suludih šejtana i džinna.

2. Nemoćni su da uznemiravaju svoje neprijatelje, one koji odvrćaju njihovo zlo, tj. ljude koji se bave liječenjem.

Šejhul-islam Ibn Tejmije kaže: „Kada onaj koji uči rukju moli Allaha i nastoji izliječiti bolesnog, ne čineći neprijateljstvo džinnima, kao što to rade mnogi koji se bave zapisima i sihrama, tako što naređuju da se ubiju oni koje nije dozvoljeno ubiti, ili porobe oni za kojima nema potrebe da se porobe, onda se zbog toga džinni počnu boriti protiv njih. Neke od njih džinni ubiju, ili im nanesu bolesti, a ima i onih koji nanesu zlo njihovim porodicama, djeci i jahalicama. Međutim, onaj ko krene putem odbijanja njihovog neprijateljstva tako što pravedno postupa, kako su Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredili, neće im načiniti nepravdu. Zapravo, takav se pokorava Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu

alejhi ve sellem, jer pomaže onome kome je učinjena nepravda, i izlazi u susret onome ko je zapao u nedaću. Isto tako, on na šerijatski način, u kojem nema pripisivanja druga Stvoritelju i nepravde prema stvorenju, nastoji da olakša onome koji je potišten. Ovakve džinni neće uznemiravati zato što znaju da su pravedni, ili su nemoćni da im nanesu štetu.

Ako su džinni iz reda ifrita, a onaj koji liječi je slab, onda ga mogu uznemiravati. Ovakav se mora zaštititi učenjem dova zaštite, poput Ajetul-Kursijje, sura Felek i Nas, dovom i sl. Tako će ojačati iman i čuvati se grijeha putem kojih šejtan njime ovladava. Ovakva osoba je mudžahid na Allahovom putu, a ovo je jedan od najvećih oblika džihada. Zato, neka se čovjek pripazi da svoga neprijatelja ne pomogne svojim grijesima! Ukoliko stanje bude izvan njegovih mogućnosti, onda Allah ne zadužuje nikoga preko onoga što može.“ („Medžmu'ul-fetava“, 19 dio)

3. Oni nemaju ovlasti nad vjernicima.

Šejtan nema snage da prisili čovjeka na zabludu i nepokornost, već ga samo u to poziva. Šejtana slijede samo zalutali ljudi, a to su njegovi štićenici i sljedbenici koji ga se pribojavaju i izražavaju mu strahopoštovanje i pokornost. Allahovi robovi, koji obavljaju namaz i znaju da Uzvišeni Allah

od njih odvraća Iblisove spletke, oslanjaju se na svoga Gospodara i ne vjeruju u Iblisa, šejtane i svakoga taguta koji se obožava mimo Allaha. Ovakve vjernike Allah čuva i pazi. Oni iskreno nastoje da zadobiju Njegov Džennet u kojem će i boraviti, inša Allah. Oni su ušli u Allahov Džennet na Zemlji i ne žele promjenu, iako im se spletkari i urotnici prave zamke, zalutali ih od Allahovog puta odvraćaju, a neznalice uznemiravaju. Sve je ovo za njih raspršeni pepeo i pjena, jer kako bi se mogli vratili nevjerstvu kada ih je Allah od njega sačuvao? Kada bi bili bačeni u vatru lakše bi im bilo nego da se vrate životu igre, zabave, nepokornosti, neznanja, besposlica i neistine. Oni su usamljenici koji popravljaju ono što su ljudi pokvarili. Oni se *"pridržavaju za Knjigu i klanjaju namaz"*. Oni drže žeravice u svojim rukama iz ljubavi i respekta prema Allahu, kao i ljubavi prema Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i vjeri želeći pomoći Njegov Šerijat. Njima je Allah vatru učinio hladnom i spasonosnom. Zato će im šejtanska urota, od ljudi i džinna, samo još više uvećati pridržavanje za vjeru i Sunnet njihovog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Oni će se za njega najčvršće uhvatiti, pa da li ovakvima šejtani mogu ovladati? Ne, tako mi Allaha! Šejtani do njih nemaju nikakvog puta. Zapravo, nemaju puta ni do jednog čovjeka, osim što im mogu nanijeti izvjesnu štetu i

uznemiravati ih. Ovakvi pravovjerni ljudi, sljedbenici Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Muhammeda b. Abdullaha, idu putem Allahovih vjerovjesnika, poput Nuha, alejhis- selam, koji je rekao:

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ

"Kaži im vijest o Nuhu! Kada on reče narodu svome: "O narode moj, ako vam je dodijao moj boravak među vama i moje opominjanje Allahovim dokazima, a ja se stalno uzdam u Allaha, onda se, zajedno sa božanstvima svojim, odlučite, i neka vam vaša odluka ne bude nejasna; zatim nada mnom izvršite i ne odgađajte!" (Junus, 71)

Ali Huda, alejhis- selam, kada kaže:

قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي حَمِيمًا ثُمَّ لَا تَنْظِرُونِ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

"Ja pozivam Allaha za svjedoka", reče on, "a i vi posvjedočite da ja nemam ništa s tim što vi druge Njemu ravnim smatrate, pored Njega; i zato svi zajedno protiv mene lukavstvo smislite i nimalo mi vremena ne dajte, ja se uzdam u Allaha, u moga i vašeg Gospodara! Nema nijednog živog bića koje nije u vlasti Njegovoj; Gospodar moj, zaista, postupa pravedno." (Hud, 54-56)

Ovakvima šejtan ne može ovladati, a kako bi i ovladao kada su njihove duše vezane za uzvišeno carstvo, srca za džamije, a tijela su im sa nama zatočena na ovom svijetu. Oni jedu i piju kao živi, ali su njihove duše već odavno napustile tijela, od onoga trenutka kada su spoznali Allaha, počeli ga obožavati, pokoravati Mu se i voljeti Ga. Njemu se približavaju svim što Mu je drago. Allah ih je odabrao i pročistio. To su istinski vjernici. Oni vole smrt kao što mi volimo život. Oni čeznu da susretnu voljene kao što su Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, i njegova stranka. Većina njihovog života su praznici. Kada se susretnu sa Allahom, imat će lijepe listove svojih djela. Mi nemamo nikakvog udjela sa njima, osim što ih volimo radi Allaha Uzvišenog. Uzvišeni kaže: "*Ali, ti, doista, nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim!*" (El-Isra, 65) To znači da Allah preuzima na Sebe njihova stanja, On im je zaštitnik, pa kako šejtan može imati ovlasti nad onim kome je Gospodar ponosa nebesa i Zemlje zaštitnik?! Daleko je to! Allah takvoga štiti i čuva od šejtana i njegovih spletki, jer se oslonuo na Allaha. Allah mu je dovoljan, a Allah je dovoljan kao zaštitnik!

4. Oni prave zabunu u pitanjima vjere, osim onima u čije se znanje ne mogu umiješati.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nas je ostavio na jasnom putu, na kojem je noć kao dan, i sa njega će zalutati samo onaj koji je propao. Pred nama je Allahova Knjiga. U njoj su obavijesti o onima prije nas i onome što dolazi poslije nas. Allahova Knjiga sve podrobno pojašnjava i ne pravi zabunu. Ona je lijek za ono što se nalazi u prsima. Sa Allahovom Knjigom ne može ustrajati nijedna sumnja, a sumnje nema onaj ko ima srce, a zatim svoj sluh uputi na slušanje pouke i bude srcem prisutan. Kur'an i znanje ti se neće dati djelimično, sve dok sebe svega ne predaš njima. Kad se srce osvijetli Kur'anom i znanjem šejtani od njega pobjegnu, bivaju užasnuti i spaljeni kada im se približe. Stoga, učenjak odbija urotu šejtana i njegove sumnje od ljudi, kao što se navodi u predaji: „Šejtan navede jednu sumnju, pa sa njom zaluta hiljadu pobožnjaka, a jedan učenjak šejtanu odgovara na hiljadu sumnji.“

Šejtan, uistinu, ne može zavesti ljude osim one već zalutale koji ga budu slijedili. Zato su šejtani spriječeni da urade određene stvari, kako ljudima ne bi pravili pometnju u pitanjima vjere i kako bi ova vjera bila sačuvana, a primjeri za to su:

- Ne mogu se prikazati u liku Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u snovima.

Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Ko me vidi u snu, uistinu sam to ja, jer se šejtan ne može prikazati u mome liku.“ (Et-Tirmizi)

Od Džabira b. Abdullaha, radijallahu anhu, prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Ko me vidi u snu, uistinu me je vidio. Šejtan se ne može prikazati u mom liku.“ (Muslim)

Zbog toga, onaj ko vidi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u snu, treba poznavati Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, izgled iščitavajući knjige njegovog životopisa. Ukoliko lik u snu bude podudaran sa opisom kojeg je naučio, onda je to, uistinu, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. U suprotnom, šejtan može prići čovjeku u određenom liku, a onda slaže tvrdeći da je Allahov Poslanik, pa siromah pomisli da je vidio Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer ne zna njegov opis.

- Također, nisu sposobni da donesu nešto poput ovog Kur'ana. To je izvan njihovih mogućnosti i potencijala. Uzvišeni kaže:

قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

"Reci: "Kad bi se svi ljudi i džinnovi udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni, kao što je on, ne bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali." (El-Isra, 88)

- Nemoćni su da potkradaju informacije sa neba, kako ne bi donosili obavijesti o budućnosti i ljudima pravili pometnju u pitanjima vjere, pa tako vjera i ispravno islamsko vjerovanje bivaju sačuvani. Uzvišeni kaže:

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

"I sjedjeli smo okolo njega po busijama da bi smo šta čuli, ali će onaj, ko sada prisluškuje, na zvijezdu padalicu koja vreba naići." (El-Džinn, 9)

Također kaže:

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ

"Kur'an ne donose šejtani, nezamislivo je da to oni čine; oni to nisu kadri, oni ga nikako ne mogu prisluškivati." (Eš-Šuara, 210-212)

- Ne mogu se podrediti ljudima, kako ih ljudski šejtani ne bi upotrijebili za činjenje nereda, zablude i smutnje ljudima.

Neznalice zapadaju u smutnju pri neuobičajenim prizorima smatrajući ih nadnaravnim, pa čak i na stepenu mu'džize. Ustvari, to su samo šejtanske pomutnje i simulacije, a tome se mogu dodati još različite vrste sihra, poput postupaka nekih sufijskih tarikata koji se probadaju željeznim oruđem, hodaju po vodi i sl., što obični ljudi smatraju nadnaravnim. Ovakva djela čine i mnoge grupacije iz reda Hindusa, obožavaoca Bude u Indiji i Kini, uz pomoć šejtana, kako bi ljude zavodili i udaljavali od ispravne vjere. Sve se to odvija bez podređivanja džinna ljudima, već se radi o njihovoj međusobnoj dobrovoljnoj zbliženosti kako bi se ljudi odvodili sa Allahovog puta. Kako bi izgledalo kada bi se podredili nekim ljudima, kao što ih je Allah podredio vjerovjesniku Sulejmanu, sinu Davudovom, alejhis-selam? Tada bi nered i smutnja, uistinu, bili veliki. Iz obzira prema čuvanju i zaštiti vjere, Allah ih nije potčinio nikom poslije Sulejmana, alejhis-selam.

- Nema sumnje da je šejtan daleko slabiji da bi mogao napastvovati i preći granice onoga nad čime je spomenuto Allahovo ime. Kada se spomene Allahovo ime nad nečim, šejtan ga ne može preći.

El-Buhari u svome Sahihu od Džabira b. Abdullaha, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu

alejhi ve sellem, rekao: „Kada počne padati mrak, čuvajte (uvedite u kuće) svoju maloljetnu djecu, jer se šejtani tada šire. Kada prođe prvi dio noći, onda ih pustite, zatvorite vrata i spomenite Allahovo ime, jer šejtan ne otvara zatvorena vrata.“

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Zatvorite vrata i spomenite Allahovo ime, jer šejtan ne otvara zatvorena vrata. Svežite vaše mješine i spomenite Allaha, pokrijte vaše posuđe, pa makar preko njega samo nešto prebacili spominjući Allaha i ugase vaše svjetiljke.“ (Muslim)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Šejtan smatra dozvoljenom hranu nad kojom se ne spomene Allahovo ime.“ (Muslim)

Također kaže: „Kada čovjek uđe u kuću i spomene Allaha prilikom ulaska i prilikom jela, onda šejtan kaže: „Vi nemate konačišta niti večere.“ A kada uđe i ne spomene Allaha prilikom ulaska, onda šejtan rekne: „Dobili ste konačiste.“ Ako ne spomene Allaha prilikom uzimanja hrane, kaže: „Dobili ste i konačište i večeru.“

ISLAMSKA - BIBLIOTEKA . NET

STANJA I OKOLNOSTI DŽINNA

Izgled šejtana

Kur'an nam mnogo govori o šejtanu, a šejtan je, općenito, svako nepokorno i buntovno biće. Ovaj naziv je dat džinnskim šejtanima zbog njihove osornosti prema njihovom Gospodaru i buntovništva. Kao što znamo, šejtani su stvorenja koja shvataju, poimaju, kreću se i zaduženi su šerijatskim propisima. Međutim, imaju odabir u svojim djelima. Ima onih koji se pozivaju na materijalističko znanje negirajući postojanje ovih stvorenja. Tako se u nekim materijalističkim definicijama navodi da je šejtan zli duh, a čudimo se onome što misle pod zlim duhom, tj. da li zlo ima dušu i tijelo? Da li je moguće da zlo umre? Ostavimo njihovu filozofiju, besmislice i raspravu o nevidljivom bez znanja i vratimo se istini, našem Kur'anu i našem Ustavu, kako bi iz njega saznali za ovo stvorenje onako kako je Allahova mudrost htjela da nas obavijesti o njemu.

Kur'an nam donosi neophodno znanje, a ono od čega koristi nemamo Kur'an ga i ne spominje. Kur'an nam spominje

određeni događaj, a ne spominje mjesto, vrijeme i pojedince, jer se spomenom tog događaja ne želi potvrditi historija, već se želi uzeti pouka i poruka iz njega.

Ima učenjaka koji su duboko ušli u pitanja džinna, a Iblis je osnova džinna, kao što je Adem, alejhis-selam, osnova ljudi, a o tome obavještava Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tj. o materiji od koje su stvoreni džinni i ljudi: „Meleki su stvoreni od svjetlosti, džinni su stvoreni od vrha plamena, a Adem je stvoren od zemlje.“ (Muslim)

Ibn Tejmijje potvrđuje da je šejtan osnova džinna, iako je bio sa melekima kada im je bilo naređeno da učine sedždu.

Isto tako, u mislima je već ustaljena slika ružnog izgleda šejtana. Evropa je u srednjem vijeku prikazivala šejtana u liku crnog čovjeka, ružnog izgleda, sa bradom, rogovima i repom, a iz njegovih usta je izlazila vatra.

I pored nepostojanja ispravne slike šejtana, kada bismo naredili desetinama slikara da naslikaju sliku šejtana, razišli bi se u oblicima, ali bi se svi usaglasili oko ružnoće te slike. Svi će uložiti krajnji trud da slika bude što ružnija, bez ikakvih naznaka o ljepoti takve slike. Ovakva slika će izazvati strah u očima onoga ko je vidi. Pogledaj kako Kur'an uspoređuje

plodove drveta Zekkum sa šejtanovim glavama. Uzvišeni kaže:
"Drvo Zekkum je hrana grješnika."

Uzvišeni, nakon što govori o onima koji su spašeni od Džehennema, kaže:

أَذْلِكَ خَيْرٌ نَزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْحَمِيمِ طَلْعُهَا
كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ثُمَّ
إِن مَرْجِعُهُمْ إِلَى الْحَمِيمِ إِنَّهُمْ آلَفُوا آبَاءَهُمْ ضَالِينَ فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ
الْأَوَّلِينَ

*"A da li je to bolje kao gostoprimstvo ili drvo Zekkum? Mi smo njega
zulumčarima kušnjom učinili. To je drvo koje usred Džehennema
raste, plod mu je poput glava šejtanskih. Oni će se njima hraniti i
trbuhe će svoje njime puniti, zatim će im se to s ključalom vodom
izmiješati, a potom će se, sigurno, opet u Džehennem vratiti. Oni su
očeve svoje u zabludi zatekli, pa i oni stopama njihovim nastavili. A i
prije njih su većinom drevni narodi u zabludi bili"* (Es-Saffat, 62-71)

Ovo je veoma strašan prizor, molimo Allaha za spas.

Ovdje se pokazuju plodovi tog drveta u liku šejtanovih
glava. Oni će se njemu približavati, gledati ga, brati plodove,
donositi do svojih usta i jesti.

Šejtan ima dva roga, kao što kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem,: „Nemojte čekati sa svojim namazima izlazak i zalazak Sunca, jer tada izlazi između dva šejtanova roga.“ (Muslim)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Kada se pojavi vrh sunčevog diska odgodite namaz sve dok se Sunce u potpunosti ne pojavi, a kada nestane sunčevog diska odgodite namaz sve dok u potpunosti Sunce ne zađe . Nemojte svoj namaz obavljati kada Sunce izlazi i zalazi, jer izlazi između dva šejtanova roga.“ (El-Buhari).

Ženidba džinna

Jedna od ključnih činjenica vezana za stvorenja je prolaznost i nestanak. Svako stvorenje kao što je imalo početak svoga stvaranja, ima i završetak koji se ogleda u smrti i nestanku. Zato je stvorenje u potrebi za potomstvom koje će ga naslijediti kada se približi svome završetku kako bi se nastavio život.

Zato je Stvoritelj čist da bi imao dijete, jer nestanak označava slabost, a to se ne dešava Onome Koji je Uzvišen.

Pripisivanje djeteta Allahu je umanjivanje Njegovog prava, neka je Uzvišen.

Osobina rađanja je znak snage, vlasti i carstva, a čovjeku, kada god se uveća potomstvo, uvećaju se i njegovi pomagači. Naš Gospodar nas je obavijestio da šejtan ima svoje potomstvo, pa kaže:

أَفْتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

"Pa zar ćete njega i porod njegov, pored Mene, kao prijatelje prihvatiti, kad su vam oni neprijatelji? Kako je šejtan loša zamjena nevjernicima!" (El-Kehf, 50)

Pošto svaki čovjek ima svog neprestanog pratioca iz reda džinna, nema sumnje da su oni brojniji.

Važno je znati da se oni žene, razmnožavaju, slično razmnožavanju ljudi.

Hurijima, koje će biti na Ahiretu, Allah nije dao mogućnost da im spolno priđu ljudi ili džinni prije.

Brak između ljudi i džinna

Brak je ovdje u značenju spolnog odnosa i moguće je da se desi, pa čak se i mnogo dešava u našem vremenu, kao što je to bilo i prije. Ajet iz sure Er-Rahman o tome govori:

"Koje prije njih ni čovjek ni džinn nije dodirnuo" (Er-Rahman, 74),

što ukazuje na mogućnost da se to odvije.

Navode se predaje i obavijesti od prethodnika koje ukazuju na mogućnost stupanja u brak između ljudi i džinna.

Navodi se da je Belkisa, kraljica Sabe, o kojoj u Kur'anu postoji anegdota vezana za Sulejmana, alejhis-selam, bila džinnica. U knjizi „Akamul-merdžan“ navodi se da je Belkisin otac bio veliki kralj i da je oženio džinnicu koja mu je rodila Belkisu. Govorilo se da su zadnji dijelovi njenih stopala bili poput kopita. Zbog toga je Sulejman, alejhis-selam, napravio građevinu koja je bila popločana staklom ispod koje je tekla voda, a onaj ko bi gledao mislio bi da se staklo pomjera. Kada je to vidjela, otkrila je svoje potkoljenice.

Ovdje se brak navodi u smislu bračnog ugovora. Nisam došao do predaja o ovom pitanju u našem savremenom dobu, i ne može se potvrditi ispravnost prenosilaca, iako je jedan od njih naočigled vrijedan, pošten i pridržava se vjere, a prenosi da se oženio džinnicom i da mu ona dolazi na javi, te da mu služi u životnim pitanjima, a Allah najbolje zna.

Ove oblike braka Kur'an i Sunnet ne negiraju, kao ni naši vrijedni učenjaci, tj. ne negiraju mogućnost da se to desi. Za spolni odnos se prenosi veliki broj predaja, da se dešavalo i u snu i na javi, a o tome ima toliko obavijesti da ih ne mogu sve objediniti na jednom mjestu. Jedna od njih je, naprimjer, anegdota o djevojci koju je džinn jako zavolio. Uprkos prijetnjama nije je napustio. Pokušao ju je ubiti kad god smo ga pritislili, ili kada bi smo ga kažnjavali udarcima ili rukjom.

Ovaj prokletnik joj je dolazio u svakom vremenu i svim okolnostima, pa bi s njom stupao u spolni odnos poput supružnika, pa čak i u prisustvu njenih komšija i porodice. Molimo Allaha za spas žena muslimanki. Nećemo zaboraviti da je jedan od najvažnijih povoda ljubavi džinna prema ženama taj što ih vide razgolićene bez hidžaba, te kada se, općenito, ne pridržavaju pravila pri vezama sa drugim spolom. Tada je zavoli i od nje zahtijeva takvo ogavno djelo.

U hadisu od Aiše, radijallahu anha, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Ima od vas mugarrebuna.“ Upitaše: „Allahov Poslaniče, a šta su to mugarrebun?“ Reče: „Oni sa kojima učestvuju džinni.“ (Ebu Davud)

Mudžahid kaže: „Kada muškarac priđe svojoj supruzi a ne izgovori 'Bismillah', šejtan se obaviye oko njegovog polnog organa i onda zajedno sa njim učestvuje u spolnom općenju.“ („Akamul-merdžan“)

Ibn Tejmijje kaže: „Moguće je da ljudi i džinni stupaju u odnose, pa se rodi dijete, a to je uveliko poznato.“

Skupina učenjaka je prezirala ovo, a nisu govorili da je nemoguće da se desi, već su samo smatrali pokuđenim. Uvjerenje o mogućnosti dešavanja ovoga zastupali su i El-Hasen el-Basri, Katade b. Deame ed-Devsi, Ishak, a imam Malik ne nalazi dokaza za ove odnose, ali ih je pokudio.

Hrana i piće džinna

Džinni su, kao i ostala stvorenja, ovisni i u potrebi za drugima. U potrebi su za hranom, pićem, jer poput ostalih stvorenja imaju osobinu manjkavosti, a ne savršenstva. Te manjkavosti su potreba za hranom i pićem, što zahtijeva potrebu za onim što se nalazi u posjedu drugih. Također, to iziskuje trud onih koji žele da postignu ove potrebe (hrana, piće, ženidba, stan i sl.). Zbog toga Kur'an ukazuje na ljudskost Isaa, alejhis-selam, i njegove majke da su jeli hranu, a ko je u potrebi za hranom, u potrebi je za stvorenjem. Jedino je Uzvišeni

Tvorac neovisan. "O ljudi, vi ste ovisni o Allahu, a Allah je neovisan i dostojan hvale."

Uzvišeni kaže:

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَّا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ
نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

"Mesih, sin Merjemin, samo je poslanik – i prije njega su dolazili i odlazili poslanici – a majka njegova je istinoljubiva bila; i oboje su hranu jeli. Pogledaj kako im Mi iznosimo jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odmeću." (El-Maide, 75)

Želi se istaći da su džinni slabašna stvorenja u potrebi za drugim stvorenjima, a posebno za ljudima koji su nemarni prema Allahovom spomenu. Primjer za to jeste da je njegov šejtan u potrebi za njim, jer ga on hrani kada jede, napaja kada pije. U Muslimovom Sahihu se prenosi: „Kada čovjek uđe u svoju kuću i spomene Allaha prilikom ulaska i prilikom hrane, šejtan kaže: „Nemate konačišta a ni hrane.“ Kada uđe a ne spomene Allahovo ime prilikom ulaska, šejtan kaže: „Dobili ste konačište“, a kada ne spomene Allaha prilikom hrane, kaže: „Dobili ste i konačište i večeru.“

El-Buhari od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, bilježi da mu je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio da mu

doneše kamenje kojim će se očistiti nakon velike nužde. Reče mu: „Nemoj mi donositi kosti niti balegu.“ Kada je Ebu Hurejre, radijallahu anhu, o tome upitao Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, on mu reče: „To je hrana džinna. Došlo mi je izaslanstvo iz Nesibejna, pa su me upitali za opskrbu. Molio sam Allaha za njih da ne naiđu na kost ili balegu, a da na njima ne nađu hrane.“

Od Ibn Mes'uda, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Došao mi je pozivač džinna, pa sam otišao sa njim i proučio im nešto od Kur'ana.“ Poveo nas je, pa nam je pokazao njihove tragove i tragove njihovih ognjišta. Upitali su za opskrbu. Rekao je: „Vi imate svaku kost nad kojom se spomene Allahovo ime i koja dođe u vaše ruke, kada se na njima nađe mesa, i svaku balegu koju ostave naše životinje.“ Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: „Nemojte se čistiti ovim, jer je to hrana vaše braće.“ (Muslim)

Muslim, također, u svome Sahihu od Ibn Omera, radijallahu anhu, bilježi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Kada neko od vas jede, neka to čini desnom rukom, a kada pije neka pije desnom rukom, jer šejtan jede i pije lijevom rukom.“

Od El-E'ameša se prenosi da je upitao džinna: „Koja hrana vam je najdraža?“ Džinn reče: „Riža.“ El-E'ameš mu je donio rižu, pa reče: „Vidio sam kako se zalogaji podižu, ali nisam vidio nikoga.“

Nekada šejtan pribjegne lukavosti kako bi pojeo hranu nad kojom je spomenuto Allahovo ime, pa odbije onoga ko ne spomene Allahovo ime, npr. kada djeca počnu jesti prije starijih koji spominju Allahovo ime, tada jedu njihovu hranu i uzimaju piće.

Muslim u svome Sahihu od Huzejfe b. El-Jemana prenosi da je rekao: „Kada bi smo bili sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, i kada bi nam bila donesena hrana, ne bismo stavljali svoje ruke dok ne bi Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, počeo stavivši svoju ruku. Jedanput nam je donesena hrana, pa je došla neka djevojčica koja je, kao da se borila, krenula staviti ruku u hranu. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uze njenu ruku. Potom je došao beduin koji je, kao da se borio, krenuo staviti ruku u hranu, pa je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uzeo za njegovu ruku i rekao: „Šejtan smatra hranu dozvoljenom kad se ne spomene Allahovo ime nad njom. Doveo je ovu djevojčicu kako bi njome dozvolio hranu, pa sam ja uzeo za njenu ruku. Doveo

je ovog beduina kako bi dozvolio hranu, pa sam uzeo za njegovu ruku. Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, šejtanova ruka je bila u mojoj dok sam držao njihove ruke.“ Potom je spomenuo Allahovo ime i počeo jesti.” (Muslim)

Staništa džinna

Ibn Abbas, radijallahu anhu, kaže: „Džinni su bili stanovnici Zemlje, a meleki stanovnici neba.“

Džinni se nalaze najviše na prljavim mjestima, ruševinama, napuštenim kućama poput kupatila, smetlišta, kabura, dolina i tjesnaca između brda u kojima ne stanuju ljudi.

Zato vidiš da šejtani u ljudskom liku vole ovakva mjesta i idu ka njima. Vidiš da se ne čiste, niti se klone prljavštine, niti se čuvaju prljavštine na odjeći i tijelima. Isto se odnosi na njihov odlazak na mjesta nepokornosti i nereda. Oni se mnogo okupljaju na njima, kao što su trgovi, pijace, jer na ovim mjestima ima dosta prevare, laži i obmane, kamate i zabranjenih radnji kupoprodaje. Isto se odnosi na mjesta zabave i razgolićavanja, posebno na plažama, jer su mnoge djevojke oboljele od džinnskog dodira i ljubavi zato što su ih šejtani vidjeli razgolićene. Tako mi Allaha, došle su mi mnoge

koje su oboljele od džinnskog dodira na tim mjestima. Jedna od njih je болоvala dugo godina, pa su ona i njena porodica zapali u teškoće i belaje samo zato što je bila nemarna prema Allahovim zabranama.

Također, šejtan nalazi utočišta u kućama ljudi koji ne spominju Allahovo ime, a naročito prije ulaska i izlaska iz nje. Kada domaćin spomene Allahovo ime prilikom ulaska u kuću i poslami svoje ukućane, onda šejtani ne dobivaju konačišta u toj kući.

Isto tako, šejtani se šire sa nastupanjem tame. Zar ne vidiš da je tama vrijeme kada se šire zla bića, bilo da se radi o džinnima ili ljudima, pa čak i o životinjama. Pogledaj životinje koje izlaze i koje se šire u tami. Vidjet ćeš da su to životinje ružne naravi i prirode, poput zvijeri, pasa, slijepih miševa, vukova i dr. Sve se šire u tmuni kako bi napadale na druge, a isto se odnosi na ljude i džinne.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je naredio da spriječimo našu djecu da izlaze u tom periodu. Međutim, muslimanska djeca najviše izlaze u tom periodu. Nema moći, nema snage osim sa Allahom.

Mjesta sa kojih bježe šejtani su nastanjena mjesta u kojima se spominje Allahovo ime i uči Kur'an, ezan, a to su

mesdžidi i kuće muslimana. Uočio sam kroz sve ove godine da mnogi koji su pogođeni bolestima od džinna bivaju uveliko više u mjestima u kojima nema džamija, nego u mjestima u kojima imaju džamije. Obavljanje namaza i učenje ezana predstavlja sigurnost za stanovnike mjesta od šejtanskih napada, kao što se navodi od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Šejtan plače i smije se

Šejtan plače kada se Allahu čini pokornost, a posebno kada musliman učini sedždu Allahu, a smije se prilikom činjenja nepokornosti, kada zadobije mogućnost da zavede svoga neprijatelja.

Dokaz za šejtanovo plakanje su riječi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem,: „Kada čovjek prouči ajet sa sedždom, pa učini sedždu, šejtan se izdvoji i počne plakati, govoreći: „Teško meni, čovjeku je naređeno da čini sedždu, pa ju je učinio i njemu pripada Džennet, a meni je naređena sedžda pa nisam poslušao i meni pripada Vatra.“ (Muslim)

Dokaz za smijeh su riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem,: „Allah voli kihanje, a prezire zijevanje. Kada neko do vas kihne i zahvali Allahu, obaveza je svakom muslimanu da

mu nazdravi (riječima jerhamukellah). Zijevanje je od šejtana, pa kada neko od vas zijeвне, neka obuzda zijevanje onoliko koliko može. Kada kaže 'haaa' šejtan mu se nasmije." (El-Buhari)

Veza džinna sa ljudima

U mnogim okolnostima dešava se susret između džinna i ljudi na očevид, govorom. Ovdje ovo pitanje ne zastaje na slušanju glasova, već prisustvu džinna i razgovoru sa ljudima. Događaji i anegdote o ovome se uveliko prenose. U vjerovjesničkom Sunnetu se vjerodostojno prenosi da su se susretali sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, a zatim sa nekim ashabima. Spominje se i njihov kontakt sa nekim ljudima iz Kurejša, kako se navodi u Vjerovjesnikovom, sallallahu alejhi ve sellem, životopisu.

Od Abdullaha b. Mes'uda, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Došao mi je pozivač džinna. Otišao sam sa njim i učio sam im Kur'an.“ Abdullah kaže: „Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nas je poveo pa nam je pokazao njihove tragove i tragove njihovih ognjišta.“ Upitali su ga za opskrbu, pa je rekao: „Vama pripada svaka kost nad kojom se spomene

Allahovo ime i koja dođe u vaše ruke, kad se na njoj nađe mesa, kao i svaka balega koja ostane iza naših životinja.“ Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: „Zato se nemojte njima čistiti poslije nužde, jer je to hrana vaše braće.“ (Muslim, Et-Tirmizi)

El-Buhari u svome Sahihu prenosi predaju, kategorički potvrđujući, da je Ebu Hurejre, radijallahu anhu, rekao: „Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zadužio me da čuvam sadekatul-fitr. Neko mi dođe i poče uzimati od hrane. Uhvatih ga i rekoh: „Tako mi Allaha, tužit ću te Allahovom Poslaniku.“ On me zamoli: „Pusti me! Ja sam u oskudici, imam porodicu i velike potrebe.“ Reče: „Pustio sam ga, a kada sam osvanuo Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, me upita: „Ebu Hurejre, šta je uradio tvoj zatočenik noćas?“ Rekoh: „Allahov Poslaniče, žalio se na veliku potrebu i porodicu koju skrbi. Ja sam mu se smilovao, pa sam ga pustio.“ Reče: „On ti je slagao i vratit će se.“ Znao sam da će se vratiti zato što je to Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao, pa je ponovo došao i uzimao hranu. Uhvatio sam ga i rekao: „Tužit ću te Allahovom Poslaniku.“ Ponovo je molio: „Pusti me, jer sam u potrebi i imam porodicu koju hranim, i neću se više nikada vratiti.“ Ja sam mu se smilovao i pustio ga. Kada sam osvanuo

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: „Ebu Hurejre, šta sinoć uradi toj zatočenik?“ Rekoh: „Allahov Poslaniče, žalio se na veliku potrebu i porodicu koju skrbi, pa sam mu se smilovao i pustio ga.“ Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: „Slagao je i ponovo će se vratiti.“ Ja sam ga čekao treći put, pa je došao i uzeo hrane. Uхватih ga i rekoh: „Tužit ću te Allahovom Poslaniku. Ovo je treći i zadnji put. Tvrdiš da se nećeš vratiti, a vraćaš se.“ On mi reče: „Pusti me, a ja ću te podučiti riječima kojima će te Allah okoristiti.“ Upitah: „Koje su to riječi?“ Reče: „Kada liježeš u postelju prouči Ajetul-Kursijj do kraja. Nad tobom će neprestano bdjeti čuvar od Allaha i neće ti se približiti šejtan sve dok ne osvaneš.“ Pustio sam ga, a kada sam osvanuo Allahov Poslanik reče: „Šta uradi tvoj zatočenik sinoć?“ Kazah: „Allahov Poslaniče, tvrdio je da će me podučiti riječima kojima će me Allah okoristiti, pa sam ga pustio.“ Upita: „Koje su to riječi?“ Rekoh: „Rekao mi je: „Kada hoćeš leći u postelju prouči Ajetul-Kursijj od početka do kraja, nad tobom će biti čuvar od Allaha i neće ti se približavati šejtan sve dok ne osvaneš.“ Ashabi su pažljivo slušali da nešto nauče, a Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, na to reče: „Rekao ti je istinu, iako je on lažac. Znaš li, Ebu Hurejre, s kim si razgovarao tri noći?“ Rekao sam: „Ne.“ A on će na to: „To je bio šejtan.“ (El-Buhari i Et-Tirmizi)

Također, u Sunenu Et-Tirmizija od Abdurrahmana b. Ebu Lejle, a on prenosi od Ejjuba el-Ensarija da je imao palmino drvo, pa je jedan džinn dolazio i uzimao sa njega. Požalio se Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, pa mu je rekao: „Idi i kada ga vidiš reci: „Bismillahi, odazovi se Allahovom Poslaniku.“

Od Alijja b. Ebi Taliba, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: „Tako mi Allaha, Ammar b. Jasir u doba Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, se borio protiv džinna i ljudi.“ Rekli su: „Borio se protiv ljudi, a kako protiv džinna?“ Reče: „Bili smo sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, na putovanju, pa je rekao Ammaru: „Kreni i pronadi nam vode.“ Krenuo je, pa mu se prikazao šejtan u liku crnog roba. Popriječio se između njega i vode sjedeći. Kad ga je Ammar nadvladao hrvanjem, ovaj mu reče: „Pusti me dat ću ti da dođeš do vode.“ On ga je pustio, ali je ovaj odbio...” Ovu predaju prenosi El-Bejheki u „Delailu-nnubuvve“, i Et-Taberani. U predaji je El-Hakem b. Atijje, a u pogledu njegove povjerljivosti postoji razilaženje.

Ibn Tejmije kaže da se prikazivanje šejtana i komunikacija sa njima desila mnogim ljudima, a od njih poznaje jednu veću grupaciju. Često se šejtan prikaže u liku

onoga koji se doziva u pomoć ukoliko je pozivani već mrtav, a također može biti i živ, ali to ne pokazuje onome ko ga je pozivao. Čak, šejtan se može prikazati u svome liku, pa zalutali mušrik koji traži pomoć od dotične osobe misli da se dotična osoba odazvala, a ustvari je to šejtan. To se dešava nevjernicima koji traže pomoći od onih o kojima imaju lijepo mišljenje iz reda mrtvih i živih.

Mušricima i ljudima u zabludi koji traže pomoći od mrtvih i odsutnih dešava se da im se šejtan prikaže u liku toga od koga traži pomoć, a da to i ne osjete. Ebul-Abbas b. Tejmijje kaže: „Znam mnoge kojima se to desilo. Prikazao im se šejtan u liku osoba koje su dozivali iz reda živih govoreći: „Ovo je taj od koga se pomoć traži a on ništa ne zna o onome ko pomoć traži.“

Onaj koji pomoć traži kaže da je vidio lik onoga od koga pomoć traži, i uvjeren je da je on taj od koga se pomoć traži. Ibn Tejmijje kaže. „Više ljudi mi je spomenulo da su tražili pomoć od mene u različitim događajima. Sve sam ih obavijestio da se nikome od njih nisam odazivao, niti sam znao da oni traže pomoć. Neki rekoše: „Možda je to bio melek?“ Rekoh: „Melek ne pomaže mušrika, već je to samo šejtan koji je želio da ga odvede u zabludu.“ Isto se tako šejtan prikaže u liku dobrog

čovjeka. Šejtan stoji na Arefatu, a taj čovjek ove godine uopće nije otišao na hadždž, pa ko ga vidi pomisli o njemu dobro, smatrajući to kerametom od Allaha za tu osobu.

Neki ljudi koje šejtani pomažu bivaju poneseni direktno u Mekku u doba hadždža, i borave na Arefatu ne prelazeći mikat i ne oblačeći ihram, ne učeći telbiju, ne tavafeći oko Ka'be, niti čineći s'aj između Saffe i Merve. Šejtan takve vrati bez bacanja kamenčića na Džemreta. Postoje i druge slične stvari kojima ih šejtan zavodi. Zavodi ljude i tako što čine ono što je zabranjeno u Šerijatu, tj. haram ili mekruh, a nije ni vadžib ni mustehab. Šejtan im je uljepšao i dočarao da su to kerameti dobrih ljudi, a ustvari je to šejtansko zamajavanje. Uzvišeni Allah biva obožavan samo onim što je obaveza ili pohvalno.

El-Buhari u svome Sahihu od Abdullaha b. Omera, radijallahu anhu, prenosi da je rekao: „Nisam čuo da je Omer ikada za nešto rekao: „Mislim da je tako“, a da i nije bilo tako. Dok je Omer jedanput sjedio, pored njega prođe neki lijep čovjek. Omer mu reče: „Ovaj čovjek je u džahilijetu bio predvodnik svoga naroda u vjeri, ili sam pogriješio.“ Čovjek je pozvan, pa mu Omer reče: „Bio si predvodnik u vjeri svoga naroda u džahilijetu (paganstvu). Ti si bio njihov vračar, ili

moje mišljenje griješi.“ Čovjek reče: „Do danas nisam stao pred ovakvog čovjeka muslimana.“ Omer reče: „Tražim od tebe da me obavijestiš.“ Rekao je: „Bio sam vračar u džahilijetu.“ Upita ga: „Šta je bilo najčudnije od onoga s čime su ti džinni dolazili?“ Reče: „Dok sam bio na pijaci jednoga dana, došla mi je džinnica na kojoj sam prepoznao užas i strah, pa je rekla:

Zar ne vidje džinne i njihovu zabludu

Njihovu žalost nakon poraza

Kako ih snađe slabost a i njihove saveznike

Omer reče: „Istinu je rekao. Dok sam stajao među njihovim kipovima došao je neki čovjek sa teletom kojeg je priklaio, pa je najedanput neko zavikao tako da jačeg povika nikada ranije nisam čuo: „Veliki i rječiti čovjek govori: „La ilahe illallah“, tj. Muhammed. Ljudi skočiše, pa rekoh: „Neprestano ću tragati da vidim šta stoji iza toga.“ Zatim je ponovo povikao: „Veliki i rječiti čovjek govori: „La ilahe illallah.“ Rekoh: „Neprestano ću tragati dok ne vidim šta je iza toga.“ Ponovo je povikao: „Veliki i rječiti čovjek govori: „La ilahe illallah.“ Nije prošlo mnogo vremena kada se počelo govoriti: „Ovo je Vjerovjesnik.“

El-Bejheki kaže: „Vanjštinom predaje očituje se da je sam Omer, radijallahu anhu, čuo nekoga kako povikuje iz teleta koje je zaklano.“

Također, od Omera b. El-Hattaba, radijallahu anhu, prenosi se da je jednoga dana rekao svojim prijateljima s kojima je sjedio: „Spomenite neku priču o džinnima.“ Neki čovjek reče: „Vođo vjernika, krenuo sam sa dva prijatelja za Šam, na put je izašla jedna gazela, pa je došao čovjek na kamili iza nas. Bilo nas je četvorica. Čovjek nam reče: „Pustite gazelu da prođe.“ Rekoh: „Nećemo je pustiti.“ Zaprijetio nam je da će nas presresti na putu sa više od deset ljudi i boriti se protiv nas. Zaboravili smo na taj događaj sve dok nismo došli do nekog naselja. Kada smo krenuli iz naselja začuli smo glas kako nam prijeti da ostavimo gazelu. Nismo vidjeli odakle dolazi glas. Pustili smo gazelu pa nam je došao neki čovjek i poveo nas kao goste na mjesto njihovog boravka. Počastili su nas hranom i pićem, a potom smo otišli za Šam. Završili smo naše poslove, a zatim krenuli nazad sve dok nismo skrenuli do zemlje u kojoj nije bilo nikoga. Tada sam, vođo vjernika, vidio da je nastanjeno džinnima. Kada dođosmo do naselja, začusmo glas kako poziva, a nismo vidjeli: „Na istoku se pojavila zvijezda i osvijetlila tminu.“ Vođo vjernika, došao sam, a već se pojavio

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, koji je pozivao u islam, i ja sam prešao na islam.

Drugi čovjek je rekao Omeru, radijallahu anhu,: „Vođo vjernika, ja i moj prijatelj smo krenuli radi nekog posla, pa ugledasmo čovjeka kako jaše na jahalici. Kada smo došli na određeno mjesto povikao je najvišim glasom: „Slavim i veličam Allaha Uzvišenog. Muhammed nam je došao s vjerom u jednog Boga. Poziva na istinu, pa prema njemu kreni.“ Obuzeo nas je strah, pa smo čuli drugoga kako mu govori: „Ispunio je obećanje o cijepanju mjeseca, njegova vjera je nadvladala, i blizu je njeno konačno učvršćenje.“

Uskoro je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, počeo pozivati u islam, pa sam prešao na islam.

Čudna anegdota

Sufjan Es-Sevri prenosi od Ikrime, a on od Ibn Abbasa da je rekao: „Neki čovjek sa Hajbera je krenuo, pa su ga pratila dva čovjeka džinna, a njih dvojicu je pratio džinn vjernik. Rekao im je: „Vratite se vas dvojica“, pa ih je sustigao i odvratio. Zatim je sustigao čovjeka (ashaba sa Hajbera), pa reče: „Ovo su dva šejtana, ja sam ih neprestano pratio sve dok ih nisam odvratio od tebe. Kada dođeš Allahovom Poslaniku,

sallallahu alejhi ve sellem, prenesi mu selam i obavijesti ga da mi sakupljamo sadaku (zekat). Kada bi bio dozvoljen njemu, poslali bi smo mu.” Kada je čovjek dođe u Medinu, ode do Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i obavijesti ga. Rekao je: „Tada je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio da čovjek putuje sam.” Allah najbolje zna. (Imam Ahmed)

OBUZETOST ŠEJTANOM (ŠEJTANSKI DODIR)

(povodi, dokazi, simptomi, vrste)

Povodi

Šejtan nikako ne zaboravlja staro i iskonsko neprijateljstvo prema Ademu, alejhis-selam, i njegovom potomstvu. Još prije nego što je u Adema udahnuta duša, šejtan je počeo oko njega kružiti i promatrati ga, kao što se navodi u hadisu od Enesa b. Malika, radijallahu anhu, kod imam Muslima.

Šejtan je sam sebe obavezao zakletvom da će zavesti čovjeka.

قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَفْعِدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَأَنْتِيَهُنَّ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

"E zato što si odredio pa sam u zabludu pao" – reče – "kunem se da ću ih na Tvom Pravom putu presretati, pa ću im i sprijeda, i straga, i zdesna, i slijeva prilaziti, i Ti ćeš ustanoviti da većina njih neće zahvalna biti!" (El-E'araf, 16-17)

On dolazi svome neprijatelju, čovjeku, iz svih mogućih pravaca, zavodi ljude i uljepšava im ružno, dodvorava se i obećava im, daje im laže nade i odgađa im pokornost kako bi ih zaveo sa puta pravednosti. On im upropaštava njihovo vrijeme i živote beskorisnim stvarima, što im neće koristiti ni na njihovom dunjauku ni Ahiretu.

Kada se čovjek udalji sa Pravoga puta, od svoga Gospodara, vjere, Sunneta Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem i Kur'ana, tada šejtan ovlada čovjekom i povuče ga u zabludu i nered, korak po korak. S prolaskom vremena, neznanjem, gomilanjem grijeha i nepokornosti i netraženjem oprosta za njih srce postaje crno, prazno i ruševno. Mi znamo da su ruševine i napuštena mjesta skloništa i boravišta šejtana. U tim skloništima nalaze svoj odmor i zadovoljstvo. Takva srca koja nemaju ni najmanjeg spomena Allaha, u vidu opskrbe šerijatskim znanjem, su lahak plijen šejtanima, njihovim porukama, vesvesama, mrežama, zabludama. Ovo su najčešći i najveći povodi da šejtan ovlada čovjekom, a koji se ogledaju u iskonskom neprijateljstvu između njih.

Kada ovaj neprijatelj zatekne svoga neprijatelja u neznanju, onda hitro požuri da mu nanese štetu i uznemiri ga. Prvo što šejtan uzima za cilj kvarenja jeste srce, jer kada se srce iskvare, iskvare se ostali tjelesni organi, a kada je ispravno,

ispravni su ostali tjelesni organi. Srce je organ u koje će Allah gledati na Sudnjem danu. Allah ne gleda u likove i tijela, nego gleda u srca, kao što se navodi u hadisu od Mustafe, sallallahu alejhi ve sellem.

Stoga trebamo znati da je osnovni cilj šejtana upropastiti srce, vjerovanje i djelo čovjeka. Poslije toga on ima namjeru da uznemiri svoga neprijatelja svakim mogućim sredstvom, svejedno bilo to direktno tjelesno uznemiravanje putem ulaska u tijelo i nastanjivanjem u njemu, čime zadobija korist koju ima svaki vlasnik svoga tijela, u vidu jela, pića, odnosa, skrovišta. On je poput ostalih živih bića koja žive, hrane se i nalaze skrovišta u čovjekovom tijelu, kao što su neke vrste parazita koji žive u probavnim organima, ili parazita koji žive u jetri i drugim organima.

Također, šejtan se nastanjuje i nalazi utočišta u nekim dijelovima tijela, a u mogućnosti je da prelazi u ostale dijelove tijela.

Jedan od povoda obuzetosti šejtanom jeste da se džinni osvete čovjeku ukoliko im čovjek nanese uznemiravanje, znajući to ili bez namjere. Kada čovjek uznemiri džinne, svejedno bilo to s namjerom, poput liječnika koji uznemiravaju džinne nepravedno, ili nenamjerno, poput onoga koji baci

kamen na napušteno mjesto, ili čovjeka koji najedanput padne, ili se pomokri u kakvu rupu, ili baci vruću vodu bez spomena Allahovog imena (da izgovori bismillah), sve ovo može biti povod da se džinni čovjeku osvete.

Razlog može biti da se džinni zaljube u čovjeka. To je uveliko poznato. Molimo Allaha da sačuva od toga muslimane. Jedan od najvećih povoda ljubavi jeste da se bude nesmotreno prema odjeći. Razgoličenost muslimanskih djevojaka naročito privlači ljudske i džinnske šejtane, podjednako. Kada se u djevojku zaljubi muškarac ili džinn ona ga je zavela tako što je bila nesmotrena prema svojim stidnim dijelovima tijela. Neki prilikom skidanja odjeće ne spominju Allahovo ime. Iako su u zatvorenim prostorijama zaboravljaju da džinni nadziru čovjeka i vide ga odande odakle ih ne vidi čovjek.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Zaštita od očiju džinna i stidnih dijelova čovjeka je kada neko od vas skida svoju odjeću da kaže Bismillah.“ (Et-Tirmizi)

Također, ukoliko djevojka ima olahko ponašanje sa muškarcima to biva motiv da je drugi šejtani od džinna i ljudi vrebaju. Ukoliko odabere prijatelja muškarca, nema sumnje da će je stalno pratiti i drugi od džinna. To ne znači da će se na njoj pojaviti bolesti ili različiti bolovi, već ona može živjeti

životom misleći da je takav život prirodan, ali sa njom neko neprestano učestvuje u životu, a da to ona i ne osjeti. To potvrđuje govor Uzvišenog Koji kaže:

وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَبْلِكَ وَرَجِّلُ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
وَعِدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

"I zavodi glasom svojim koga možeš i potjeraj na njih svoju konjicu i svoju pješadiju, i budi im ortak u imecima, i u djeci, i daji im obećanja, a šejtan ih samo obmanjuje." (El-Isra, 64)

Jedan od povoda pozivanja šejtana jesu čitanje, molitve i pozivi u velikom broju onoga što nije u skladu sa Kur'anom i Sunnetom, pa onaj koji čita misli da će mu to koristiti. Međutim, kada ga džinni vide u takvim okolnostima neznanja veoma im je lahko da dođu kako bi mu još više povećali zabludu i pomutili stvari. Ponekad džinni daju lažne informacije kako su oni meleki a da je ovaj odabran od Allaha za određenu stvar!!!

Ibn Tejmije kaže: „Epilepsija od strane džinna ljudima može biti povodom strasti, zablude, ljubavi, mržnje, osvete.“

Jedan od povoda obuzetosti šejtanom su zabava, igra i nesmotrenost. Igra i zabava, sa oba aspekta, mogu prije svega biti od čovjeka, jer neki ljudi se igraju i zabavljaju prizivanjem

džinna, što je veoma lahko i što iziskuje mali trud u vidu pripremanja odgovarajuće atmosfere i citiranjem određenih talismana. Kada se čovjek poigra sa šejtanom, džinn dođe odazivajući se na talismane i vidi da se radi o poigravanju i nesmotrenosti, što često radi neka omladina. Onda se počne svetiti onima koji to čine i koji su ga prizivali, jer u većini slučajeva dolazi kao prisiljen i potčinjen na odaziv tim talismanima. Kada uoči da je stvar takva, žestoko se rasrdi i počne svetiti onima koji su ga prizivali, posebno ako one koji su to činili vidi kao neuračunljive, nesmotrene i slabašne. Tada neće proći dugo dok ih ne obuzme, a ovo se dešavalo više puta. Čak, takve šejtani obuzmu u potpunosti tako da bolesni ne može učiniti nijedno djelo.

Poigravanje i zabava mogu dolaziti od neuračunljivih džinna, a oni su mnogobrojni. Imaju cilj uznemiriti ljude bez ikakvog povoda kao što su ljubav, osveta i dr., već to čine iz zabave i igre, kao što čine neuračunljivi ljudi napadajući druge iz zabave i igre. Ova vrsta šejtanskog dodira pogađa ljude slabašnih srca, čija su srca prazna od spomena Allaha, vjerovanja u Allahovu jednoću, poštivanja i respekta prema Njemu. Oni koji imaju jaka srca, pa čak i ostali ljudi koji obavljaju vjerske propise u vidu namaza i zikra, neuračunljivi

šejtani ih izbjegavaju i udaljavaju se od njih. Što je čovjek jačeg srca bliži je Allahu, a oni su udaljeniji od njega.

Tako Ibnul-Dževzi u knjizi „Telbisu Iblis“ kaže da neki džinni dožive padavicu, pa se njihova braća džinni okupe i jedni drugima kažu: „Šta mu je, šta ga je zadesilo?“ Oni odgovore: „Oborio ga je taj i taj čovjek“, što predstavlja poigravanje džinna s ljudima. Džinni dolaze, igraju se i zabavljaju dok neki liječnici Kur'an uče, i to sa zdravom osobom, da bi ispitali njegovo stanje. Oni uče s nijetom da se pojavi džinn koji je obuzeo određenu osobu, a onda dođe džinn koji se poigrava i zabavlja pa počne praviti nekontrolisane pokrete čovjeku kako bi učača zbunio, tj. da ga je džinn obuzeo, a ustvari to je igra i zabava nekih neuračunljivih džinna. Učač može oduljiti učenje sve dok ne uznemiri „karina“, stalnog pratioca iz reda džinna, pa uzrokuje da se kod osobe nađu pokreti koji prisutnima lažno govore da je osoba obuzeta džinnima, a ustvari nije tako.

Dokazi za obuzetost šejtanom

Abdullah, sin imama Ahmeda b. Hanbela, rekao je svome ocu: „Oče, neki ljudi tvrde da džinn ne može ući u čovjekovo tijelo.“ Ahmed reče: „Sinko, oni lažu. To je upravo šejtan koji govori njihovim jezikom.“

Želi se istaći da je ulazak džinna u tijelo čovjeka opipljiva stvar i sasvim očita. Dešava se i preneseno je mnogim svjedočenjima. Pametna osoba to ne može negirati. Kur'an spominje mogućnost da se to desi:

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ

"Oni koji se kamatom hrane neće se dići osim kao oni koje je šejtan dođirom izbezumio." (El-Bekare, 275)

Imam Ahmed prenosi od Ibn Abbasa da je neka žena dovela svoga sina i rekla: „Allahov Poslaniče, ovo moje dijete ima ludilo. Uznemirava nas prilikom naših objeda i sve nam iskvari.“ Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga je pomilovao i molio Allaha za njega.

U Musnedu imama Ahmeda od Ja'laa b. Murre prenosi se da je rekao: „Vidio sam kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tri stvari koje prije mene niko nije vidio, niti će vidjeti poslije mene. Krenuo sam sa njim na put, i na dijelu puta prođosmo pored žene koja je sjedila sa svojim djetetom. Pa je rekla: „Allahov Poslaniče, ovo je dijete kojeg je snašao belaj, pa ne znam koliko već dnevno puta bude obuzet.“ Reče: „Dodaj mi ga.“ Podigao sam ga k njemu, pa ga je stavio između sebe i sredine sedla, a potom je otvorio njegova usta i pljucnuo u njih

tri puta, a zatim rekao: „S imenom Allaha, ja sam Allahov rob, budi ponižen Allahov neprijatelju.“ Potom joj ga je dao i rekao: „Kada se budemo vraćali ponovo kroz ovo mjesto obavijesti nas šta si učinila.“ Reče: „Otišli smo i vratili se. Nađosmo je na istom mjestu sa tri ovce.“ Upita je: „Šta je učinilo tvoje voljeno dijete?“ Ona reče: „Tako mi Onoga Koji te je poslao sa istinom, nismo kod njega osjetili ništa sve do ovog trenutka. Uzmi ove ovce.“ Sišao je i uzeo jednu, a vratio ostatak.“

Uzvišeni kaže:

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَحَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا

"Oni koji se kamatom hrane neće se dići osim kao oni koje je šejtan dođirom izbezumio. To je zato što su govorili: "Trgovina je doista isto što i kamata!" (El-Bekare, 275)

Ibn Kesir kaže: „...tj. Oni će ustajati iz svojih kaburova na Sudnjem danu samo onako kako ustaju oni koji su pod uticajem epilepsije od šejtana, tj. takvi će stajati na ružan način.“

Ibn Atijje u svom Tefsiru kaže: „Želi se reći da je lihvar na dunjaluku poput onoga koji je opčinjen i ima šejtansku epilepsiju (padavicu).“ Zatim je rekao: „Onaj koji je obuzet

šejtanom, njime će šejtan ovladati, tj. doživjet će stanje padavice i grčenja zbog šejtanskog dodira.”

El-Kurtubi kaže: „U ovom ajetu je dokaz neispravnosti onih koji su negirali padavicu od strane džinna tvrdeći da je to pod uticajem prirode, pa ko negira da šejtan kruži čovjekom i da ne može obuzeti čovjeka ima iskvareno mišljenje.”

Et-Taberi kaže: „Šejtan ga obuzme na dunjaluku i onda mu dadne padavicu.”

Od Alija El-Akberija se prenosi da je rekao: „Bio sam u džamiji Ebu Abdullaha Ahmeda b. Hanbela pa mu je El-Mutevekkil poslao svoga prijatelja da ga obavijesti kako je njegova sluškinja dobila padavicu i zamolio ga da moli Allaha da je izliječi. Imam Ahmed mu dade drvenu nanulu sa kaišima od palminog granja koja se koristi za abdest i reče: „Idi kući vođe vjernika i sjedi kod glave ove sluškinje i reci džinnu: „Ahmed b. Hanbel ti kaže: „Šta više voliš, da izađeš iz ove djevojke ili da ovom nanulom dobiješ sedamdeset udaraca?” Otišao je džinnu i rekao mu ono što mu je imam Ahmed poručio. Džinn je jezikom djevojke rekao: „Čujem i pokoravam se. Kada bi nam Ahmed naredio da izađemo iz Iraka, izašli bismo. On se pokorava Allahu, a ko se pokorava Allahu sve mu se pokorava.” Potom je izašao iz djevojke. Smirila se i

dobila djecu. Kada je imam Ahmed umro džinn se u nju ponovo vrati, pa je El-Mutevekkil poslao po prijatelja imama Ahmeda, imama Hafiza Ebu Bekra el-Mirvezija.

El-Mirvezi je uzeo nanulu i otišao kod djevojke, pa je džinn sa njima njenim jezikom govorio rekavši da neće izaći iz ove djevojke niti će se njemu pokoravati, niti od njega išta prihvatiti. Ahmed b. Hanbel se pokoravao Allahu, pa nam je naređeno da mu se i mi pokoravamo.

Imam Eš-Ševkani kaže: „Padavica može biti od džinna, a i od njihovih zlih duhova, povodom ljubavi prema nekim ljudima ili povodom uznemiravanja.”

Imam Ibnul-Kajjim kaže: „Vidio sam našeg šejha Ibn Tejmiiju kako pošalje nekoga onome koji ima padavicu da priča sa duhom koji se nalazi u toj osobi, govoreći: „Šejh ti je rekao izaći, to ti nije dozvoljeno”, pa epileptični čovjek dođe sebi. Ukoliko duh bude prkosan istjeramo ga udarcima, pa epileptičar dođe sebi ne osjećajući bola. Mi smo to, a i drugi sa njim, često vidjeli. Često je učio na uho epileptičara:

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

"Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti?"

(El-Mu'minun, 115)

Jedanput mi je pričao da je ovaj ajet proučio na uho epileptičara, pa mu je zli duh rekao: „Da“, otežući svoj glas. Ibn Tejmijje reče: „Uzeo sam štap, pa sam udarao po žilama na njegovom vratu tako da su me ruke zaboljele od udara. Prisutni su pomislili da će umrijeti zbog ovih udaraca. Duh je tokom udara govorio: „Ja ga volim“, a Ibn Tejmijje reče: „On te ne voli.“ Reče: „Ja želim da obavim hadždž sa njim.“ Ibn Tejmijje mu reče: „On ne želi da obavi hadždž s tobom.“ Džinn je rekao: „Ja ću ga ostaviti iz počasti prema tebi.“ Reče: „Ne, nego iz pokornosti Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.“ Džinn reče: „Ja ću izaći iz njega“, a obuzeti padavicom sjede okrećući se desno i lijevo. Potom upita: „Šta me je dovelo kod šejha?“ Upitaše ga: „Jesi li osjetio ove udarce?“ Upita: „Zašto me šejh udara, šta sam zgriješio?“ On, ustvari, nikako nije osjetio udarce.

Šejh Ebu Bekr El-Džezairi, muderris u Poslanikovom mesdžidu, spominje događaj koji se desio u njegovoj kući. Živjeli smo u bolovima i vidjeli loše posljedice. Kaže: „Imao sam sestru nešto stariju od mene koja se zvala Sa'adija. Jednoga dana dok smo bili mali, penjali smo se uz palmino pruće ispod kuće blizu krova koristeći konopac kojeg smo vezivali za vrh palminog stabla. Tako bismo se penjali na palmu.“ Šejh kaže:

„Jednoga dana moja sestra Sa'adija popela se uz pomoć konopca, a onda je s palme pala na jednog džinna, i kao da ga je svojim padom na njega jako uznemirila i povrijedila, pa joj se osvetio. Dolazio bi joj kada bi spavala svake sedmice jedanput, dvaput, triput ili više puta, pa bi je davio. Jadnica bi udarala nogama i tresla se poput preklane ovce. Ne bi je ostavljao sve dok ne osvane polumrta. Jedanput je progovorio njenim jezikom jasno govoreći da to s njom čini, jer ga je uznemirila tog i tog dana na određenom mjestu. Neprestano bi joj dolazio i činio epilepsiju prilikom sna. Nakon deset godina počeo joj je nanositi toliku patnju koja se nije mogla podnositi. Jedne noći ju je obuzeo po već poznatom običaju, i neprestano je udarala nogama i okretala se sve dok nije umrla. Neka joj Allah oprost i smiluje joj se.“ Ovaj događaj, kao što kaže šejh Ebu Bekr el-Džezairi, sam proživio i svojim očima vidio, a onaj koji vidi nije isti kao onaj koji čuje.

Neki mufesiri kažu za riječi Uzvišenog:

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

"Oni koji se Allaha boje, čim ih dodirne sablazan šejtanska, sjete se, i odjednom dođu sebi" (El-E'araf, 201), da je ovdje dodir ustvari šejtanska padavica.

Simptomi obuzetosti šejtanom

Šejtan može obuzeti čovjeka pa on padne na zemlju, ili posrne pri hodanju, ili izgubi osjećaj, tj. dođe u besvjesno stanje. To se naziva sar'om, padavicom ili kao što Kur'an kaže da je to šejtanski dodir.

Šejtanska obuzetost može biti veća od nestabilnosti ili neuravnoteženosti prilikom pokreta, i može preći na govor, postupke, misli ili djela. Onaj ko je obuzet ima neuravnotežene ideje, govor, djela, postupke, pokrete. Ne može živjeti prirodnim životom sa ostalim ljudima niti učestvovati u životu i poslovima zbog obuzetosti šejtanom. Postoje znakovi i simptomi po kojima čovjek zna da se radi o uznemiravanju od džinna, ili ne. Uz veoma važnu napomenu da neki od ovih znakova zajedno učestvuju sa drugim znakovima organskih bolesti, pa tako ne mora značiti da svaki simptom ukazuje na obuzetost šejtanom, već je potrebno da se pokažu mnogi znakovi bez reagiranja na medicinski tretman.

Najčešći znakovi šejtanskog dodira su:

1. Mnogo ružnih snova, a posebno vidi zmije, pse, ljude koji ga tjeraju, ili se likovi nekih ljudi promijene u zastrašujuće prizore.

2. Padavica bez medicinskog povoda, a nekada se pojave i neki medicinski povodi.

3. Stalna i dugotrajna bol u nekim dijelovima tijela bez djelotvornosti medicinskog tretmana, a posebno u rukama i nogama.

4. Stalna glavobolja bez medicinskog povoda, uz napomenu da glavobolja može imati desetine različitih povoda i uzroka.

5. Lijenost i općenita slabost, nezainteresovanost, neaktivnost, naklonost ka sjedenju, spavanju.

6. Ponekada osoba sama sa sobom priča, a nekada se i nasmije bez razloga tokom govora.

7. Škripanje zubima tokom sna uz veliki strah i užas tokom sna.

8. Stalna odsutnost razmišljanjem uz pomanjkano shvatanje i loše pamćenje.

9. Trnjenje ruku i nogu.

10. Nesanica i buđenje tokom sna, ili nemogućnost da se ikako zaspi.

11. Potištenost, depresija, zabune uz mnogo straha, nervoze, srdžbe, nepodnošljivost prema drugima.

12. Naklonost prema osamljivanju i izdvajanju od ljudi, žestoka zabrinutost pri susretu s ljudima.

13. Vrtoglavice.

Vrste obuzetosti šejtanom

Postoje različite vrste šejtanske obuzetosti:

1. Djelimična obuzetost, a to je da džinn obuzme jedan tjelesni organ, pa to bude uzrok stalnih bolova na dotičnom mjestu. Medicina je nemoćna da spozna uzrok ili lijek za bolest. Većinom se to dešava na nogama ili rukama, ili je vezano za druge organe kao što je jezik, usta, ili nos.

2. Potpuna obuzetost, a predstavlja da džinn šteti cijelom tijelu, pa uzrokuje bolesti u većini tjelesnih organa, a posebno u rukama i nogama. Bol se premiješta s jednog na drugi dio tijela, a bolesni nekada osjeća to premiještanje, a nekada i ne osjeća. To nekad, a Allah najbolje zna, dovede do slabljenja djelovanja nekih tjelesnih organa.

3. Stalna obuzetost. Džinn se nastani u tijelu dugi period, pa i po nekoliko godina. Ne počne odmah nanositi bol i uznemiravanje čovjeku, već ga ostavi mjesecima i godinama, pa kada ga u potpunosti obuhvati žestoko ga napadne, kada sazna ili spozna svu njegovu slabost i snagu. To se često dešava muslimanskim djevojkama. Naprimjer, uđe u nju u šesnaestoj godini, a počne je uznemiravati nekoliko godina poslije. Nema stanja, nema snage osim sa Allahom.

4. Prolazna obuzetost. Džinn dolazi bolesnome u određenim različitim vremenima i to direktno. Kratkotrajno obuzme i obori bolesnoga, nekada i do pet minuta. Bolesni u potpunosti izgubi svijest, a nekada i ne izgubi. U drugim vremenima osoba živi prirodnim životom, ili se samo žali na pojedine lakše bolove ili na nervozu. Većina ovakvih slučajeva predstavlja osvetu od džinna čovjeku zbog nanesenog uznemiravanja od strane ljudi nenamjerno.

Jedna od najgorih vrsta šejtanske obuzetosti je vjerovatno onda kada džinn može da dođe do razuma bolesnog, pa uzrokuje različite poremećaje u razmišljanju i postupcima, što predstavlja potpunu i stalnu nezainteresovanost i hladnokrvnost. Također, džinn može doći do nekih dijelova mozga pa oduzme neke njegove funkcije poput pamćenja,

shvatanja, reagiranja na okolinu, ili se brzo rasrdi, pa vidiš kako bolesni ne može zajedno da se uklapa i živi sa svojim društvom. Tada je naklonjen izoliranosti od društva i duševnom rascjepu, što takav slučaj još više pogoršava.

ZAŠTITA OD ŠEJTANSKE OBUZETOSTI

Arapī kažu: „Dirhem preventive je bolji od tovara blaga za liječenje.“

1. Pokajanje. Tevba znači povrat Allahu i ostavljanje onoga što Ga srdi, te povrat Njegovoj Knjizi, Šerijatu i čvrstom pridržavanju za propise Uzvišenog, kao i izvršavanje naredbi, ostavljanje zabrana, kako nama ne bi ovladali šejtani od džinna i ljudi, povodom naših grijeha, nepokornosti i onoga što su stekle naše ruke u vidu grešaka. Ako neprijatelji ovladaju nama mi smo povod tome. Mi smo to stekli našim rukama, kao što kaže Uzvišeni u suri Eš-Šura:

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ

"A nesreća koja vas zadesi zbog stečevine je ruku vaših, a mnogo toga On i oprostī." (Eš-Šura, 30)

Ibn Kesir o ovom ajetu kaže: „Ono što vas je zadesilo od nedaća je zbog onog što su stekle vaše ruke, a On mnogo oprašta, tj. od nedaća dunjaluka i Ahireta. To će vas zadesiti kao kazna od Allaha zbog grijeha koje počiniste, između vas samih i vašeg Gospodara. Vaš Gospodar vam oprašta mnogo

onoga što ste počinili i neće vas kazniti." Isto se prenosi kod Et-Taberija.

Znaj da grijesi slabe srce, pa je onda neprijatelju lahko da ovlada njime, kao što rekoše neki ispravni prethodnici. Čovjek počini grijeh, pa u svome srcu osjeti slabost.

Omer b. Abdulaziz kaže: „Navodi se da je Musa, alejhis-selam, rekao: „Bože moj, šta će me sačuvati od Tvoje kazne, dovesti me do Tvog zadovoljstva i spasiti me od Tvoje srdžbe?” Reče: „Traženje oprostaj jezikom, kajanje srcem, i ostavljanje grijeha koji se čine tjelesnim udovima.”

Mudžahid kaže: „Allah je objavio Davudu, alejhis-selam,: „Budi bogobožan i neka te Allah ne kazni radi grijeha i ne pogleda te, pa Ga susretneš kada dođeš pred Njega, pa ne budeš imao nikakvog opravdanja.”

Učenjaci su rekli: „Pokajanje (tevba) je obavezno za svaki grijeh, a pokajanje označava povrat Onome Koji pokriva sve grijehe i Koji poznaje sve što je skriveno. Pokajanje je početak puta ka Allahu i ključ istrajnosti. Rob mora znati veličinu grijeha i da je grijeh zastor između njega i Uzvišenog Allaha, a stoji između Njegovog zadovoljstva i Dženneta. Kada rob u ovo bude duboko uvjeren srce će osjećati bol kada dođe pred ovaj zastor kojeg je sam postavio na putu ka Stvoritelju. Ovaj

bol, kajanje i žalost koji pogađaju srce, upravo predstavljaju pokajanje.“

Imam Ibnul-Dževzi kaže: „Robe, imaj osjećaj da te nadgleda Onaj Koji te vidi u svim okolnostima. Neprestano te gleda u svim postupcima. Tvoja tajna Njemu nije skrivena, a On zna sve misli. Dobro nadgleda i tvoju nutrinu i vanjštinu. Nadgledanje nutrine označava da se u tvom srcu ne nastani ono čime Allah nije zadovoljan od ideja, misli, a nadgledanje vanjštine označava da ukrotiš svoje tjelesne udove od prezrenih postupaka, te da ih koristiš samo za uzvišena djela. Potpuno pokajanje i jedan od uslova pokajanja je da je ono trajno do kraja života. Istinski pokajnik je onaj koji osjeća bol srca uz dugu žalost, tugu, prolijevanje suza kad god se prisjeti svoga grijeha. Kad god se prisjeti svoga grijeha pokaje se i obnovi svoje pokajanje. Nepokornosti su dokaz da će čovjek biti izložen Vatri i Allahovoj srdžbi, prijeziru, kazni na dunjaluku i Ahiretu. Što god je pokajanje jače utoliko postoji i veća nada za potiranje grijeha.

Znak ispravnosti pokajanja je nježnost srca i obilnost suza. Tada se gorčina grijeha nastani u srcu i potare njihovu slatkoću, pa se naklonost ka grijesima zamijeni njihovim prijezirom, mržnjom, a želja za njima bježanjem od njih. U

nekim predajama se navodi da Allah ne prima pokajanje roba sve dok ne osjeti gorčinu grijeha za razliku od njihove slatkoće. Allah najbolje zna.

Jedan dobri čovjek je viđen kako sjedi pored rijeke i plače govoreći: „Plačem nad srcem s kojim sam mogao živjeti, ali je otišlo od mene. Zamorio sam se tragajući za njim, pa ga ne nađoh. Allahu, vrati mi moje srce. Plačem nad vremenom u kojem je moje srce bilo gladno, čisto, a sada je poput kamena, ili je još tvrđe.“

2. Traženje oprosta. Uzvišeni kaže:

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

"I govorio: "Tražite od Gospodara svoga oprosta jer On, doista, mnogo prašta." (Nuh, 10)

U Sunenu Ebu Davuda od Ibn Abbasa, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Ko bude stalno tražio oprosta Allah će mu iz svake tjeskobe naći izlaz, poslije svake brige radost, i opskrbiti ga odakle se i ne nada.“

Ata b. Ebu Mervan prenosi od svoga oca da je rekao: „Krenuli smo sa Omerom b. El-Hattabom, radijallahu anhu, da

uputimo dovu za kišu. Nije ništa više dodavao od istigfara (traženja oprost).“

Grijesi su povod iskušenja koja nas zadese, a istigfar briše te grijehе i njihove posljedice. Tako se u hadisi kudsijji prenosi ono što kaže Gospodar ponosa i uzvišenosti. Od Enesa b. Malika, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: „Čuo sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako govori: „Uzvišeni Allah kaže: „Sine Ademov, sve dok Me dozivaš i od Mene se nadaš oprostiti ću ti sve što je bilo od tebe, i za to ne marim. Sine Ademov, kada bi tvojih grijehа bilo do nebesа, а zatim od Mene oprosta zatražiš oprostio bih ti. Sine Ademov, kada bi Mi došao sa grijesima koliko je Zemlje, а zatim dođeš pred Mene ne smatrajući Mi nikoga ravnim, Ja bih ti došao sa isto toliko oprosta.“ (Et-Tirmizi, hasen-sahih)

Istigfar donosi rješenje za brige roba i potištenost, i to putem odbijanja povoda za ovladavanje šejtana nad njim, а to su upravo grijesi. Skrenuo je pažnju da traženje oprosta mora biti popraćeno ostavljanjem grijehа, kajanjem i tevbom. Neće važiti istigfar ukoliko se ustrajava u grijehu.

3. *Dova*. Musliman je dužan da moli Allaha, traži utočište kod Njega, i traži da ga sačuva od svakog zlobnika, da ga zaštiti od svih šejtana, ljudskih i džinnskih. Dužan je da se

osloni na Uzvišenog Allaha. O dovi će se podrobnije govoriti kada se bude govorilo o liječenju. Jasan metod liječenja šerijatskom rukjom je okretanje Uzročniku nastanka čovjeka, a to je Allah, i to s iskrenim nijjetom, dovom, traženjem utočišta, pokajanjem i udaljavanjem od onoga što je Allah zabranio u vidu različitih povoda za šejtanske nasrtaje na čovjeka. Naročito se to odnosi na razgolićavanje, muziku, zabavu, posjetu mjestima razvrata, te uzimanju ljubavnika i ljubavnica. Svim muslimanima je dužnost da se boje Allaha i da izbjegavaju povode koji vode u Njegovu srdžbu.

Isto tako, dužni su se pridržavati obaveza koje im je propisao, kao što su namaz, post, i kontinuiranog obavljanja onoga što je Allah postavio kao dužnost. Obavezni su izbjegavati ono što im je Allah zabranio, kajati Mu se i tražiti utočišta kod Njega pri traženju lijeka, zaštite, opskrbe, zdravlja i spasa.

Izvršavat će sve povode toga, a naročito se to odnosi na šerijatsku rukju kojom se obraćamo Allahu da odvrati povode, o bilo kojem povodu da se radi. Povod nema ograničenja ili uslova, svejedno bio to povod džinna ili neki drugi poput medicinskog i sl. Uzvišeni Allah liječi i On je Moćan da nam da blagodati zdravlja, upute i spasa na dunjaluku i Ahiretu.

4. Zikr za zaštitu. To su utemeljene dove, vjerodostojno prenesene od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Poslije ćemo spomenuti obavezne zikrove za zaštitu od šejtana.

5. Izbjegavanje i čuvanje od povoda šejtanske obuzetosti što je spomenuto u četvrtom poglavlju.

LIJEČENJE

Prvo

Traženje utočišta kod Allaha Uzvišenog

Iskreno utjecanje Allahu i traženje zaštite od prokletoga šejtana, te pridržavanje za Allahovo uže, najbolji su zaštitnik od prokletog šejtana, i najbolji vid odbijanja njegovog zla. Iskrenost je u srcu, a utočište se traži jezikom. Traženje utočišta kod Allaha i stavljanje pod Njegovo okrilje od svakoga zla zlobnika označava istinsko utjecanje Allahu. Traženje utočišta označava traženje pomoći od Allaha i priznavanje Njegove moći za robove nemoći i slabosti u borbi protiv ovog otvorenog i skrivenog neprijatelja, kojeg nije u mogućnosti spriječiti ili odbiti osim Allah Uzvišeni, kako ovaj neprijatelj ne bi naštetio u pogledu našeg dunjaluka ili vjere, ili nas odvratio od djela koje nam je naređeno, ili da nas podstakne na djelo koje nam nije naređeno. Šejtan ne ostavlja čovjeka, osim kada ga Allah zaštiti.

Zbog toga je Allah naredio da izbjegavamo ljude šejtane i da ih ne oponašamo, tako što ćemo se lijepo ophoditi, činiti

dobro i odgovarati najljepšim riječima, lijepo govoriti, te biti strpljivi na provokacijama, kako bi se vratio svojoj temeljnoj prirodi i kako bi odbio zlo i uznemiravanja koja od njega dolaze. Tako Uzvišeni Allah kaže:

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

"Ti praštaj!, i traži da se čine dobra djela, a neznalica se kloni!" (El-E'araf, 199)

O tome govore mnogi ajeti, a ovaj se odnosi na ophođenje prema ljudima neprijateljima. O neprijateljima iz reda džinna šejtana navodi se odmah sljedeći ajet:

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"A ako te šejtan pokuša na zlo navesti, ti potraži utočište u Allaha, On uistinu sve čuje i zna." (El-E'araf, 200)

Prije toga u suri El-Mu'minun govori se o ljudima šejtanima:

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

"Lijepim zlo uzvрати, Mi dobro znamo šta oni iznose." (El-Mu'minun, 96)

Nekoliko ajeta poslije govore o džinnskim šejtanima:

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

"I reci: "Tebi se ja, Gospodaru moj, obraćam za zaštitu od došaptavanja šejtanskih, i Tebi se, Gospodaru moj, obraćam da me od njihova prisustva zaštitiš!" (El-Mu'minun, 97-98)

Isto se nalazi u suri Fussilet:

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ
وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُرٌّ حَظٌّ عَظِيمٌ

"Dobro i zlo nisu isto! Zlo dobrim uzvrati, pa će ti dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati." "To mogu postići samo strpljivi; to mogu postići samo vrlo sretni." (Fussilet, 34-35)

Potom je Uzvišeni u sljedećem ajetu rekao:

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

"A kad te šejtan pokuša na zle misli navesti, ti zatraži utočište u Allaha, jer On, uistinu, sve čuje i sve zna." (Fussilet, 36)

Uzvišeni Allah je pojasnio na tri mjesta kako se odbijaju ljudski šejtani, a to je lijepim ophođenjem, a šejtani džinni traženjem utočišta kod Allaha od prokletog šejtana.

Želi se istaći da je čovjek nemoćan da odbije i odvрати zlo ovog neprijatelja svojom snagom. Sin Ademov nema snage ni moći, osim uz Allahovu pomoć. Iskreno traženje utočišta kod

Allaha jedan je od najvećih povoda radosti i sreće roba, kao što kažu učenjaci. Sreća roba je u potpunom robovanju Allahu, a njegova nesreća i prokletstvo povećavaju se kad god se udalji od stepena robovanja Allahu i približi se božanstvenosti misleći da je neovisan o Allahu, pa počne po svom nahođenju postavljati propise i zakone.

Tada Allah Svome robu dadne belaj, koliki želi, kako bi se vratio na stepen robovanja i potpune ovisnosti o Allahu, te iskrenom traženju utočišta kod Njega, kao što kaže šejhul-islam Ibn Tejmijje: „Potpuni oblik Allahove blagodati nad Njegovim robovima vjernicima jeste da im dadne nedaću koja će ih odvesti u ispovijedanje jednoće Njemu, pa Ga oni budu dozivali iskreno Mu ispovijedajući vjeru, moleći isključivo Njega, a ne nekoga drugog. Njihova će se srca vezati za Njega, a ne za nekog drugog. Tada zadobijaju potpuni oslonac i pouzdanje, vraćaju Mu se i osjećaju užitak imana, njegovu slast, čistoću i odricanje od širka. To je najveća blagodati za njih u odnosu na prestanak bolesti, straha, suše, ili štete. Ono što sljedbenici tevhida, iskreno ispovijedajući vjeru Allahu zadobiju, veće je da bi se moglo o njemu govoriti. Svaki vjernik ima u tome udio shodno svome vjerovanju.

Zato je rečeno:

Sine Ademov, ti si blagoslovljen i u potrebi

kada hitro povodom nje hrliš na vrata tvoga Gospodara.

Neki učenjaci su rekli: „Imam potrebu kod Allaha, pa Ga molim, pa mi On otvori slast spoznaje i užitak sašaptavanja sa Njim, tako da poželim da mi ne ubrza izvršenje moje potrebe.“

Drugo

Dova

Dova je ibadet, kao što se prenosi u Sunenu Ebu Davuda od En-Nu'mana b. Bešira da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Dova je ibadet.“

Dova je znak robovanja i predanosti Allahu. Njemu se upućuje dova i On se moli da da izlaz iz nedaća, izvrši potrebe, oprosti propuste, uvede u Džennet. U Sunenu, Et-Tirmizi od Selmana prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Presudu (sudbinu) može odbiti samo dova.“ Et-Tirmizi kaže da je ovaj hadis hasen-garib.

Također, Et-Tirmizi od Ibn Omera prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Kome od vas budu otvorena vrata dove, otvorena su mu vrata milosti. Od svega

za što Allah biva upitan, najdraže Mu je da bude zamoljen za oprost.“

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Dova koristi za ono što je već došlo i za ono što nije došlo. Zato se, Allahovi robovi, držite dove.“ Et-Tirmizi kaže da je ovaj hadis garib-daif.

U Sunenu Ibn Madždže od Sevbana se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Život će produžiti samo dobročinstvo, a sudbinu će odvratiti samo dova. Čovjeku se uskraćuje opskrba zbog grijeha kojeg čini.“

El-Hakim u svome Mustedreku prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upućivao dovu ovim riječima: *„Allahu, Ti Koji daješ izlaz iz brige, Koji odagnavaš potištenost, Koji se odazivaš ljudima u neprilikama, Samilosni na dunjaluku i Ahiretu, a i Milostivi na njima, smiluj mi se danas velikom milošću, kojom ćeš me učiniti neovisnim o milosti drugih mimo Tebe.“*

Vehb b. Munebbih kaže: „Belaj dođe, pa se dovom odbije.“

Sufjan b. Ujejne kaže: „Ono što rob prezire je bolje od onoga što voli, jer ono što prezire ga podstiče na dovu, a ono što voli odvraća ga od nje.“

Spomen Allaha (zikrullah)

U srcima koja su ispunjena spomenom Allaha ne može se nastaniti šejtan, jer kada se takvom srcu približava, to ga stješnjuje, davi i vodi u smrt. Kako bi se tek mogao u potpunosti nastaniti u tim srcima? To mu je nemoguće.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu kojeg prenosi Abdurrahman b. Semure kaže: „Vidio sam jučer jedno čudo. Vidio sam čovjeka iz moga ummeta kako mu dolazi melek smrti da uzme njegovu dušu, pa mu je došlo dobročinstvo prema njegovim roditeljima i odvratilo meleka smrti od njega. Vidio sam čovjeka koji je podvrgnut patnji u kaburu, pa mu je došao njegov abdest i spasio ga od toga. Vidio sam čovjeka iz moga ummeta oko kojeg su se šejtani okupili, pa mu je došao Allahov spomen, pa su šejtani od njega otjerani. Vidio sam čovjeka iz moga ummeta oko kojeg su se okupili meleki patnje, pa mu je došao njegov namaz i spasio ga od njihovih ruku. Vidio sam čovjeka iz moga ummeta koji je izgarao od žeđi, kad god bi se približio izvoru bio bi spriječen i otjeran, pa mu je došao post mjeseca ramazana i napojio ga. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta i vjerovjesnike kako sjede u halkama, pa kada god se približi halki bude otjeran, pa mu

dođe njegovo kupanje od džunupluka i uze ga za ruku i dovede kod mene. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta koji je pred sobom imao tamu, a iza njega je isto tama, a i sa lijeve i sa desne strane, i odozgo i odozdo. U toj tami je bio zbunjen, pa mu dođe njegov hadždž i umra i izvedoše ga iz tame na svjetlo. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta kako se štiti od usplamsale vatre i varnica, pa mu je došla njegova iskrenost i postala prepreka između njega i vatre, i napravila mu hlad iznad glave. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta kako razgovara sa vjernicima, a oni sa njim ne razgovaraše, pa mu je došlo njegovo održavanje rodbinskih odnosa i reče: „Skupino muslimana, on je održavao rodbinske odnose, pa razgovarajte sa njim“, pa su vjernici počeli s njime govoriti. Rukovali su se sa njim, a i on sa njima. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta kojeg su uhvatile zebanije, pa mu je došlo naređivanje dobra i odvrćanje od zla i sačuvalo ga od njihovih ruku i odvelo ga među meleke milosti. Vidio sam čovjeka iz moga ummeta kako na koljenima kleči, a između njega i njegovog Gospodara zastor, pa mu dođe njegovo lijepo ponašanje i uze ga za ruku i uvede ga kod Allaha Uzvišenog. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta kojem je s lijeva dat spisak njegovih djela, pa mu je došao strah od Allaha i uzeo list pa ga stavio u njegovu desnu ruku. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta čiji tas vage dobrih djela prevagnut, pa su mu došla umrla djeca i

prevagnula. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta kako stoji na obronku Džehennema, pa mu dođe njegova nada u Allaha i spasi ga od toga i on produži. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta koji je bačen u vatru, pa mu je došla suza koju je pustio plačući iz straha od Allaha, pa ga je spasila. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta kako stoji na Sirat-čupriji i trese se kao što se trese krov pri oluji, pa mu dođe njegovo lijepo mišljenje o Allahu i umiri ga i on produži. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta kako puže na Sirat-čupriji malo, i drži se malo, pa mu je došao salavat na mene, pa ga je podigao na njegove noge i spasio ga. Vidjeh čovjeka iz moga ummeta koji je došao do vrata Dženneta, pa se vrata zatvoriše, a onda mu dođe svjedočenje da nema drugog boga osim Allaha, pa se vrata otvoriše i uvedoše ga u Džennet.” (Et-Taberani.)El-Albani kaže da je daif, a Šejhul-islam Ibn Tejmijje je smatrao ovaj hadis gracioznim i prihvatao druge hadise koji ga ojačavaju.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nam je naredio da prilikom pomračenja Sunca i Mjeseca, jer ukazuju na nedaću, požurimo činiti zikr Allahu, obraćati Mu se dovom i tražiti oprost od Njega. To se prenosi kod imama El-Buharije. Naredio nam je da se utječemo Allahu, tražimo oprost i spominjemo Ga u nedaćama, nesrećama, belajima. Također,

srce je prvi i najvažniji cilj šejtana. Ibn Abbas, radijallahu anhu, kaže: „Šejtan stoji na čovjekovom srcu, pa kada zaboravi, bude nemaran ili ga snađe smutnja, pa spomene Allaha, povuče se.“ Zato nam je propisano da čuvamo srce od neprijatelja putem zikra. Nemarno i zaboravno srce je utočište svakom zlu, u njega ulaze bolesti, bolovi, otrovi, sumnje, strasti. Takvo srce je tvrđava bez vojske ili grad bez zidova, ili vrt bez ograde za kojim žudi svaki neprijatelj. Zato je srce u potrebi da mu se posveti puna pažnja, da se nadgleda, obilazi i otklanjaju sve nečistoće, bolesti, strasti, sumnje koje se vežu za njega, kako bi se čuvalo od šejtana. Tada postaje mirno, sigurno, mehko i bojažljivo. Uzvišeni Allah je propisao lijek za zaštitu srca od neprijatelja. Uzvišeni kaže: *"O vjernici, mnogo Allaha spominjite i slavite Ga jutrom i večeri."* Zikr smiruje, liječi i čuva srce, jer se putem zikra srca vežu za svoga Stvoritelja i traže pomoć, uputu od Njega Uzvišenog. Zikr je hrana, oružje i miomiris srca. Zikr odvraća nedaće i mahane. Putem njega nestaje briga i olakšavaju se tegobe unesrećenog.

Ibn Tejmijje kaže: „Zikr i srce su poput vode i ribe. Šta će biti sa ribom kada napusti vodu?!“

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Primjer onoga koji spominje Allaha i onoga koji Ga ne spominje je kao primjer živoga i mrtvoga.” (El-Buhari)

El-Hasen el-Basri kaže: „Tragajte za užitkom u tri stvari: namazu, zikru i učenju Kur'ana, pa ako ne nađete slast u tome, znajte da su vrata zatvorena.”

Ibnul-Kajjim kaže: „Rekli su: „Kada se zikr smjesti u srcu, pa se onda šejtan srcu približi, zikr ga obori kao što šejtan čovjeka obori. Oko njega se okupe šejtani, pa ga upitaju: „Šta je s tobom?” Kaže se: „Čovjek ga je obuzeo dodirom!”

Na kraju skrećemo pažnju da je čovjek dužan da spominje Allaha vrstama zikra koje su prenesene od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a nije ih izmislila neka osoba. Znači, Allaha treba spominjati na utemeljen način, sam ili u halkama učenja Kur'ana, naučnim dersovima, a zajedničke novotarske zikr-halke nemaju utemeljenja od Allahovog Poslanika, Muhammeda b. Abdullaha, sallallahu alejhi ve sellem.

a) Utemeljenost

Abdulaziz b. Baz, Allah mu se smilovao, bivši saudijski muftija, kaže: „Šerijatsko liječenje (rukja) je utemeljno, a činio ju je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, potvrdio i na nju podsticao. Zato, nema zapreke ukoliko je liječenje šerijatsko. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u vjerodostojnom hadisu kaže: „Nema smetnje za rukje ukoliko nisu mnogoboštvo.“ Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je liječen rukjom i druge je liječio. Potvrđivao je rukju i učio je ashabima, radijallahu anhum. Isto su tako sljedeće generacije učile rukju. Međutim, potrebno je paziti da rukja bude na šerijatski opravdan način i da bude udaljena od onoga što je Allah zabranio. Zato Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Nema smetnje za rukje ukoliko nisu mnogoboštvo.“

Cijenjeni šejh, također, kaže: „Šerijatske rukje kojima vjernik liječi svoga brata vjernika nemaju zapreka i to je jedan od povoda za izlječenja, a lijek je isključivo kod Allaha. Allah daje zdravlje, liječi i u Njegovim rukama je sve. Rukje su samo povodi, kao što je medicina jedan od povoda. Liječnik Kur'anom i bolesnik trebaju imati ispravan nijjet znajući da Allah liječi, a da su rukje povodi. Treba svoje srce vezati za

Allaha i moliti svoga Gospodara za lijek, zdravlje, na svojoj sedždi i preostalim vremenima kada se osami dozivajući svoga Gospodara. Isto tako, molit će Allaha prije predavanja selama u namazu, sredinom noći, krajem noći, između ezana i ikameta, poslije ikindije namaza petkom do zalaska sunca, iščekujući akšam namaz. Sjedit će i čekati dok sunce ne zađe. Sve su ovo vremena i povodi za uslišavanje dove. Svoju dovu će početi zahvalom Allahu i salavatom na Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, a zatim moliti Allaha Njegovim imenima i uzvišenim svojstvima da ga izliječi bivajući potpuno pouzdan u Allaha i oslonjen na Njega. Također, bit će duboko uvjeren da isključivo Allah Uzvišeni liječi, a da su sve ostalo povodi. Ako Allah bude želio, rukja će koristiti, a ako ne bude želio, neće ni koristiti. Uzvišeni Allah je Mudar i sve zna.“

Šejh Muhmmmed b. Usejmin, Allah mu se smilovao, kaže: „Nema smetnje za rukju ili za učenje rukje bolesnome koji je pogođen sihrom ili nekom drugom bolešću, ukoliko je rukja iz Kur'ani-Kerima i od dozvoljenih dova. Potvrđeno se od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, prenosi da je učio rukju ashabima, a iz skupine dova koje je učio je i: *„Gospodaru naš, Allahu, na nebesima neka je slavljeno Tvoje ime. Tvoja naredba se sprovodi i na Zemlji i na nebesima. Kao što je Tvoja milost na*

nebesima, učini je i na Zemlji. Spusti jednu od Svojih milosti i jedan od Svojih lijekova na ovu bol", pa bi bolesni bio izliječen.

Utemeljena dova je i: „*Bismillahi erkik, min kulli dain ju' zik, min šerri kulli nefsin ev ajnin hasidin. Allahu ješfik, bismillahi erkik.*“ (Sa Allahovim imenom te liječim od svake bolesti koja te uznemirava, od svakog bića ili oka zavidničkog, Allah će te izliječiti, sa Allahovim imenom te liječim).

Također, čovjek će staviti svoju ruku na mjesto boli na svom tijelu i reći će: „*E'uzu billahi ve 'izzetihi min šerri ma edžidu ve uhazir.*“ (Allahu i Njegovoj snazi se utječem od zla kojeg osjećam i kojeg se pribojavam).

Postoje i druge dove koje se navode i koje spominju učenjaci, a preuzete su iz hadisa Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Šejhul-islam Ibn Tejmijje je upitan o čovjeku kojeg je zadesio veliki sihr i koji ga je pogađao više od stotinu puta, tako da je opsihreni gotovo podlegao, tj. sihr ga je gotovo ubio. Zatim je došao poznati čovjek po liječenju od džinna, pa se suprotstavio sihru iskrenim obraćanjem Allahu, žestoko ga odbijajući i stalno učeći dove. Opsihreni čovjek je vidio džinne u snu i javi, a oni bi mu govorili: „Dio nas je jučer umro, a dio obolio povodom dove tog liječnika.“ U Kairu, u Egiptu, bio je

strašan čovjek koji se tokom života rijetko može vidjeti. Imao je ogromne ovlasti nad džinnima. Pitali su ga o suštini svega, pa bi ih opsihreni obavještavao o smrti ili bolesti određene osobe.

Da li je dozvoljeno čovjeku koji liječi da stalno donosi dovu i da pomaže svoga opsihrenog brata ukoliko to iziskuje bolest ili smrt grupacija džinna?

Ibn Tejmije je odgovorio: „Pohvalno je, a i obaveza, da se od onoga kome je nanesena nepravda odvрати zlo i da se pomogne, jer je pomaganje onoga kome je učinjena nepravda naredba prema mogućnostima. Ukoliko oboljeli bude izliječen dovom i zikrom, naređivanjem i zabranom džinnima, odvrćanjem, vrijeđanjem, prokletstvom i sličnim verbalnim izrazima, zadobilo se željeno, pa makar to uzrokovalo bolest ili smrt jedne grupacije od njih. Oni su neprijatelji i zulumčari prema samim sebi. Ovakvog liječnika džinni neće uznemiravati, zbog toga što znaju da je on pravedan i ne mogu mu ništa. Riječi onoga koji postavlja pitanje da li je to utemeljeno imaju odgovor: To je jedno od najboljih djela, kao i djelo vjerovjesnika i dobrih ljudi, jer vjerovjesnici i dobri ljudi su odvrćali šejtane od čovjeka, onako kako je to naredio Uzvišeni Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

Hadisi koji ukazuju na rukju i njenu utemeljenost su mnogobrojni, a od njih ćemo spomenuti ono što navodi El-Buhari u svome Sahihu od Aiše, radijallahu anha, koja je upitana o rukji, pa je rekla: „Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je dao olakšice u pogledu rukje za svakog čovjeka koji ima groznicu.“ Također je rekla: „Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, bi prilikom rukje govorio: *„Turbetu erdina, rikatu ba'dina, jušfa sekimuna bi izni Rabbina.“* (Prašinom naše zemlje i pljuvačkom jednog od nas, naš bolesni će biti izliječen, dozvolom našeg Gospodara) (El-Buhari)

Od Ebu Seida el-Hudrija navodi se da je grupa ashaba Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, krenula na put, pa su došli do jednog arapskog plemena. Zatražili su od njih da ih ugoste, a oni to odbiše. Onda je poglavara toga plemena ujela škorpija. Nastojali su da ga izliječe svime, ali mu ništa nije koristilo. Neko od njih reče: „Kada bi ste otišli do one skupine koji su se smjestili blizu vas, možda kod njih bude kakv lijek.“ Otišli su im i rekli: „Skupino, naš poglavar je doživio ujed (škropije), pa smo nastojali da ga svime liječimo, ali to nije koristilo. Da li neko od vas ima nešto za lijek?“ Neko reče: „Da. Tako mi Allaha, ja liječim rukjom, a mi smo od vas, tako mi Allaha, tražili da nas ugostite, pa nas vi niste ugostili.

Zato ja neću učiti rukju sve dok nam ne dadnete naknadu”, a onda su se dogovorili da naknada bude u većem broju ovaca. Učać je otišao do bolesnog poglavara i počeo pljuckati i učiti *Elhamdulillah rabbil-alemin* (Fatihu), pa bolesni kao da bi pušten iz okova. Bol je otišla, pa on reče: „Dajte im naknadu oko koje ste se dogovorili.” Poslije neki rekoše: „Sada podijelite nagradu”, a onaj koji je učio rukju reče: „Nemojte to činiti dok ne dođemo do Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i dok mu ne spomenemo šta je bilo, pa ćemo vidjeti šta nam naređuje.” Došli su Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i spomenuli mu. On reče: „A kako znaš da je to rukja? Pogodili ste. Razdijelite naknadu, a i meni dajete zajedno sa vama jedan udio.” (El-Buhari)

Od Avfa b. Malika prenosi se da je rekao: „Učili smo rukje u džahilijetu, pa upitismo: „Allahov Poslaniče, šta misliš o tome? “ Reče: „Izložite mi svoje rukje. Nema smetnje za rukje ako u njima nema širka.” (Muslim)

Et-Tirmizi od Osmana b. El-Asa prenosi da je rekao: „Došao mi je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, a imao sam bolove koji me gotovo usmrtiše. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: „Svojom desnom rukom potari sedam puta i reci: „*E'uzu bi 'izzetillahi ve kudretihi ve sultanihi min šerri ma edžidu.*” (Utječem se Allahovoj snazi, moći i vlasti od zla

kojeg osjećam) Reče: „To sam učinio, pa je Allah otklonio bolove, i od tada to neprestano preporučujem svojoj porodici i drugima.“ Et-Tirmizi kaže: „Ovaj hadis je hasen-sahih.“

Od Aiše, radijallahu anha, prenosi se da je rekla: „Kada bi se Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, razbolio, Džibril bi mu učio rukju govoreći: *„Bismillahi jubrike min kulli dain ješfik, ve min šerri hasidin iza hasede ve min šerri kulli zi ajn.“* (Sa Allahovim imenom će te Allah izliječiti, od svake bolesti te spasiti, od zla svakog pakosnika kada pakosti i svakog urokljivca.) (Muslim)

Od Ebu Lejle, radijallahu anhu, se prenosi da je rekao: „Sjedio sam kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kada mu dođe neki beduin i reče: „Imam bolesna brata.“ Upita: „Od čega boluje?“ Reče: „Obuzet je šejtanskim dodirom.“ Reče mu: „Idi i dovedi mi ga.“ Otišao je, doveo ga, i stavio da sjedne pred Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i čuo sam kako mu uči Zaštitu: Fatihu, prva četiri ajeta sure El-Bekare, dva iz sredine: *ve ilahukum ilahun vahid*, Ajetul-Kursij i tri zadnja ajeta. Zatim ajet iz sure Ali Imran, mislim da je govorio: *Šehidallahu ennehu la ilahe illa huve*, te ajet iz sure El-E'araf: *Inne rabbekumullahullezi haleka*, ajet iz sure El-Mu'minun: *Ve men jed'u meallahi ilahen vahid la burhane lehu*, ajet iz sure El-Džinn:

Ve ennehu te'ala džeddu rabbina met-tehaze sahibeten ve la veleda, deset ajeta sa početka sure Es-Saffat i zadnja tri ajeta sure El-Hašr, kao i Kulhuvallahu ehad, Felek i Nas. Tada beduin ustade izliječen. Na sebi nije imao nikakvih tragova bolesti." (Prenosi Ibn Madždže).

Od Aiše, radijallahu anha, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učio rukju na ovaj način: *„Ezhibil-ba'se Rabbe-nasi, bi-jedikeš-šifa, la kašife lehu illa Ente.“* (Odstrani bolest, Gospodaru ljudi, u Tvojoj ruci je lijek, bolest ne može otkloniti niko osim Tebe." (Muslim)

Prenosi su u Musnedu imama Ahmeda od Ez-Zubejra da je upitao Džabira o rukji, pa je rekao: „Obavijestio me je moj daidža, jedan Ensarija, da je upitao: „Allahov Poslaniče, hoću li učiti rukju za ujed od škorpije?“ Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu reče: „Ko od vas može koristiti svome bratu, neka to i učini.“

Od Šifae bint Abdullaha, radijallahu anha, prenosi se da je učila rukje u džahilijetu, pa kada je učinila hidžru ka Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, dođe mu i reče: „Allahov Poslaniče, učila sam rukje u džahilijetu, pa smatram da ih trebam tebi izložiti.“ Reče: „Izloži ih.“ Izložila ih je, a od

njih je bila rukja 'nemla' (čirevi, rane koje bi izlazile sa bokova).
Rekao je: „Uči ih.“ (El-Hakim u El-Mustedreku)

Učenjaci su se složili da je dozvoljeno učiti rukje ukoliko se ostvare tri uslova:

1. Da budu od Allahovog govora, ili Njegovih imena, osobina, ili govora Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

2. Da bude na arapskom jeziku, ili na shvatljivom značenju drugog jezika.

3. Da je uvjeren da rukja sama po sebi ne utječe, već da se dešava Allahovom moći. Rukja je samo jedan od povoda. U knjizi „El-Kavlus-sedid“, „Komentar Knjige tevhida“, Muhammeda b. Abdulvehhaba, se kaže: „Ukoliko su rukje iz Kur'ana i Sunneta ili su lijep govor, onda su pohvalne za onoga ko ih uči, jer spadaju u vid dobročinstva, jer u njima ima mnogo koristi a i dozvoljene su onome kome se uče.“

Imam Malik je upitan: „Da li će čovjek učiti rukju i tražiti da mu se uči?“ Odgovorio je: „Nema smetnje za to ukoliko je govor lijep.“

b) Dove koje se navode o rukji

Fatiha je jedna od najveličanstvenijih sura u Kur'ani-Kerimu, jer sadrži spomen tevhida, robovanja, iskrenosti,

odricanja od širka i mušrika, te zahvalu i pohvalu Allaha i oslanjanje na Njega. Prethodno je naveden hadis imama El-Buharija od Ebu Seida El-Hudrija kao anegdota o čovjeku koji je ujedan i kojem su neki Muhammedovi, sallallahu alejhi ve sellem, ashabi učili samo Fatihu.

Od Ubejja b. Ka'aba prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Allah nije objavio ni u Tevratu ni u Indžilu nešto poput Fatihe. Ona se sastoji od sedam ajeta. Uzvišeni Allah kaže: „Ona je podijeljena između Mene i Moga roba, a Mom robu pripada ono što bude molio.“ (El-Buhari)

Ibnul-Kajjim kaže: „Izvjerno vrijeme u Mekki sam bio bolestan. Nisam imao ljekara ni lijeka, pa sam se liječio Fatihom. Uzimao sam čašu vode Zemzema i proučio Fatihu na nju po nekoliko puta, a zatim popio. Tako sam se potpuno izliječio. Počeo sam to raditi i primjenjivati prilikom mnogih drugih bolova, pa bi mi to koristilo na najbolji način.“

Fatiha je rukja i lijek Allahovom voljom.

Također, učenje rukje surom El-Bekare, i iz nje Ajetul-Kursijjom. Od Ebu Mes'uda, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: „Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: „Ko

prouči zadnja dva ajeta iz sure El-Bekare u jednoj noći bit će mu dovoljna.” (El-Buhari)

Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: „Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, me je zadužio da čuvam sadekatul-fitr. Neko mi dođe i poče uzimati od hrane. Uхватih ga i rekoh: „Tako mi Allaha, tužit ću te Allahovom Poslaniku.” Potom je ispričao cijeli hadis, a onda rekao: „Kada liježeš u postelju prouči Ajetul-Kursijj do kraja. Nad tobom će neprestano bdjeti čuvar od Allaha i neće ti se približiti šejtan sve dok ne osvaneš.” Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, mu tada reče: „Rekao ti je istinu, iako je lažac.” (Muslim)

Također, od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Nemojte svoje kuće činiti grobovima. Šejtan bježi iz kuće u kojoj se uči sura El-Bekare.”

Od Uname el-Bahilija prenosi se da je čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako govori: „Učite Kur'an jer će on doći kao zalagač na Sudnjem danu za one koji su ga učili. Učite Ez-Zehravejni: El-Bekare i Ali Imran, jer će one doći na Sudnjem danu poput dva oblaka, ili poput dva jata ptica. Učite suru El-Bekare, jer je njeno učenje bereket, a

ostavljanje učenja povlači žalost i nesreću, a ne mogu je učiti isprazni ljudi.“ (Muslim)

Učenje rukje surom El-Ihlas, El-Felek i En-Nas

Od Aiše, radijallahu anha, prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, prilikom lijeganja u postelju svake noći skupio svoje šake, puhnuo u njih i proučio na njih Kulhuvallahu ehad, Kul e'uzu bi Rabbil-felek, Kul eu'zu bi Rabbin-nas. Zatim bi potrao ono što bi mogao od svoga tijela. Počinjao bi od glave i lica, a onda preostale dijelove tijela. Činio bi to tri puta.“ (El-Buhari)

Od Ukbe b. Amira prenosi se da je rekao: „Išao sam sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, pa mi reče: „Ukbe, reci!“ Upitah: „A šta ću govoriti?“ Ušutio je, a zatim reče: „Ukbe, reci!“ Upitah: „A šta da kažem?“ Reče: „Reci: Kul eu'zu bi Rabbil-felek.“ Proučio sam, a kada sam došao do kraja, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: „Nikada prije nije neko molio niti tražio utočišta kod Allaha nečim sličnim.“ (Ed-Darimi)

Od dova koje se navode o rukji su i sljedeće:

1- "أسأل الله العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك" (سبع مرات)

„Es'elullahel-Azim Rabel-Aršil-Azim en ješfijeke.” (sedam puta) (Et-Tirmizi i Ebu Davud)

„Molim Allaha Velikoga, Gospodara Arša Velikoga, da te izliječi.”

2- يضع المريض يده على الذي يؤلمه من جسده ويقول: "بسم الله" ثلاث مرات، ويقول: "أعوذ بالله وقدرته من شر ما أجد وأحاذر (سبع مرات)"

Bolesni će staviti svoju ruku na mjesto boli na tijelu i reći: **„Bismillahi”** (tri puta), a zatim: **„E'uzu billahi ve kudretihi min šerri ma edžidu ve uhāzir.”** (sedam puta) (Muslim)

„Utječem se Allahu i Njegov moći od zla kojeg osjećam i kojeg se pribojavam.”

3 - "اللهم رب الناس أذهب البأس واشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقماً"

„Allahume Rabben-nas ezhibil-be's ve-šfi Enteš-Šafi, la šifa'e illa šifa'uke. Šifaen la jugadiru sekamen.” (El-Buhari)

„Allahu, Gospodaru ljudi, otkloni bolest, Ti Jedini liječiš, a nema lijeka osim Tvoga. Izliječi lijekom koji iza sebe ne ostavlja drugu bolest.”

4 - "أعوذ بكلمات الله التامة من كل شيطان وهامة ومن كل عين لامة"

„E'uzu bi kelimatillahi-tammeti min kulli šejtanin ve hammeh, ve min kulli ajnin lammeh.” (El-Buhari)

„Utječem se Allahovim savršenim riječima od svakog šejtana i otrovnog gmizavca, i od svakog urokljivca.”

5 - "أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق"

„E'uzu bi kelimatillahit-tammati min šerri ma halek.” (Muslim)

„Utječem se Allahovim savršenim riječima od zla kojeg je stvorio.”

6 - "أعوذ بكلمات الله التامات من غضبه وعقابه وشر عباده ومن همزات الشياطين وأن يحضرون"

„E'uzu bi kelimatillahit-tammati min gadabihi ve ikabihi ve šerri ibadihi ve min hemezatiš-šejatini ve en jahdurun.” (Ebu Davud i Et-Tirmizi)

„Utječem se Allahovim savršenim riječima od Njegove srdžbe i kazne, i zla Njegovih robova i od šejtanskih napada, te da budu u mom prisustvu.”

7 - "أعوذ بكلمات الله التامات التي لا يجاوزهن بر ولا فاجر من شر ما خلق، وبرأ وذرا، ومن شر ما ينزل من السماء، ومن شر ما يعرج فيها، ومن شر ما ذرا في الأرض، ومن شر ما يخرج منها، ومن شر فتن الليل والنهار، ومن شر كل طارق إلا طارقاً يطرق بخير يا رحمن"

„E'uzu bi kelimatillahit-tammatil-leti la judžavizuhunne berrun ve la fadžirun, min šerri ma haleka ve bere'e ve zere'e ve min šerri ma jenzilu mines-sema'i ve min šerri ma ja'rudžu fiha, ve min šerri ma zere'e fil-erdi ve min šerri ma jahrudžu minha, ve min šerri fitenil-lejli ven-nehari, ve min šerri kulli tarikin illa tarikan jatruku bi hajrin, ja Rahmanu.“

(Ahmed)

„Utječem se Allahovim savršenim riječima, koje ne može preći ni dobri ni loši, od zla kojeg je stvorio, načinio i rasuo, i od zla koje silazi s neba i od zla koje ka njemu se penje, i od zla onoga što je rasuo po zemlji, i od zla koje iz nje izlazi, i od zla smutnje noći i dana, i od zla od svakog dolazećeg osim onoga koji dolazi sa dobrom, o Milostivi.“

8 - "اللهم رب السماوات السبع ورب العرش العظيم، ربنا ورب كل شيء، فالق الحب والنوى، ومنزل التوراة والإنجيل والقرآن، أعوذ بك من شر كل شيء أنت آخذ بناصيته، أنت الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر فليس بعدك شيء، وأنت الظاهر فليس فوقك شيء، وأنت الباطن فليس دونك شيء..."

„Allahumme Rabbessemavatis-seb'i ve Rabbel-Aršil-Azim, Rabbena ve Rabbe kulli šej'in, Falikal-habbi ven-neva, ve Munzilet-Tevrati vel-Indžili vel-Kur'an. E'uzu bike min šerri kulli šej'in Ente ahizun bi nasijetihi. Entel-Evvelu fe lejse kableke šej'un, ve Entel-Ahiru fe lejse ba'deke šej'un, ve

Entez-Zahiru felejse fevkake šej'un, ve Entel-Batinu fe lejse duneke šej'un..." (Muslim)

„Allahu, Gospodaru sedam nebesa i Gospodaru Velikog Arša, Gospodaru naš i Gopodaru svega, Ti Koji daješ da sjeme nikne, Ti Koji Si spustio Tevrat, Indžil i Kur'an, utječem Ti se od zla svega čime upravljaš. Ti si Prvi, pa prije Tebe nema ništa, Ti Si skriven a Tebi ništa nije skriveno.“

9 - "بسم الله أرقبك من كل شيء يؤذيك ومن شر كل نفس أو عين حاسد الله يشفيك
بسم الله أرقبك"

„Bismillahi erkik, min kulli dain ju'zik, ve min šerri kulli nefsin ev ajnin hasidin. Allahu ješfik, bismillahi erkik.“
(Muslim)

„Sa Allahovim imenom te liječim od svake bolesti koja te uznemirava, od svakog bića ili oka zavidničkog, Allah će te izliječiti, sa Allahovim imenom te liječim.“

10 - "بسم الله يبريك ومن كل داء يشفيك ومن شر حاسد إذا حسد ومن شر كل ذي عين"

„Bismillahi jubrike min kulli dain ješfik, ve min šerri hasidin iza hased ve min šerri kulli zi ajn.“

„Sa Allahovim imenom će te Allah izliječiti, od svake bolesti te spasiti, od zla svakog pakosnika kada pakosti i svakog urokljivca.“ (Muslim)

11 - "بسم الله أرقبك من كل شيء يؤذيك من حسد حاسد ومن كل ذي عين الله
يشفيك"

„Bismillahi erkik, min kulli šej'in ju'zik, min hasedi hasidin
ve min kulli zi ajnin, Allahu ješfik. (Ibn Madždže)

„Sa Allahovim imenom te liječim od svake bolesti koja te uznemirava, od svakog bića ili oka zavidničkog, Allah će te izliječiti.“

Ovo su dove iz cjelokupne rukje, te utemeljene i blagoslovljene dove zaštite koje se navode od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Također, postoje i kur'anski ajeti, a čitav Kur'an je lijek.

Pored Fatihe, El-Bekare, Ajetul-Kursije i zadnjih ajeta iz sure El-Bekare, spominjemo još:

AJETI IZ KUR'ANI-KERIMA ZA UČENJE RUKJE

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم * اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ * نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ * مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ * إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ * هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ *

"Elif-lam-mim!" "Allah, osim Koga drugog boga nema, Živi je i Samoopstojeći Održavatelj!" "On tebi objavljuje Knjigu s Istinom, koja potvrđuje prethodne, a i Tevrat i Inadžil je objavio" "još prije kao putokaz ljudima, a objavio je i Furkan. Onima koji u Allahove ajete ne vjeruju, pripada teška kazna, a Allah je silan i žestoko kažnjava!"

"Allahu doista ništa nije skriveno, ni na Zemlji, ni na nebu!" "On vas oblikuje u matericama kako On hoće; nema drugog boga osim Njega, Silnog i Mudrog!" (Ali Imran, 1-6)

قُلْ أُتِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ * الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
إِنَّا آمَنَّا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ * الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ * شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا
بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيَا يَبِيتُهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ *

"Reci: "Hoćete li da vam kažem šta je bolje od toga?" Oni koji budu bogobojažni, kod Gospodara svoga će imati džennetske bašče ispod kojih rijeke teku, u kojima će vječno boraviti, i supruge čiste i zadovoljstvo od Allaha! Allah dobro vidi robove Svoje! "Strpljivi, i iskreni, i Allahu poslušni, i koji od imetka dijele, i koji u osvit zore za oprost mole!" "Allah svjedoči da nema drugog boga osim Njega, a i meleki i učeni, postupajući pravedno. Nema boga osim Njega, Silnog i

Mudrog!" "Vjera je kod Allaha, doista, islam! A oni kojima je data Knjiga podvojili su se baš onda kada im je došlo znanje, i to iz međusobne zlobe! A onaj ko ne vjeruje u znakove Allahove – pa, Allah brzo sviđa računel!" (Ali Imran, 15-19)

اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَرِغُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ قُلْ
وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ
بَغَيْرِ حِسَابٍ * لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ
الْمَصِيرُ * قُلْ إِنْ تُخَفُّوْا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَوْهُ يُعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ
وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ *

– Reci: "Allahu moj! Koji svu vlast imaš! Ti vlast daješ kome Ti hoćeš, a oduzimaš od koga Ti hoćeš! Ti uzvisuješ koga hoćeš, a unizuješ koga hoćeš! U Tvojim rukama je dobro! Ti doista Svemoćan si!" "Ti uvođiš noć u

dan i uvodiš dan u noć! Živo izvodiš iz mrtvog i mrtvo izvodiš iz živog! Ti opskrbljuješ koga hoćeš, bez ikakva računa!" "Vjernici za prijatelje ne uzimaju nevjernike mimo vjernika, a ko to čini, sa Allahom nema ništa! Izuzev ako se time od njih štite! Allah vas na Sebe upozorava. A Allahu se sve vraća!" – Reci: "Skrivali vi ono što je u prsima vašim ili pokazivali, Allah to zna! A On zna sve što je na nebesima i što je na Zemlji! Allah je nad svime moćan!" "Onoga dana kada svaka osoba nađe pred sobom dobro koje je uradila, ono zla što je uradila, poželjet će da je između njih i njega udaljenost velika! A Allah vas na Sebe upozorava i Allah je blag prema robovima Svojim!"

(Ali Imran, 26-30)

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِينَ* الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ* وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ* أُولَٰئِكَ
جَزَاءُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ*

"I požurite oprost u Gospodara vašega, i Džennetu širokom kao nebesa i Zemlja, pripremljenim za bogobojažne!" "Za one koji

udjeljuju, i kada su u obilju i kada su u oskudici, koji srazbu savlađuju i ljudima opraštaju. A Allah voli dobročinitelje!" "I onima koji, kada učine što loše, ili sebi nasilje učine, Allaha se sjete i oprost za grijehе svoje mole! – A ko oprašta grijehе, ako ne Allah?! – I koji ne ustraju u onome što su činili znajući to!" "To su oni čija je nagrada oprost od Gospodara njihova, i bašče ispod kojih rijeke teku, gdje će vječno ostati. Divne li nagrade za one koji tako postupaju!" (Ali Imran, 133-136)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ * رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُم مَّن ذَكَرَ أَوْ أُتِيَ بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ * وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لَا يَغْرَثُكَ تَقْلُبُ الَّذِينَ

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ

لِّلْأَبْرَارِ* وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ

لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

الْحِسَابِ* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ*

"U stvaranju nebesa i Zemlje, i u izmjeni noći i dana, doista su znamenja za razumom obdarene!" "koji Allaha spominju stojeći, sjedeći i na svojim stranama, i o stvaranju nebesa i Zemlje razmišljaju. "Gospodaru naš, Ti ovo nisi uzalud stvorio! Uzvišen si Ti i sačuvaj nas od kazne u Vatri!" "Gospodaru naš, onoga koga Ti budeš u Vatru bacio, već si ga ponizio, a nasilnicima neće biti pomagača!" "Gospodaru naš, mi smo čuli glasnika koji poziva vjeri: "da vjerujete u Gospodara vašega! ", pa smo povjerovali! Gospodaru naš, oprosti nam grijeha, i pokrij hrđave postupke naše, i usmrti nas s onima koji su dobri!" "Gospodaru naš, daj nam ono što si nam obećao preko Svojih poslanika i ne ponizi nas na Sudnjem danu! Ti, doista, ne kršiš obećanje Svoje!" – I Gospodar im se njihov odazva: "Nijednom djelatniku između vas, bio muškarac ili žena, djelo neću poništiti; vi ste jedni od drugih. Onima koji se isele i koji budu iz domova svojih prognani, i koji budu na putu Mome mučeni, i koji se budu borili i poginuli, sigurno ću loša djela pokriti i sigurno ću ih u džennetske bašče, kroz koje rijeke teku, uvesti! Nagrada je to od Allaha, a kod Allaha je nagrada najljepša!" "Neka

te nikako ne obmanjuje to što oni koji ne vjeruju po zemlji uživaju!" "Kratko uživanje, a potom, Džehennem je boravište njihovo; a užasno je to prebivalište!" "Ali onima koji se Gospodara svoga boje pripadaju džennetske bašče, ispod kojih rijeke teku; u njima će vječno ostati smješteni od Allaha. A ono što je kod Allaha, bolje je za dobre!" "Ima i sljedbenika Knjige koji vjeruju u Allaha i u ono što je objavljeno vama, i u ono što je objavljeno njima, koji su ponizni Allahu i ne prodaju ajete Allahove za bagatelnu cijenu. Njima pripada nagrada od Gospodara njihova, a Allah će doista brzo svidjeti račun!" "O vjernici, budite strpljivi i izdržljivi, postojano bdijte i Allaha se bojte, da biste uspjeli!" (Ali Imran, 190-200)

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لُيُطَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالِ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا* وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا* فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا* وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا* الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا* أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ

*

"– Među vama ima doista onih koji će oklijevati, pa će, ako vas pogodi nevolja, reći: "Sam Allah me blagodario što s njima prisutan nisam bio!" – A ako vas od Allaha dobro zadesi, on će, kao da između vas i njega nije bilo nikakvo prijateljstvo, sigurno reći: "Kamo sreće da sam s njima bio, veliki plijen bih dobio!" "I neka se zato na Allahovu putu bore vjernici protiv onih koji život na ovome svijetu kupuju za onaj svijet, jer ko se na Allahovu putu bori, pa pogine ili pobijedi, Mi ćemo ga sigurno velikom nagradom nagraditi!"– Šta je s vama, pa se ne borite na Allahovom putu za nemoćne, muškarce, žene i djecu koji govore: "Gospodaru naš, izbavi nas iz ovoga grada čiji su stanovnici nasilnici, odredi nam od Sebe zaštitnika i daj nam od Sebe pomagača!" "Oni koji vjeruju bore se na Allahovom putu, a oni koji ne vjeruju bore se na putu Taguta. Zato se borite protiv štićenika šejtanovih, jer šejtanovo lukavstvo je doista slabot!"– Zar nisi vidio one kojima je rečeno: "K sebi ruke svoje, već namaz obavljajte i zekat dajite!" A kada im bi propisana borba, odjednom se grupa njih poboja ljudi, kao što se Allaha boje, ili još više, i rekoše: "Gospodaru naš, zašto si nam borbu propisao? Da si nam to do određenog vremena odgodio!" Reci: "Uživanje na ovome svijetu je sitno, a onaj

svijet je bolji za bogobojažne!" A nikome se od vas nikakva nepravda učiniti neće!" (En-Nisa', 72-77)

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاؤُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا* سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخَذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفُ مُوَهُمُ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا*

"Osim onih koji se sklone kod plemena s kojim vi imate ugovor, ili dođu kod vas, jer im je teško boriti se protiv vas ili svoga roda. A da Allah hoće, on bi ih okrenuo protiv vas, pa bi se oni borili protiv vas! Ako vas oni ostave na miru i ne bore se protiv vas, nego vam ponude mir, onda vam Allah ne daje put protiv njih!" "Vi ćete nalaziti druge koji žele biti sigurni od vas i naroda svog, pa kada god budu vraćeni na smutnju, oni se vrate u ranije stanje! Ako se oni ne okane vas, i ne ponude vam mir, i ako vas se ne klone, onda ih hvatajte i ubijajte gdje god stignete, Mi ćemo vam protiv njih dati jasan dokaz!" (En-Nisa, 90-91)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا* إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَانَا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا* لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ
 لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا* وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَأُمَرِّيَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ
 الْأَنْعَامِ وَلَأَمرِّيَنَّهُمْ فليُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ
 خُسْرَانًا مُّبِينًا* يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا* أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
 وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا*

*"Allah, doista, neće oprostiti da se Njemu išta ravnim smatra, a kome
 hoće oprostiti će sve osim toga; onaj ko Allahu što ravnim bude
 smatrao - doista je daleko zalutao!" "Oni mimo Allaha samo ženske
 kumire prizivaju i ne prizivaju drugog do šejtana - prkosnika!" "Allah
 ga je prokleo, a on je rekao: "Ja ću sigurno preuzeti za sebe određeni
 dio Tvojih robova! I sigurno ću ih navoditi u zabludu, i sigurno ih
 lažnim nadama mamiti, i zapovjediti ću im sigurno da uši stoci režu, i
 narediti im da Allahovo stvaranje preinačavaju!" A ko šejtana,
 umjesto Allaha, za zaštitnika prihvati, on će doista propasti!" "On im
 obećanja daje i lažnim nadama ih mami! A ono što im šejtan obećava
 samo je obmana!" "To su oni čije je prebivalište Džehennem, i oni iz
 njega neće spasa naći!" (En-Nisa', 116-121)*

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا
ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا* لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ
وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ
جَمِيعًا* فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا
الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا*

"O sljedbenici Knjige, ne zastranjajte u svom vjerovanju i o Allahu govorite samo istinu! Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i stvoren je Riječju Njegovom, koju je Merjemi dostavio, i život mu dao; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike i ne govorite: "Trojica su!" Prestanite, bolje vam jel Allah je samo jedan Bog, slavljen neka je On, zar da ima dijete?! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao zaštitnik."
"Mesihu neće biti zazorno da bude Allahov rob, pa ni melekima, Njemu najbližim. A one kojima bude zazorno da Njemu robuju, i one koji se budu oholili, Allah će ih sve pred Sebe prikupiti. Vjernike koji

su dobra djela činili On će prema zasluži nagraditi i još će im, iz obilja Svoga, više dati; a one koji su zazorni bili i oholili se – na bolne će muke staviti i oni neće naći sebi, mimo Allaha, ni zaštitnika ni pomagača." (En-Nisa', 171-173)

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ
رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ*

"On je Vladar nad robovima Svojim i šalje vam čuvare; a kad nekom od vas smrt dođe, izaslanici Naši mu, bez oklijevanja, dušu uzmu." (El-En'am, 61)

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ* وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ*

"Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džinnova, koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli; a da je Gospodar tvoj htio, oni to ne bi učinili; zato ti ostavi njih, i ono što izmišljaju; i da bi srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju bila sklona tome i zadovoljna time, i da bi počinili grijehe koje su počinili." (El-En'am, 112-113)

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ
لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ*

"Ne jedite ono pri čijem klanju nije spomenuto Allahovo ime; to je, uistinu, grijeh! A šejtani navode štićenike svoje da se s vama raspravljaju, pa ako biste im se pokorili – i vi biste, sigurno, mnogobošci postali." (El-En'am, 121)

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ*وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
كَانُوا يَمْكُرُونَ*فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ*وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ*لَهُمْ
دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ*وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ
الْجِنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِّنَ الْإِنسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ
وَبَلَّغْنَا آحْلُنَا الَّذِي أَجَلْتِ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ حَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ*

"Isto tako Mi učinimo da u svakom gradu velikaši postanu grješnici i da u njemu zamke postavljaju, ali oni sami sebi zamke postavljaju, a da i ne primjećuju. A kada njima dokaz dolazi, oni govore: "Mi nećemo vjerovati sve dok se i nama ne da nešto slično onome što je Allahovim poslanicima dato." A Allah najbolje zna kome će povjeriti poslanstvo Svoje. One koji griješe sigurno će stići od Allaha poniženje i patnja velika zato što spletkare. Onome koga Allah želi uputiti – On srce njegovo prema islamu raspoloži, a onome koga želi u zabludu skrenuti – On srce njegovo stegne i umornim učini, kao kad čini napor da na nebo uzleti. Eto, tako Allah učini da šejtan ovlada nad onima koji ne vjeruju. Ovo je pravi put Gospodara tvoga. A Mi objašnjavamo dokaze ljudima koji pouku primaju. Njih čeka Kuća spasa u Gospodara njihova; On će biti zaštitnik njihov zbog onoga što su činili. A na Dan kada On sve sakupi: "O skupe šejtanski, vi ste mnoge ljude zaveli!" – Gospodaru naš – reći će ljudi, štićenici njihovi – mi smo jedni drugima bili od koristi i stigli smo do roka našeg koji

si nam odredio Ti! – Vatra će biti prebivalište vaše – reći će On – u njoj ćete vječno ostati, osim ako Allah drukčije ne odredi. – Gospodar tvoj je, zaista, Mudar i Sveznajući. "Tako isto Mi prepuštamo vlast jednim silnicima nad drugima zbog onoga što su zaradili." O skupe džinski i ljudski, zar vam iz redova vaših nisu dolazili poslanici koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da ćete ovaj vaš dan dočekati? Oni će reći: "Mi svjedočimo protiv sebe." Njih je život na Zemlji bio obmanuo i oni će sami protiv sebe posvjedočiti da su bili nevjernici." (El-En'am, 123-130)

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ *

"Mi smo Adema stvorili i onda mu oblik dali, a poslije melekima rekli: "Ničice padnite Ademul!" Pa svi ničice padoše, osim Iblisa, on nije bio od onih koji ničice padoše!" (El-Ea'raf, 11)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ * ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ * وَلَا

*

"Gospodar vaš je Allah, Koji je nebesa i Zemlju u šest dana stvorio, a zatim se nad Aršom uzvisio. On tamom noći prekriva dan, koja ga ustopu prati, a Sunce i Mjesec i zvijezde pokoravaju se Njegovoj volji. Samo On stvara i upravlja! Uzvišen neka je Allah, Gospodar svjetova!" "Molite se ponizno i u sebi Gospodaru svome, On doista ne voli one koji svaku mjeru prelaze." "I ne pravite nered na Zemlji, kad je na njoj red uspostavljen, a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost je Allahova doista blizu onih koji dobra djela čine." (El-Ea'raf, 54-56)

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ* قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ* وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا
هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ* فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ* فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا
صَاغِرِينَ* وَالْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ* قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ*

"O Musa" – rekoše onda – "hoćeš li ti, ili ćemo mi baciti?" "Bacite vi" – reče on. I kad oni baciše, oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradžbinu veliku prirediše. I Mi naredismo Musau: "Baci štap svoj!" – i on odjednom proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli. "I tako

istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo lažno ono što su oni priredili", "i tu oni bijahu pobijeđeni i ostadoše poniženi" "a čarobnjaci se licem na tlo baciše." "Mi vjerujemo u Gospodara svjetova" – povikaše, "Gospodara Musaova i Harunova" (El-Ea'raf, 115-122)

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ* وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتِطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ* وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ* خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ* وَإِنَّمَا يَرْتَعَنَكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ* إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ* وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ* وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يوحى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ* وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ* وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ* إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ*

"Moj je zaštitnik Allah, Koji Knjigu objavljuje i On se o dobrima brine." "A oni kojima se vi, pored Njega, molite, ne mogu ni vama, a

ni sebi pomoći." "A kad ih zamolite da vas upute na pravi put, oni ne čuju; vidiš ih kao da te gledaju, ali oni ne vide." "Ti praštaj!, i traži da se čine dobra djela, a neznalica se kloni!" "A ako te šejtan pokuša na zlo navesti, ti potraži utočište u Allaha, On uistinu sve čuje i zna." "Oni koji se Allaha boje, čim ih dodirne sablazan šejtanska, sjete se, i odjednom dođu sebi", "dok prijatelje šejtanove šejtani podržavaju u zabludi i nikako ne prestaju." Kad im nijedan znak ne doneseš, oni govore: "Zašto ga sam ne izmisliš!" – Reci: "Ja slijedim samo ono što mi Gospodar moj objavljuje." Ovo su jasni dokazi od Gospodara vašeg i uputstvo i milost za ljude koji vjeruju. "A kad se uči Kur'an, vi ga slušajte i šutite – da biste bili pomilovani." "I spominji Gospodara svoga u sebi, ponizno i sa strahopoštovanjem i ne podižući jako glas – ujutro i navečer, i ne budi nemaran", "oni koji su bliski Gospodaru tvome doista ne zaziru da Mu ibadet čine; samo Njega hvale i samo pred Njim licem na tlo padaju." (El-Ea'raf, 196-206)

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ
فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِتْنَانَ كَصَّ عَلَى عَقْبِهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي
أُخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ *

"I kada im je šejtan kao lijepe njihove postupke predstavio i rekao:
"Niko vas danas ne može pobijediti, i ja sam vaš zaštitnik!" – onda je

on, kad su se dva protivnička tabora sukobila, natrag uzmaknuo, i rekao: "Ja nemam ništa s vama, ja vidim ono što vi ne vidite, i ja se bojim Allaha, jer Allah strašno kažnjava" (El-Enfal, 48)

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ* ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ* ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ* قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ* وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِؤُنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَلَّيْ يُؤْفَكُونَ* اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا

*يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ

الْكَافِرُونَ*

"Allah vas je na mnogim bojištima pomagao, a i onoga dana na Hunejnu kad vas je mnoštvo vaše zaniјelo, ali vam ono nije ni od kakve koristi bilo, nego vam je zemlja, koliko god da je bila prostrana, tijesna postala, pa ste se u bijeg dali." "Zatim je Allah na Poslanika Svoga i na vјernike smiraj Svoj pustio, i vojske koje vi niste vidјeli poslao, i one koji nisu vјerovali na muke stavio, i to je bila kazna za nevјernike." "Allah je poslije toga onome kome je htio oprostio, a Allah prašta i Milostiv je." "O vјernici, mnogobošci su sama pogan i neka više ne dolaze na hadž Mesdžidil-Haramu poslije ovogodišnjeg hadža. A ako se bojite oskudice pa Allah će vas, ako hoće, iz obilja Svoga imućnim učiniti. Allah zaista sve zna i Mudar je." "Borite se protiv onih kojima je data Knjiga, a koji ne vjeruju ni u Allaha ni u onaj svijet, ne smatraju zabranjenim ono što Allah i Njegov Poslanik zabranjuju i ne ispovijedaju istinsku vjeru – sve dok ne daju glavarinu poslušno i ponizno." "Jevreji govore: "Uzejr je Allahov sin", a kršćani kažu: "Mesih je Allahov sin." To su riječi njihove, iz usta njihovih, oponašaju riječi nevјernika prijašnjih – ubio ih Allah. Kuda se odmeću?" "Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje, i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina. A naređeno im je da samo

jednom Bogu ibadet čine – nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje Njemu ravnim smatraju." "Oni žele ustima svojim utrnuti Allahovo svjetlo, a Allah želi vidljivim učiniti svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima." (Et-Tevbe, 25-32)

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ
لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ*

"Ako ga vi ne pomognete, pa pomagao ga je Allah onda kad su ga oni koji ne vjeruju prisilili da ode, kad je s njim bio samo drug njegov, kad su njih dvojica bili u pećini, i kad je on rekao drugu svome: "Ne brini Allah je s nama!" Pa je Allah spustio smiraj Svoj na njega i pomagao ga vojskom koju vi niste vidjeli i činio da riječ nevjernika bude donja, a Allahova riječ - ona je gornja. Allah je Silan i Mudar." (Et-Tevbe, 40)

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ
رَّحِيمٌ* فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ*

"Došao vam je Poslanik, jedan od vas, teško mu je što ćete na muke udariti, jedva čeka da pravim putem pođete, a prema vjernicima je blag i milostiv." "A ako oni glavu okrenu, ti reci: "Meni je dovoljan Allah, nema boga osim Njega: Samo se uzdam u Njega, On je Gospodar Arša veličanstvenoga!" (Et-Tevbe, 128-129)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ * قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ * قُلْ أَرَأَيْتُمْ
مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
تَفْتَرُونَ * وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ * وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا
تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعُزُّبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ
ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ * أَلَا
إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ * لَهُمْ
الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ *

"O ljudi, već vam je stigla poruka od Gospodara vašega, i lijek za vaša srca, i uputstvo i milost vjernicima." Reci: "Neka se zato Allahovoj blagodati i milosti raduju, to je bolje od onoga što gomilaju." Reci:

"Kažite vi meni zašto jednu hranu koju vam Allah daje smatrate zabranjenom, a drugu dopuštenom?" Reci: "Da li vam je to Allah dozvolio ili o Allahu laži iznosite?" "I šta misle oni koji o Allahu iznose laži, šta će na Sudnjem danu biti? Allah je, zaista, neizmjereno dobar prema ljudima, ali većina njih ne zahvaljuje." "Što god ti činio i što god iz Kur'ana kazivao i kakav god vi posao radili, Mi nad vama bdijemo dok god se time zanimате. Gospodaru tvome nije ništa skriveno ni na Zemlji ni na nebu, ni koliko trun jedan, i ne postoji ništa, ni manje ni veće od toga, što nije u Knjizi jasnoj." "I neka se ničega ne boje i ni za čim neka ne tuguju Allahovi štićenici." "Oni koji budu vjerovali i koji se budu Allaha bojali, za njih su dobre vijesti i na ovom i na onom svijetu – Allahove riječi niko ne može izmijeniti – to će zaista veliki uspjeh biti." (Junus, 57-64)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اِثْنُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ * فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ * لَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ اِنَّ اللّٰهَ سَيُطْلِلُهُ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ * يَحِقُّ لِلّٰهِ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ *

"I Faraon reče: "Dovedite mi sve vješte čarobnjake!" "I kad čarobnjaci dođoše, Musa im reče: "Bacite što imate da bacite!" "I kad oni baciše, Musa uzviknu: "Ono što ste priredili čarolija jel Allah će je uništiti, jer

Allah ne dopušta da djelo pokvarenjaka uspije." "Allah će Svojim riječima istinu utvrditi, makar što će to zločincima krivo biti!" (Junus, 79 - 82)

وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فِيَاخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ*

"O narode moj, evo, ova Allahova kamila je znamenje za vas, pa je pustite neka pase po Allahovoj zemlji i ne činite joj nikakvo zlo, da vas ne bi zadesila kazna bliska." (Hud, 64)

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ*

"Mi nismo prema njima bili nepravедni, već oni sami prema sebi. I kad bi pala naredba Gospodara tvoga, ništa im nisu pomogla božanstva njihova koja su mimo Allaha molili, samo bi im propast njihovu povećali." (Hud, 101)

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ * عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ * سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ آلٍ * هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ * وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ *

"Allah zna šta svako žensko nosi i šta materice kraće nose, a šta duže; u Njega sve ima mjeru." "On zna nevidljivi i vidljivi svijet, On je Veličanstveni i Uzvišeni." "Za Njega je jednak od vas onaj koji tiho govori i onaj koji to glasno čini, onaj koji se noću skriva i onaj koji po danu hodi." "Uz svakog od vas su meleki, koji se smjenjuju ispred njega i iza njega – po Allahovu naređenju nad njim bdiju. Allah neće izmijeniti jedan narod dok on sam sebe ne izmijeni. A kad Allah hoće jedan narod kazniti, niko to ne može spriječiti, osim Njega nema mu zaštitnika." "On vam pokazuje munju, da se uplašite i ponadate, i On stvara teške oblake." "I grmljavina veliča i hvali Njega, a i meleki, iz strahopoštovanja prema Njemu; On šalje gromove i udara njima koga hoće – opet oni raspravljaju o Allahu, a On sve može." (Er-Ra'd, 8 - 13)

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ*الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ مَا أَجَبَ*

"One koji vjeruju i čija se srca, kad se Allah spomene, smiruju – a srca se, doista, kad se Allah spomene, smiruju. Onima koji vjeruju i čine dobra djela – blago njima, njima čeka divno prebivalište." (Er-Ra'd, 28 - 29)

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ*وَيُخْرِجَكُم إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍقَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَن نَأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ*وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ*وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ*وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَن خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ*وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ

*مَنْ وَرَّاهُ جَهَنَّمَ وَيُسْقَى مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ *يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ

مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ*

"Poslanici su njihovi govorili: "Zar se može sumnjati u Allaha, Stvoritelja nebesa i Zemlje? On vas poziva da bi vam neke grijehе vaše oprostio i da bi vas do roka određenog ostavio." Oni su odgovorili: "Vi ste ljudi kao i mi; hoćete da nas odvratite od onih koje su naši preci obožavali – pa, donesite nam čudo vidljivo." "Mi jesmo ljudi kao i vi" – govorili su im poslanici njihovi – "ali, Allah daje blagodat samo onim robovima Svojim kojima On hoće; mi vam ne možemo donijeti čudo bez Allahove volje – a vjernici neka se samo u Allaha uzdaju." "Zašto da se ne uzdamo u Allaha kad nas je On putevima kojim idemo uputio? Mi ćemo, doista, strpljivo podnositi muke na koje nas budete stavljali – a oni koji se uzdaju, neka se samo u Allaha uzdaju!" "Nevjernici su govorili poslanicima svojim: "Ili ćete vjere naše biti ili ćemo vas, doista, iz zemlje naše protjerati!" A poslanicima je Gospodar njihov objavljivao: "Mi ćemo zulumčare sigurno uništiti." "I poslije njih vas na zemlji nastaniti. Bit će to za one koji će se polaganja računa preda Mnom bojati i koji će od prijetnje Moje strahovati." "I poslanici su pomoć tražili, pa je svaki oholi inadžija nastradao." "Pred njim će Džehennem biti – i on će biti pojen odvratnom kapljevinom." "Mučit će se da je proguta, ali je nikako neće moći proždrijeti i smrt će

mu sa svih strana prilaziti, ali on neće umrijeti; njega će teška patnja čekati." (Ibrahim, 10 - 17)

وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ
 *مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْثِدْتُهُمْ هَوَاءً *وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ
 يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِِبْ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ
 الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ *وَسَكَتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ *وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ
 وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرُهُمْ وَإِن كَان مَكَرُهُمْ لَتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ *فَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهُ مُخْلِيفَ وَعْدِهِ
 رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ *يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ
 الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ *وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ *سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ
 وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ *لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ *هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذْكُرَ أُوْلُوا
 الْأَلْبَابِ *

*"A ti nikako ne misli da Allah ne motri na ono što rade zulumčari!
 On im samo pušta do Dana kada će im oči ostati otvorene!" "I kada će
 žureći, uzdignutih glava, netremice gledati; a srca će im prazna biti."
 "Ti opominji ljude Danom kada će im kazna doći, kad će oni koji su*

zulum činili – govoriti: "Gospodaru naš, ostavi nas još samo kratko vrijeme, odazvat ćemo se pozivu Tvome i slijedit ćemo poslanike!" – a zar se prije niste zaklinjali da nećete na onaj svijet?" "I nastanili ste se bili u kućama onih koji su prema sebi zulum učinili, a bilo vam je poznato kako smo s njima postupili i primjere smo vam navodili." "I oni lukavstva svoja pletu, a Allah zna za lukavstva njihova, samo što lukavstva njihova ne mogu brda pokrenuti." "Nemoj ni pomisliti da Allah neće održati obećanje Svoje poslanicima Svojim – Allah je, uistinu, Silan i Strog." "Na Dan kad Zemlja bude zamijenjena drugom zemljom, a i nebesa, i kad svi izađu pred Allaha, Jedinoga i Svemoćnog." "Toga ćeš dana vidjeti grješnike povezane u zajedničke okove." "Košulje će im od katrana biti, a vatra će lica njihova obavijati." "Da Allah kazni svakoga prema zasluži – Allah će zaista brzo račun svidjeti." "Ovo je obznana ljudima, i da njome budu opomenuti, i da znaju da je samo On Jedan Bog, i da razumom obdareni prime pouku!" (Ibrahim, 42 - 52)

ثَالِهَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ* وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً

*وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ*

"Allaha Nam, Mi smo i prije tebe narodima poslanike slali, ali im je šejtan lijepim predstavljao postupke njihove, i on je sada drug njihov, njih čeka patnja nesnosna." "Mi tebi objavljujemo Knjigu, da bi im objasnio ono oko čega se razilaze i da bude vjernicima uputa i milost." "Allah vodu s neba spušta i njome život mrtvoj zemlji vraća! To je, zaista, dokaz za ljude koji čuju." (En-Nahl, 63 - 65)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ*فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ*إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ*إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ*

"Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život i doista ćemo ih nagraditi prema boljem što su činili." "Kada hoćeš učiti Kur'an, zatraži u Allaha zaštitu od šejtana prokletog", "on doista nema nikakve vlasti nad onima koji vjeruju i koji se u Gospodara svoga pouzdaju", "njegova je vlast jedino

nad onima koji njega za zaštitnika uzimaju i koji druge Allahu ravnim smatraju." (En-Nahl, 97 - 100)

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا* وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا*

"A kada učiš Kur'an, između tebe i onih koji u onaj svijet ne vjeruju Mi zastor nevidljiv stavimo", "a na srca njihova pokrivače da ga ne bi razumjeli, i gluhim ih učinimo. I kada ti spomeneš Gospodara svoga u Kur'anu, Njega Jedinog, okrenu leđa iz odbojnosti prema njemu." (El - Isra', 45 - 46)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا*

"Ali, ti, doista, nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim! A Gospodar tvoj je dovoljan kao zaštitnik!" (El - Isra', 65)

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا* وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا* وَتَنْزِيلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا*

"I reci: "Gospodaru moj, uvedi me uvodom Istine i izvedi me ishodom Istine! I daruj mi od Sebe snagu koja će mi pomoći!" "I reci: "Došla je istina, a nestalo je laži; laž, zaista, nestaje!" "Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast." (El - Isra', 80 - 82)

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا* وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا* قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا* وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا* وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُونُ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا* قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا* وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا*

"Mi Kur'an pun mudrosti objavljujemo, i na istinit način se on objavljuje. A tebe smo poslali samo zato da radosne vijesti donosiš i da opominješ." "I kao Kur'an, sve dlo po dlo ga objavljujemo da bi ga ti ljudima malo-pomalo kazivao, i prema potrebi ga objavljujemo." "Reci: "Vjerovali u njega ili ne vjerovali, oni kojima je još prije

objavljivanja njegova dato znanje padaju licem na tle, čineći sedždu, kad im se on čita", "i govore: "Uzvišen neka je Gospodar naš, obećanje Gospodara našeg se ispunilo!", "i padaju licem na tle plačući, i on im uvećava strahopoštovanje." Reci: "Zovite: "Allah", ili zovite: "Svemilosni", a kako Ga god budete zvali, Njegova su imena najljepša. Ne izgovaraj na sav glas Kur'an kad molitvu obavljaš, a i ne prigušuj ga; traži sredinu između toga" "I reci: "Hvaljen Allah Koji Sebi nije uzeo djeteta i Koji u vlasti nema ortaka, i Kome ne treba zaštitnik zbog nemoći - i hvaleći Ga veličaj!" (El - Isra', 105 - 111)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا * فَيَمَّا لِيُذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا
مِنْ لَدُنْهُ وَيُنَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ أُجْرًا حَسَنًا * مَا كُنْ فِيهِ
أَبَدًا * وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا * مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِإِبَائِهِمْ كِبَرَتْ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا * فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ
يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا * إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ
عَمَلًا * وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا * أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ
كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا * إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
وَهَبْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا *

"Hvaljen neka je Allah, Koji je objavio Knjigu, nije je iskrivljenom učinio, nego ispravnom, da teškom kaznom, koju će On dati, opomene, a da vjernike koji čine dobra djela divnom nagradom obraduje, u kojoj će vječno boraviti, i da opomene one koji govore: "Allah je Sebi uzeo sina." O tome oni ništa ne znaju, a ni preci njihovi. Kako krupna riječ izlazi iz usta njihovih! Oni ne govore drugo do neistinul Pa zar ćeš ti za njima od tuge svisnuti, ako oni u govor ovaj neće da povjeruju? Sve što je na Zemlji Mi smo kao ukras njoj stvorili da iskušamo ljude ko će se od njih ljepše vladati, a Mi ćemo nju i golom leđinom učiniti. Misliš li ti da su samo stanovnici pećine, čija su imena na ploči napisana, bili čudo među čudima Našim? Kad se nekoliko momaka u pećini sklonilo pa reklo: "Gospodaru naš, daj nam Svoju milost i pruži nam u ovom našem postupku prisebnost" (El - Kehf, 1 - 10)

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا * الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا * أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا * ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا *

"Reci: "Hoćete li da vam kažem čija djela neće nikako priznata biti, čiji će trud u životu na ovome svijetu uzaludan biti, a koji će misliti da je dobro ono što rade? To su oni koji u dokaze Gospodara svoga ne budu vjerovali i

koji budu poricali da će pred Njega izići; zbog toga će trud njihov uzaludan biti i na Sudnjem danu im nikakva značaja nećemo dati. Njima će kazna Džehennem biti, zato što su nevjernici bili i što su se dokazima Mojim i poslanicima Mojim rugali." (El - Kehf, 103 - 106)

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا* فَلَا تَعْمَلُ عَلَيْهِمْ إِنَّمَّا نَعُدُّ لَهُمْ
عَذَابًا* يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا* وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَةً* لَا
يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا* وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا* لَقَدْ
جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا* تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا* أَنْ
دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا* وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا* إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا* لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا* وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَرْدًا* إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا* فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا* وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ
مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا*

"Zar ne vidiš da Mi šejtane na nevjernike šaljemo da ih što više na zlo navraćaju? Zato ne traži da što prije stradaju, Mi im polahko dane odbrojavamo." "Onoga Dana kada bogobojazne, kao uzvanike, pred Svemilosnim sakupimo, a kad u Džehennem žedne grješnike

potjeramo, niko se ni za koga neće moći zauzimati, osim onoga ko je obećanje od Svemilosnog uzeo!" Oni govore: "Svemilosni je uzeo dijete!" Vi, doista, nešto krupno govorite! Gotovo da se od toga nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe, što Svemilosnom pripisuju dijete! A Svemilosnom ne treba to da uzima dijete! Ta, svi će oni, i oni na nebesima i oni na Zemlji, doći Svemilosnom kao robovi. On ih je sve obuhvatio i tačno izbrojio, i svi će Mu na Sudnjem danu doći pojedinačno." "One koji su vjerovali i dobra djela činili Svemilosni će sigurno, voljenim učiniti. Mi smo Kur'an učinili lahkim, na tvome jeziku, da bi njime one koji se Allaha boje i grijeha klone obradovao, a inadžije nepopustljive opomenuo. A koliko smo samo naroda prije njih uništili! Da li ijednog od njih vidiš i da li i najslabiji glas njihov čuješ?" (Merjem, 83 - 98)

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ * قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيَسْحَاحَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ * فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ * قَالُوا
إِنْ هَٰذَا لَسَاحِرٌ أَوْ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ
الْمُثَلَّىٰ * فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوًّا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ * قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا
أَنْ تُنْفِئَ وَإِنَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ * قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ

*فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى *قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ

الْأَعْلَى *وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ

حَيْثُ أَتَى *فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجُودًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى *

I Faraon ode, sakupi čarobnjake svoje i poslije dođe. "Teško vama!", reče Musa. "Ne iznosite laži o Allahu, pa da vas On kaznom uništi, a sigurno neće uspjeti onaj koji laži iznosi." I oni se, tiho šapćući, stadoše o svom poslu između sebe raspravljati. "Ova dvojica su čarobnjaci", rekoše jedni drugima – "hoće da vas vradžbinama svojim iz zemlje vaše izvedu i da unište vjeru vašu prelijepu. Zato lukavstvo svoje pametno pripremite, a onda u red stanite. Ko danas pobijedi, sigurno će postići što želi." "O Musa", rekoše oni, "hoćeš li ti ili ćemo najprije mi baciti?" "Bacite vi!", reče on, i odjednom mu se pričinila da se konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradžbine njihove, kreću. I Musa u sebi osjeti zebnju. "Ne boj se!", rekosmo Mi, "ti ćeš, doista, pobijediti. Samo baci to što ti je u desnoj ruci, progutat će ono što su oni napravili, jer je ono što su oni napravili samo varka čarobnjaka, a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti." I čarobnjaci se baciše licem na tlo govoreći: "Mi vjerujemo u Harunova i Musaova Gospodara!"

(TaHa, 60 - 70)

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا * كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا * مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وِزْرًا * خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا * يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا *

"Vaš bog je, Allah, drugog boga osim Njega nema! On znanjem sve obuhvata." "I tako, eto, kazujemo ti neke vijesti o onome što je već prošlo i dali smo ti od Nas Opomenu. Ko se od nje okrene, na Sudnjem danu će doista teško breme ponijeti; vječno će tako ostati, a jeziv tovar će im na Sudnjem danu biti." "Na Dan kada će se u rog puhnuti – Toga Dana ćemo zločince modre sakupiti." (TaHa, 98 - 102)

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا * وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا * وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا *

"Lica će se Živom i Vječnom pokoriti, onaj koji Mu je druge ravnim smatrao, svaku nadu će izgubiti, a onaj ko je dobra djela činio, a vjernik je bio, neće se nepravde ni zakidanja nagrade plašiti." "I, eto,

tako Mi Kur'an na arapskom jeziku objavljujemo i u njemu prijetnje ponavljamo da bi se oni grijeha klonili ili da bi ih na poslušnost pobudio. Neka je uzvišen Allah, Vladar Istinitil I ne žuri s čitanjem Kur'ana prije nego što ti se objavljivanje njegovo ne završi, i reci: "Gospodaru moj, Ti znanje moje povećaj!" (TaHa, 111 - 114)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى

"A onaj ko se okrene od Opomene Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepim oživiti." (TaHa, 124)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ * يَوْمَ تَرَوْهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ * وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ * كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ *

"O ljudi, Gospodara svoga se bojte! Zaista je potres Smaka svijeta stvar velika!" "Na Dan kada ga vidite vi, svaka dojišlja će ono što doji zaboraviti, a svaka trudnica će svoj plod pobaciti i ti ćeš vidjeti ljude pijane, a oni neće pijani biti, nego će kazna Allahova žestoka biti!" "Ima ljudi koji se bez ikakva znanja prepiru o Allahu i koji slijede svakog šejtana prkosnoga." "Za njega je već određeno da će svakog

onog ko ga uzme za zaštitnika na stranputicu zavesti i u patnju ga ognjenu dovesti." (El-Hadždž, 1 - 4)

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ
فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ * يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ * وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ
حَدِيدٍ * كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ * إِنَّ
اللّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ * وَهُمْ فِيهَا عَلَى الطُّيْبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُمْ فِيهَا
إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ *

"Ova dva protivnička tabora spore se oko Gospodara svoga; onima koji ne budu vjerovali bit će odijela od Vatre skrojena, a ključala voda bit će na glave njihove lijevana"; "od nje će se istopiti ono što je u trbusima njihovim, i koža", "a gvozdanim štapovima bit će mlaćeni", "kad god pokušaju da zbog teškog jada iz nje izađu, bit će u nju vraćeni: "Iskusite patnju u užasnoj Vatri!" "A one koji budu vjerovali i dobra djela činili – Allah će sigurno uvesti u džennetske bašče, kroz koje će rijeke teći, u njima će se narukvicama od zlata i biserom kititi, a odjeća će im svišena biti." "I napućeni su da govore lijepe riječi i napućeni su na Put Onoga Koji je hvala dostojan." (El - Hadždž, 19 - 24)

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ* أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ
 بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ* الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
 يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَهْجَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيعَ وَصَلَوَاتٌ
 وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ* الَّذِينَ
 إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ*

"Allah, doista, štiti vjernike, Allah sigurno ne voli nijednog izdajnika, nezahvalnika." "Dopušta se odbrana onima koje drugi napadnu, zato što im se nasilje čini – a Allah je, doista, kadar da ih pomogne."
"Onima koji su ni krivi ni dužni iz zavičaja svoga prognani samo zato što su govorili: "Gospodar naš je Allah!" "A da Allah ne suzbije neke ljude drugima, do temelja bi bili porušeni manastiri, i crkve, i havre, a i džamije, u kojima se mnogo spominje Allahovo ime. A Allah će sigurno pomoći one koji Njega pomažu – ta Allah je, zaista, Moćan i Silan." "One koji će, ako im damo vlast na Zemlji, namaz obavljati i zekat udjeljivati i koji će tražiti da se čine dobra djela, a odvrćati od nevaljalih – a Allahu se na kraju sve vraća." (El - Hadždž, 38 - 41)

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ * وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ * حَتَّى إِذَا
جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ * لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ * فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ
يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ * فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ * وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ * تَلَفَحَ وَجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا
كَالْحُوتِ * أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ * قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا
شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ * رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ * قَالَ اخْسِئُوا فِيهَا
وَلَا تُكَلِّمُونَ * إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ
الرَّاحِمِينَ * فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ * إِنِّي
جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ * قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ * قَالُوا
لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِينَ * قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّهُمْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ * أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ * وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ * وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ *

*I reci: "Tebi se ja, Gospodaru moj, obraćam za zaštitu od
došaptavanja šejtanskih, i Tebi se, Gospodaru moj, obraćam da me od*

njihova prisustva zaštititi!" Kad nekom od njih smrt dođe, on uzvikne: "Gospodaru moj, povrati me da uradim kakvo dobro u onome što sam ostavio!" – Nikada! To su riječi koje će on uzalud govoriti, – pred njima će prepreka biti sve do Dana kada će oživljeni biti. Pa kad se u Rog puhne, tada rodbinskih veza među njima neće biti i jedni druge neće ništa pitati. Oni čija dobra djela pretegnu, oni će se spasiti, a oni čija loša djela pretegnu, oni će posve izgubljeni biti, u Džehennemu će vječno boraviti, Vatra će im lica pržiti i iskešenih zuba će u njemu biti. "Zar vam ajeti Moji nisu kazivani, a vi ste ih poricali?" "Gospodaru naš," reći će, "naši prohtjevi bili su od nas jači, te smo postali narod zalutali. Gospodaru naš, izbavi nas iz nje; ako bismo ponovo zlo radili, bili bismo zulumčari." "Ostanite u njoj prezreni i ništa Mi ne govorite", reći će On. "Kad su neki robovi Moji govorili: "Gospodaru naš, mi vjerujemo, zato nam oprosti i smiluj nam se, jer Ti si najmilostiviji!"- "vi ste im se toliko rugali da ste zbog toga na Mene zaboravljali i uvijek ste ih ismijavali. Njih sam Ja danas nagradio za ono što su trpjeli, oni su, doista, uspjeli." "A koliko ste godina na Zemlji proveli?", upitat će On. "Proveli smo dan ili samo dio dana", odgovorit će, "pitaj one koji su brojali." "Pa da, kratko ste proveli", reći će On, "da ste samo znali! Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti?" I neka je Uzvišen Allah, Vladar Istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara Arša

veličanstvenog! A onaj koji se, pored Allaha, moli drugom bogu, bez ikakva dokaza o njemu, pred Gospodarom svojim će račun polagati, i nevjernici se neće spasiti. I reci: "Gospodaru moj, oprosti i smiluj se, Ti si Samilosnik najbolji!" (El - Mu'minun, 97 - 118)

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ
زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ثَوْرٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ*

"Allah je svjetlost nebesa i Zemlje! Primjer svjetlosti Njegove je udubina u zidu u kojoj je svjetiljka, svjetiljka je u kandilju, a kandilj je kao zvijezda blistava koja se užije blagoslovljenim drvetom maslinovim, ni istočnim ni zapadnim, čije ulje gotovo da sija kad ga vatra i ne dotakne; sama svjetlost nad svjetlošću! Allah vodi ka svjetlosti Svojoj onoga koga On hoće. Allah navodi primjere ljudima, Allah sve dobro zna." (En - Nur, 35)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ
يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ*

"A djela nevjernika su kao priviđenje u ravnici u kojoj žedan vidi vođu, ali kad do tog mjesta dođe, ništa ne nađe – a zateći će kod njega Allaha i On će mu potpuno isplatiti račun njegov, jer Allah veoma brzo obračunava" (En - Nur, 39)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا* يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا* وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا* أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا* وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا* الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا* وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا* يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا* لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا* وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا* وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا* وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا* وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا* الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا*

"I govore oni koji se ne nadaju susretu s Nama: "Zašto nam se ne pošalju meleki ili zašto Gospodara svoga ne vidimo?" Oni su, zaista, u dušama svojim oholi, a u nepravdičnosti su sve granice prešli. Onoga Dana kad ugledaju meleke, neće biti tada radosti zločincima. I govorit će meleki: "Vama je potpuno zabranjen Džennet." I Mi ćemo pristupiti djelima njihovim koja su učinili, u prah i pepeo ih pretvoriti. Stanovnici Dženneta će toga dana najbolje prebivalište i najljepše odmaralište imati." "A na Dan kad se nebo rascijepi i iz njega se oblak pojavi i kad se meleki sigurno spuste, toga Dana će istinska vlast biti samo u Svemilosnog, a bit će to mučan dan za nevjernike." "Na Dan kad zulumčar prste svoje bude grizao govoreći: "Kamo sreće da sam se uz Poslanika Pravog puta držao! Kamo sreće, teško meni, da toga i toga za prijatelja nisam uzeo! On me od Opomene odvratio nakon što mi je priopćen bio!" – a šejtan čovjeka uvijek ostavlja na cjedilu." "Poslanik je rekao: "Gospodaru moj, narod moj ovaj Kur'an izbjegava!" Isto tako smo Mi dali da svakom vjerovjesniku zločinci neprijatelji budu. A tebi je Gospodar tvoj dovoljan kao uputitelj i pomagač!" "Oni koji ne vjeruju govore: "Zašto mu Kur'an nije odjednom cijeli objavljen?" A tako se objavljuje da bismo njime srce tvoje učvrstili, i Mi ga činimo razgovijetnim. Oni ti neće nijedan prigovor postaviti, a da ti Mi nećemo odgovor i najljepše objašnjenje navesti. Oni koji će biti vučeni na svojim licima u

Džehennem, ti će u najgorem položaju biti i najdalje zalutati." (El - Furkan, 21 - 34)

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ * وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ * لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
 إِنْ كَانُوا هُمْ الْعَالِينَ * فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَلْأَجْرَاءُ إِنْ كُنَّا نَحْنُ
 الْعَالِينَ * قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ * قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ * فَلَقُوا
 حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ * فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ
 ثَلْجٌ مَّا يَأْكُفُّونَ * فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ * قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ * رَبِّ مُوسَى
 وَهَارُونَ *

"I čarobnjaci se u određeno vrijeme i označenog dana sabraše, a narodu bi rečeno: "Hoćete li se sakupiti, da budemo uz čarobnjake, ako oni budu pobjednici?" A kad dođoše, čarobnjaci Faraona upitaše: "Da li će nama, doista, pripasti nagrada ako mi budemo pobjednici?" "Hoće", odgovori on, "i bit ćete tada sigurno meni najbliži." Musa im reče: "Bacite ono što želite baciti!" I oni pobacaše konope svoje i štapove svoje i rekoše: "S Faraonovom moći, mi ćemo svakako pobijediti!" Zatim Musa baci svoj štap, koji odjednom proguta ono što su oni lažno izveli. Čarobnjaci se onda na tlo baciše i rekoše: "Mi vjerujemo u Gospodara svjetova, Gospodara Musaova i Harunova."
 (Eš - Šu'ara, 38 - 48)

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ* وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ* وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ* وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ* وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ* رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ* وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ* وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ* وَأَغْفِرْ لَأَيِّبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ* وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ* يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ* إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ* وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ* وَبُرَزَتْ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ* وَقِيلَ لَهُمْ آيَنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ* مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُوكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ* فَكَبَّكُوا فِيهَا هُمُ وَالْغَاوُونَ* وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ* قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ* تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ* إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ* وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ* فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ* وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ* فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ* إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ* وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ*

"Koji me je stvorio i On me na Pravi put upućuje, i Koji me hrani i poji, i Koji me, kad se razbolim, liječi, i Koji će mi život oduzeti, i Koji će me poslije oživiti, i Koji će mi, žudim za tim, pogreške moje na Sudnjem danu oprostiti!" "Gospodaru moj, podari mi mudrost i pridruži me onima koji su dobri i učini da me po lijepom spominju oni što će poslije mene doći i učini me jednim od onih koji će džennetske blagodati naslijediti, i ocu mome oprosti, on je jedan od

zalutalih, i ne osramoti me na Dan kad će ljudi oživljeni biti, na Dan kada neće nikakvo blago, a ni sinovi, od koristi biti, samo će onaj koji Allahu srca čista dođe spašen biti." "I Džennet će se bogobojažnima približiti, a Džehennem zalutalima ukazati, i reći će im se: "Gdje su oni koje ste obožavali, a niste Allaha: mogu li vam oni pomoći, a mogu li i sebi pomoći?", pa će i oni i oni koji su ih u zabludu doveli u nj biti bačeni, i vojske Iblisove – svi zajedno. I oni će, svađajući se u njemu, govoriti: "Allaha nam, bili smo, doista, u očitj zabludi, kad smo vas sa Gospodarom svjetova izjednačavali, a na stranputicu su nas naveli samo zlikovci, pa nemamo ni zagovornika, ni prisna prijatelja, da nam je samo da se povratimo, pa da postanemo vjernici!" U tom je pouka, ali većina ovih nisu vjernici, a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv!" (Eš - Šu'ara, 78 - 104)

هَلْ أَنْبَأَكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلُ الشَّيَاطِينُ* نَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ* يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ* وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ* أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ* وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ* إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ*

"Hoću li vas obavijestiti kome dolaze šejtani? Oni dolaze svakom lašcu, grješniku, oni prisluškuju – i većinom oni lažu. A zavedeni slijede

pjesnike. Zar ne znaš da oni u svaki govor zadiru, i da govore ono što ne rade, tako ne govore samo oni koji vjeruju i dobra djela čine, i koji često Allaha spominju, i koji uzvraćaju kad ih vrijeđaju. A oni koji su zulum činili sigurno će saznati u kakvu će se muku uvaliti." (Eš - Šu'ara, 221 - 227)

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرٌ أَمَا يُشْرِكُونَ * أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا إِلَهُةٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ * أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا إِلَهُةٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ * أَمْ مَنْ يُحْيِي الْمَيِّتَ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهُةٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ * أَمْ مَنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ إِلَهُةٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ * أَمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَهُةٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ *

***"Reci: "Hvala Allahu i mir robovima Njegovim koje je On odabrao!"
Šta je bolje: Allah ili oni koje Njemu ravnim smatraju. Onaj Koji je
nebesa i Zemlju stvorio i Koji vam spušta s neba kišu pomoću koje Mi***

dajemo da ozelene bašče prekrasne, nemoguće je da vi učinite da izraste drveće njihovo. Zar pored Allaha postoji drugi bog?! Ne postoji, ali su oni narod koji druge s Njim izjednačuje." "Onaj Koji je Zemlju prebivalištem učinio i kroz nju rijeke proveo i na njoj brda nepomična postavio i dva mora pregradio. Zar pored Allaha postoji drugi bog?! Ne postoji, nego većina njih ne zna." "Onaj Koji se nevoljniku, kad Mu se obrati, odaziva, i Koji zlo otklanja i Koji vas na Zemlji jedne drugima smjenjuje. – Zar pored Allaha postoji drugi bog?! Kako nikako vi pouku da primitel?" "Onaj Koji vam u tminama, na kopnu i na moru, put pokazuje i Koji vjetrove kao radosnu vijest ispred milosti Svoje šalje. – Zar pored Allaha postoji drugi bog?! Kako je Allah visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatraju!" "Onaj Koji sve iz ničega stvara, Koji će, zatim to ponovo učiniti, i Koji vam opskrbu s neba i iz zemlje daje. – Zar pored Allaha postoji drugi bog?! Reci: "Dokažite, ako istinu govorite!" "Reci: "Niko, osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna gajb; i oni ne znaju kada će oživljeni biti." (En - Neml, 59 - 65)

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ* وَإِنَّهُ لَهْدَى
وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ* إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ*

"Ovaj Kur'an sinovima Israilovim kazuje najviše o onome u čemu se oni razilaze, i on je, uistinu, uputa i milost vjernicima. Gospodar tvoj će im po pravdi Svojoj presuditi; On je Silni i Sveznajući." (En - Neml, 76 - 78)

يس* وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ* إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ* عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ* تَزِيلَ الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ* لِنُذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ* لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ* إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ* وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ* وَسَاءَ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتُهُمْ أَنَّمَا
لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ* إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ* إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي
إِمَامٍ مُّبِينٍ*

"Ja-sin. Tako Mi Kur'ana mudrog, ti si, uistinu, Poslanik, na Pravom putu, po Objavi Silnoga i Samilosnoga, da opominješ narod čiji preci nisu bili opominjani, pa je ravnodušan! O većini njih već se obistinila Riječ – pa oni neće vjerovati. Mi smo učinili da budu kao oni na čije smo vratove sindžire stavili sve do podbradaka – pa su oni glava uzdignutih, i kao oni ispred kojih i iza kojih smo pregradu metnuli i na oči im koprenu stavili – pa oni ne vide, i njima je svejedno

opominjao ih ti ili ih ne opominjao, oni neće vjerovati. Tvoja opomena će koristiti samo onome koji Kur'an slijedi i Svemilosnog se boji, iako Ga ne vidi; njega obraduj oprostom i nagradom lijepom! Mi ćemo, zaista, mrtve oživiti i Mi smo zapisali ono što su uradili i djela koja su iza sebe ostavili; sve smo Mi to u Knjizi jasnoj pobrojali." (Ja Sin, 1-12)

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ * قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ * الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ * أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ * إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ * فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ *

"Nama navodi primjer, a zaboravlja kako je stvoren, i govori: "Ko će oživiti kosti, kad budu truhle?" Reci: "Oživit će ih Onaj Koji ih je prvi put stvorio; On dobro zna sve što je stvorio, Onaj Koji vam iz zelenog drveća vatru stvara i vi njome potpaljujete." "Zar Onaj Koji je stvorio nebesa i Zemlju nije kadar stvoriti njima slične? Jeste, On sve stvara i On je Sveznajući; i zaista Njegova naredba, kada nešto hoće, jeste da

samo za to rekne: "Budí!" – i ono bude. Pa neka je Uzvišen Onaj u Čijoj je ruci vlast nad svim, Njemu ćete se vratiti!" (Ja Sin, 78 - 83)

وَالصَّافَاتِ صَفًا * فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا * فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا * إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ * رَبُّ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا * وَرَبُّ الْمَشَارِقِ * إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِرِيَّةٍ
الْكَوَاكِبِ * وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ * لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ * دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ * إِلَّا مَن خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ *

"Tako mi onih u redove poredanih", "i onih koji usmjeravaju", "i onih koji Opomenu čitaju", "vaš Bog je, uistinu, jedan", "Gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih, i Gospodar istoka." "Mi smo nebo najbliže vama sjajnim zvijezdama okitili", "i čuvamo ga od svakoga šejtana prkosnoga" "da ne prisluškuje društvo najviše; njih sa svih strana gađaju", "da ih otjeraju: njih čeka patnja neprekidna", "a onoga koji što ugrabi – stigne svjetlica plamteća." (Es - Saffat, 1 - 10)

فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّا مَكْرُوا وَحَاقَ بِالْأَلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ * النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ * وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي
النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُمْ مُّعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيًّا مِّنْ

* قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ * وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ * قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ * إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ * يَوْمَ لَا يَنفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ *

"I Allah ga je sačuvao od zla onog što su spletkarili, a Faraonove pristalice zla patnja zadesi." "Vatra kojoj će izloženi jutrom i večerom biti, a kada nastupi Čas: "Uvedite Faraonove ljude u patnju najtežu!" "I kada se u Vatri budu prepirali, a oni koji su bili potlačeni reknu glavešinama svojim: "Mi smo vama bili sljedbenici, možete li nas makar malo vatre osloboditi?", "onda će glavešine reći: "Doista smo svi u njoj! Allah je presudio među robovima." "I oni koji će u Vatri biti govorit će čuvarima džehennemskim: "Zamolite Gospodara svoga da nam bar jedan dan patnju ublaži!" "A zar vam poslanici vaši nisu jasne dokaze donosili?" – upitat će oni. – "Jesu!" – odgovorit će. – "Molite onda vi!" – reći će oni. Ali će molba onih koji nisu vjerovali uzaludna biti." "Mi ćemo, doista, pomoći poslanike Naše i one koji vjeruju u životu na ovom svijetu, a i na Dan kad se dignu svjedoci",

"na Dan kad zulumčarima pravdanje njihovo od koristi neće biti; njih će prokletstvo i najgore prebivalište čekati." (Gafir, 45-52)

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ تُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ * وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ * حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

"Onome ko se bude slijepim pravio pred Opomenom Svemilosnog, Mi ćemo šejtana natovariti, pa će mu on nerazdvojni drug postati"; "oni će ljude od Pravog puta odvrćati, a oni će misliti da su na Pravom putu." "I kada koji od njih dođe pred Nas, reći će: "Kamo sreće da je između mene i tebe bila tolika razdaljina kolika je između istoka i zapada! Kako si ti bio zao drug!" (Ez - Zuhruf, 36 - 38)

إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ * طَعَامُ الْآثِمِ * كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ * كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ * خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْحَحِيمِ * ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ * ذُوقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ * إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ *

"A drvo zekkum zbilja je" "hrana grješnika", "kao uljani talog će u trbuhu vreti", "kao što voda ključala vrije." "Ščepajte ga i usred ognja odvućite", "a zatim mu, za kaznu, na glavu vodu koja ključa

izlijevajte!" "Okušaj, ta ti si, uistinu, "moćni" i "poštovani"?!" "Ovo je, zaista, ono u što ste sumnjali!" (Ed - Duhan, 43 - 50)

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ* قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ* يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ* وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ*

"Kada ti poslasmo nekoliko džinnova da Kur'an slušaju, kada dođoše da ga čuju, oni rekoše: "Šutite i slušajte!" A kad se završi, vratiše se narodu svome da opominju." "O narode naš" – govorili su – "mi smo slušali Knjigu koja se poslije Musaa objavljuje, koja potvrđuje da su istinite i one prije nje, i koja ka Istini i na Pravi put upućuje." "O narode naš, odazovite se Allahovu glasniku i vjerujte u Allaha, On će vam neke grijehе vaše oprostiti i od patnje vas neizdržive zaštititi!" "A oni koji se ne odazovu Allahovu glasniku, takvi Mu na Zemlji neće umaći i mimo Njega neće zaštitnika naći. Oni su u velikoj zabludi." "Zar ne znaju da je Allah – Koji je nebesa i Zemlju stvorio i Koji nije,

stvarajući ih, iznemogao – kadar oživiti mrtve? Jeste, On sve može." (El - Ahkaf, 29 - 33)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ* وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ* لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ* لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ* هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ* هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ* هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ*

"O vjernici, Allaha se bojte, i neka svaki čovjek gleda šta je za sutra pripremio i Allaha se bojte jer On dobro zna šta radite." "I ne budite kao oni koji su zaboravili Allaha, pa je On učinio da sami sebe zaborave; to su pravi grješnici neposlušni." "Nisu jednaki stanovnici Džehennema i stanovnici Dženneta; stanovnici Dženneta će ono što žele postići." "Da ovaj Kur'an kakvom bradu objavimo, ti bi vidio kako je strahopoštovanja puno i kako bi se od straha pred Allahom raspalo.

Takve primjere navodimo ljudima da bi razmislili." "On je Allah, nema drugog boga osim Njega, On je poznavalac nevidljivog i vidljivog svijeta, On je Svemilostan, Milostiv!" "On je Allah, nema drugog boga osim Njega, Vladar, Sveti, Onaj Koji je bez nedostataka, Onaj Koji svakog osigurava, Onaj Koji nad svim bdi, Silni, Uzvišeni, Gordi, Uzvišen i Čist je Allah od onoga što mu pridružuju!" "On je Allah, Tvorac, Onaj Koji iz ničega stvara, Onaj Koji svemu daje oblik, On ima najljepša imena. Njega slavi i veliča sve što je na nebesima i na Zemlji, On je Silni i Mudri." (El - Hašr, 18 - 24)

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا * يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا * وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا * وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا * وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا * وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا * وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا * وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا * وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا * وَأَنَا لَا نَذَرِي أَشْرًا أُريدُ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا *

"Reci: Meni je objavljeno da je nekoliko džinna prisluškivalo i reklo:
 "Mi smo, doista Kur'an, koji izaziva divljenje, slušali; koji na Pravi put upućuje – i mi smo u nj povjerovali i više nikoga nećemo Gospodaru našem ravnim smatrati, a On nije – neka uzvišeno bude dostojanstvo Gospodara našeg! – uzeo Sebi ni druge ni djeteta! Jedan naš bezumnik o Allahu je laži govorio, a mi smo mislili da ni ljudi ni džinni o Allahu laži ne govore; i bilo je ljudi koji su zaštitu od džinna tražili, pa su im tako obijest povećali; i oni misle, kao što i vi mislite, da Allah nikoga neće oživiti." "...i mi smo nastojali nebo dotaknuti i utvrdili smo da je moćnih čuvara i zvijezda padalica puno; i sjedjeli smo oko njega po busijama da bismo šta čuli, ali će onaj, ko sada prisluškuje, na zvijezdu padalicu koja vreba naići; i mi ne znamo da li se onima na Zemlji želi zlo ili im Gospodar njihov želi dobro." (El - Džinn, 1 - 10)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا* وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا* وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا* يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا* بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا* يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ* فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ* وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ*

"Kad se Zemlja najžešćim potresom svojim zatrese" "i kada Zemlja izbaci terete svoje" "i čovjek uzvikne: "Šta joj je?", "toga Dana će ona vijesti svoje kazivati" "jer će joj Gospodar tvoj narediti." "Toga Dana ljudi će se odvojeno pojaviti da im se pokažu djela njihova": "Onaj ko bude uradio koliko trun dobra – vidjet će ga", "a onaj ko bude uradio i koliko trun zla – vidjet će ga." (Ez - Zilzal, 1 - 8)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ* وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا
عَبَدْتُمْ* وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ* لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ*

"Reci: "O vi nevjernici, "ja ne robujem onome čemu vi robujete", "niti ste vi robovi onome Kome ja robujem", "niti sam ja rob onome čemu vi robujete", "niti ste vi robovi Onome Kome ja robujem", "vama vaša vjera, a meni moja." (El - Kafirun, 1 - 6)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ* اللَّهُ الصَّمَدُ* لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ* وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ*

"Reci: *"On je Allah – Jedan! Allah je utočište svakom! Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nijel!"* (El - Ihlas, 1 - 4)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ
فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ *

"Reci: *"Utječem se Gospodaru svitanja, od zla onoga što On stvara, i od zla mrkne noći kad razastre tmine, i od zla onih koji u čvorove pušu, i od zla zavidičivca kad zavist ne krije."* (El - Felek, 1 - 5)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْغِنَّةِ وَالنَّاسِ *

"Reci: *"Tražim zaštitu Gospodara ljudi, Vladara ljudi, Boga ljudi, od zla šejtana – koji nanosi zle misli pa se skriva, koji zle misli unosi u srca ljudi od džinnova i od ljudi."* (En - Nas, 1 - 6)

Također, potrebno je učiti jutarnji i večernji zikr.

Jutarnji i večernji zikr

1) „Emsejna ve emsel-mulku lillah, vel-hamdulillah, ve la ilahe illallahu vahdehu la šerike leh, lehul-mulku ve lehul-hamdu ve huve ala kulli šejin kadir. Rabbi es'eluke hajre ma fi hazihil-lejleti ve hajre ma badeha, ve euzu bike min šerri hazihil-lejleti ve šerri ma badeha, Rabbi euzu bike minel-keseli ve suil-kiberi, Rabbi euzu bike min azabin finnari ve azabin fil-kabr.“

„Omrkli smo i omrkla je vlast Allahu. Nema boga osim Njega. On je Jedini i nema saučesnika. Njemu pripada samo hvala i vlast. On je moćan nad svim stvarima. Gospodaru moj, molim te za dobro u ovoj noći i za dobro poslije nje. Utječem ti se od lijenosti i od zla starosti. Gospodaru moj, utječem ti se od patnje u Vatri i od patnje u kaburu.“ (Kad osvane kaže se: Asbahna ve asbehal-mulku lillah, vel hamdu lillah...)

2) „Allahumme Ente Rabbi la ilahe illa Ente halekteni ve ene abduke ve ene ala ahdike ve va'dike mesteta'tu euzu bike min šerri ma sana'tu ebuu leke bi ni'metike alejje ve ebu bi zunubi, fagfirli fe innehu la jagfiruz-zunube illa Ente.“

„Allahu moj, Ti si moj Gospodar. Nema boga osim Tebe. Stvorio Si me i ja sam Tvoj rob. Ja se, koliko mogu, držim obećanja i ugovora što sam ih Tebi dao. Zaštititi me od zla koje počinim. Ja priznajem Tvoje blagodati prema meni, a priznajem i svoje grijehe. Oprosti mi jer Ti možeš oprostiti grijehe.”

3) „Allahumme afini fi bedeni, Allahume afini fi sem'i, Allahume afini fi besari, la ilahe illa Ente. Allahumme inni euzu bike minel-kufri, vel fakri, ve euzu bike min azabil-kabr. La ilahe illa Ente.”

„Allahu moj, sačuvaj moje tijelo. Allahu moj, sačuvaj moj sluh, Allahu moj, sačuvaj moj vid. Nema drugog boga osim Tebe. Allahu moj, utječem ti se od nevjerstva, od siromaštva i od patnje u kaburu. Nema drugog boga osim Tebe.” (Tri puta)

4) „Hasbijallahu la ilahe illa huve alejhi tevekkeltu ve huve Rabbul-Aršil-Azim.”

„Dovoljan mi je Allah nema drugog boga osim Njega. Na Njega se oslanjam. On je Gospodar veličanstvenog Arša.” (Sedam puta)

5) „Euzu bi kelimatillahi tammati min šerri ma halek.”

„Utječem se Allahovim potpunim riječima od zla onoga što On stvara.“ (Tri puta)

6) „Allahumme inni es'eluke afvel-afijete fid-dunja vel-ahirete, Allahumme inni es'elukel-avfe vel-afije fid-dini ved-dunja ve ehli ve mali. Allahumme ustur avreti ve amin fevki ve euzu bi azmetike agtale min tahti.“

„Allahu moj, molim Te za oprost i spas na ovom i na onom svijetu. Allau moj, molim Te za oprost i spas u mome vjerovanju, u mom životu na dunjaluku, u mojoj porodici i u mome imetku. Allahu moj, pokrij moje sramote i zaštititi me od straha, sačuvaj me od onog što je ispred mene, od onog što je iza mene, od onog što je desno i lijevo od mene i od onog što je iznad mene. Utječem se Tvojoj preuzvišenosti od zla što može doći ispod mene.“

7) „Allahumme alimel-gajbi veš-šehadeti fatiris-semavati vel-erd. Rabbe kulli šejin ve melekihi, ešhedu en la ilahe illa Ente,euzu bike min šerri nefsi ve min šerri šejteni ve širkihi, ve en akterife ala nefsuvan ev edžurruhu ila muslim.“

„Allahu moj, Poznavaoče nevidljivog i vidljivog, Stvaraoče nebesa i zemlje, Gospodaru svih stvari i njihov vlasniče, svjedočim da nema drugog boga osim Tebe. Utjčem se od

svakog zla i zla šejtana i njegovog širka. Utječem se od toga da počinim zlo prema Tebi i da počinim zlo prema muslimanima.“

8) „Bismillahil-lezi la jedurru measmihi šejun fil-erdi ve la fis-semai ve huves-semiul-alim.

„U ime Allaha, na čije ime ništa ni na nebesima ni na zemlji ne škodi. Osve čuje i zna. (Tri puta)

9) „Raditu billahi Rabben ve bil-islami dinen ve bi Muhammedin, salallahu alejhi ve sellem, nebijja.

„Zadovoljan sam da mi Allah bude Gospodar, islam vjera i Muhammed, salallahu alejhi ve sellem, Poslanik. (Tri puta)

10) „Subhanallahi ve bihamdihi adede halkihi ve rida nefsihi ve zinete aršihi ve midade kelimatihi.“

„Slava Allahu i hvala Mu na broju Njegovih stvorenja, onoliko koliko je sam sa Sobom zadovoljan, težinom Njegova prijestolja i brojem Njegovih riječi.“ (Tri puta)

11) „Subhanallahi ve bihamdihi.“

„Slava Allahu i hvala Mu.“ (Stotinu puta)

12) „Ja Hajju ja Kajjum birahmetike estegis, eslih li še'ni kullehu ve la tekilni ila nefsi tarfete ajn.“

„O Živi, o Vječni, Tvojom milošću tražim pomoć od Tebe, popravi moje stanje i ne prešpuštaj me samom sebi ni na treptaj oka.“

13) „Asbahna ala fitretil-islam ve ala kelimetil-ihlas ve ala dini nebijjina Muhemmedin, salallahu alejhi ve sellem, ve ala milleti ebina ibrahime hanifen muslimen ve ma kane minel-mušrikin.“

„Osvanuli smo kao muslimani i sa riječima čistog vjerovanja, i u vjeri našeg oca Ibrahima koji je ispravno vjerovao i predan bio i nikoga Allahu ravnim nije smatrao.“

Zikrovi koje uči onaj koji želi leći u postelju i spavati

Uzvišeni je rekao:

"U stvaranju nebesa i Zemlje i u smjeni noći i dana zaista su znamjena za razumom obdarene, za one koji i stojeći i sjedeći i ležeći Allaha spominju..." (Ali Imran, 190-191)

Buhari u svom Sahihu bilježi predanje Huzejfe i Ebu Zerra, radijallahu anhum, koji prenose da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, kada bi legao u postelju da

spava, učio: „**Bismikellahumme emutu ve ahja.**“ (Sa Tvojim imenom, Allahu, umirem i živim.)

Muslim u svom Sahihu bilježi predanje Berraa b. Aziba, radijallahu anhu, a također i Buhari i Muslim bilježe u svojim Sahihima predanje od Alije, radijallahu anhu, koji prenosi da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao njemu i Fatimi: „Kada legnete u postelju, ili kada legnete da spavate, izgovorite 33 puta tekbir, 33 puta tespih i 33 puta recite elhamdulillah!“

Buhari i Muslim u svojim Sahihima bilježe predanje Ebu Hurejre, radijallahu anhu, koji prenosi da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: „Kada neko od vas legne u postelju, neka protrese svoju postelju u kojoj spava jer on ne zna šta je u nju poslije toga moglo pasti, a zatim neka kaže: „**Bismike Rabbi veda'tu dženbi ve bike erfeuhu, in emsekte nefsi ferhamna ve in erselteha fahfazha bima tahfezhu bihi ibadekes-salihin.**“ („S imenom Tvojim Gospodaru, liježem i ustajem. Ako me usmrtiš, smiluj mi se, a ako me poživiš, sačuvaj me kao što čuvaš svoje dobre robove.“)

Buhari i Muslim u svojim Sahihima bilježe predanje Ibn Mes'uda el-Ensarija el-Bedrija, Ukbe bin Amra, koji prenosi da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: „Ko

prouči zadnja dva ajeta sure El-Bekare kada legne da spava, bit će mu dovoljna.“

Buhari i Muslim u svojim Sahihima bilježe predanje Beraa b. Aziba, radijallahu anhu, koji prenosi da mu je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: Kada htjedneš spavati, uzmi abdest kao što ga uzimaš kada želiš klanjati, lezi na desnu stranu, a zatim reci: **„Allahume eslemtu nefsi ilejke ve veffadtu emri ilejke ve eldže'tu zahri ilejke, ragbeten ve rahmeten ilejke ma eldžee ve la mendža minke illa ilejke, amentu bi kitabike ellezi enzelte, vebi Nebijjike ellezi erselt.“** („Allahu moj, Tebi se predajem, Tebi prepuštam svoje stanje s imenom Tvojim, i sklanjam svoja leđa u zaštitu Tvoju pun nade i utječući se od straha. Ja nemam ni skloništa ni spasa od Tebe osim kod Tebe. Vjerujem u Knjigu koju si objavio i u Poslanika koga si poslao.“)

Ebu Davudu u svom Sunenu bilježi predaju Hafse, majke vjernika, radijallahu anha, koja prenosi da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, kada bi želio spavati stavljao šaku pod desni obraz, a zatim tri puta rekao: **„Allahummekini azabeke jevme teb'asu ibadek.“** („Allahu moj sačuvaj me Svoje kazne na Dan kada ćeš proživiti Svoje robove.“)

Ebu Davud i Nesai u svojim Sunenima bilježe predanje s vjerodostojnim lancem prenosilaca od Alije, radijallahu anhu, koji prenosi da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, kada bi legao spavati, učio sljedeću dovu: „**Allahumme inni euzu bi vedžhikel-kerimi ve kelimatiket-tammati min šerri ma Ente ahizun bi nasijetih. Allahumme Ente tekšiful-magreme vel-me'seme la juhzemu džunduke ve la juhlefu va'duke, ve la jenfeu zel džeddi minkel džedd. Subhanekellahumme ve bi hamdik.**“ („Allahu moj, utječem se Tvome plemenitom Licu i pomoću Tvojih savršenih riječi od sveg što je pod Tvojom vlašću. Allahu moj, Ti otklanjaš nevolje i štete. Allahu moj, Tvoja vojska ne može biti poražena, Tvoje će se obećanje sigurno ispuniti, i nikome njegova snaga pored Tvoje snage ne može koristiti. Slavljen neka Si i Tebi hvala.“)

Muslim u svom Sahihu, Ebu Davud i Tirmizi u svojim Sunenima, bilježe predanje od Enesa, radijallahu anhu, koji prenosi da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, kada bi legao spavati, učio: „**Elhamdu lillahillezi at'ama ve sekana ve kefana ve avana, fe kem mimmen la kafije lehu ve la me'vana.**“ („Hvala Allahu koji nas je nahranio, napojio, zaštitio nas i sklonio, a koliko je samo onih koji ni zaštitnika ni skloništa nemaju.“)

Ebu Davud i Tirmizi u svojim Sunenima bilježe predanje Nevfela el-Ešdžeija, koji prenosi da mu je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: „Prouči suru el-Kafirun, a zatim lezi spavati, jer ova sura u sebi sadrži odricanje od mnogoboštva (širka).”

Tirmizi u svom Sunenu bilježi predanje EbuSeida el-Hudrija koji prenosi da je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: „Ko, kada legne spavati, prouči: **„Estagfirullahel-lezi la ilahe illa huvel-kajjumu fe etubuilejh.”** („Tražim oprosta od Allaha, osim koga drugog boga nema, Živog i Vječnog, i Njemu se kajem”), Allah će oprostiti grijehe pa makar ih bilo koliko morske pjene, pa makar ih bilo koliko zvijezda na nebu, pa makar ih bilo koliko pijeska na morskoj obali, pa makar ih bilo onoliko koliko dana traje ovaj svijet.”

Kada čovjek legne u postelju spavati, kod njega dođu melek i šejtan, pa melek kaže: „Allahu moj, učini da se probudi sa hajrom”, a šejtan kaže: „Učini da se probudi sa zlom”. Ako čovjek prije spavanja spomene Allaha, melek će ostati s njim da ga čuva.

Udaranje i uznemiravanje džinna koji pričinjava padavicu

Iz hadisa Metara b. Abdurrahmana el-E'aneke prenosi se da mu je pričala Ummu Eban, kćerka El-Vazi'a b. Zari'a b. Amira el-Abedija, a ona od svoga oca, da je njen djed Ez-Zari'a otišao Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i poveo svoga ludog sina (ili svoga sestrića). Ona kaže da je njen djed rekao: „Kada smo došli Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, rekao sam: „Sa mnom je sin (ili moj sestrić) koji je izgubio pamet. Došao sam tebi sa njim da moliš Allaha za njega.“ Reče: „Dovedi ga.“ Otišao sam sa njim kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, uzevši ga iz karavane, pa sam ga odvezao (tj. bio je svezan), te mu skinuo odjeću putovanja i obukao mu dvije lijepe haljinke. Uzeo sam ga za ruku i došao Allahovom Poslaniku sa njim. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: „Približi mi ga tako da mi njegova leđa budu sprijeda.“ Uzeo je za krajeve njegove odjeće na gornjem i donjem dijelu, a onda ga počeo udarati po leđima tako da sam, čak, vidio Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, pazuhe. Govorio je: „Izađi, Allahov neprijatelju!“ Mladić dođe sebi i počeo gledati kao normalan čovjek, za razliku kako je gledao prije. Potom ga je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem,

postavio da sjedne pred njega i rekao da mu se donese voda. Potrao je njegovo lice i uputio dovu za njega. U delegaciji koja je došla niko se nije smatrao boljim od njega poslije dove Allahovog Poslanika , sallallahu alejhi ve sellem.“ (Ebu Ne'im u knjizi „Ma'rifetu-sahabe“ i Et-Taberani)

Prenosi se da je imam Ahmed sjedio u svome mesdžidu kada mu dođe prijatelj ispred halife El-Mutevekkila. Reče mu: „U kući vođe vjernika ima sluškinja koja je obuzeta padavicom. Poslao me po tebe da moliš Allaha da je izliječi.“

Imam Ahmed mu dade dvije drvene nanule i reče: „Idi kući vođe vjernika, sjedi kod njene glave i reci džinnu: „Ahmed ti poručuje: „Šta ti je draže: da izađeš iz ove djevojke ili da ovom nanulom dobiješ sedamdeset udaraca?“ Čovjek ode noseći nanule do sluškinje, sjede kod njene glave i reče mu ono što je imam Ahmed poručio. Šejtan jezikom sluškinje reče: „Čujem i pokoravam se Ahmedu. Kada bi nam bilo naređeno da izađemo iz Iraka, izašli bismo. On se pokorava Allahu, a ko se pokorava Allahu, sve mu se pokorava.“ Potom je izašao iz sluškinje, pa se ona smirila i dobila djecu. Kada je imam Ahmed umro, šejtan se vrati, pa vođa vjernika ponovno posla jednog Ahmedovog prijatelja. On dođe, a sa sobom je imao istu nanulu. Reče šejtanu: „Izađi, a ako ne izađeš, udarit ću te ovom

nanulom.“ Šejtan reče: „Neću ti se pokoravati niti ću izaći. Ahmed b. Hanbel se pokorava Allahu, pa nam je naređeno da mu se pokoravamo.“

Šejhul-islam Ibn Tejmije spominje da je nekada za liječenje onoga ko je obuzet padavicom i odbijanje džinna potrebno i žestoko udaranje. Udarci, ustvari, padaju na džinna, a obuzeti džinnom ih ne osjeća. Tako, obuzeti dođe sebi i obavjesti prisutne da nije ništa osjetio. Također, to ne ostavlja tragove na njegovom tijelu, a može biti izudaran čvrstim štapom po nogama do tristo puta i više. Kada bi se to uradilo običnom, zdravom čovjeku, ubilo bi ga, a to se, zapravo, dešava džinnu. Džinn viče, galami i prisutnima priča mnogobrojne stvari. Ibn Tejmije spominje da je on ovo uradio i isprobao više puta, a kada bi se ovo opisivalo, potrajalo bi dugo.

Potrebno je napomenuti da ovo ne može raditi svako, već samo oni koji imaju veliko iskustvo.

Alternativno liječenje

Jedan od oblika Allahove milosti prema Njegovim stvorenjima i mnogobrojnih blagodati jeste da liječenje od obuzetosti džinnima nije samo duhovno, već je Allah dao lijek u nekim biljkama i vodama, i to Svojom moći i htijenjem. Postoji velika vjerovatnoća da mogu biti razlog za iscjeljenje od džinna, što se desilo i Allahovom vjerovjesniku Ejjubu, alejhis-selam.

Uzvišeni kaže:

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ارْجُزْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

"I sjeti se roba Našeg Ejjuba, kada je Gospodaru svome zavapio: "Šejtan me pogodio nedaćama i patnjom!" "Udari nogom o zemlju – eto hladne vode za kupanje i piće!" (Sad, 41 - 42)

Jedan od lijekova je kupanje vodama sa izvora i kišnicama, jer su to blagoslovljene vode. Posebno se to odnosi na kišnicu, jer kišnica dolazi od Gospodara.

Od Er-Rebie se prenosi da ga je obavijestio Eš-Šafi'i da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, bio na kiši prilikom prvih kapi koje padnu tako da bi ga pokvasile. (El-Bejheki) Isto

tako bi činili Osman b. Affan i Abdullah b. Abbas, radijallahu anhum.

Od lijekova koji su korisni, Allahovom dozvolom i voljom, jesu med i čurokot. Njihova djelotvornost liječenja je generalna za svaku bolest i nisu specifični samo za orgnaske bolesti ili dio njih. Ispravno je da je njihova djelotvornost liječenja općenita, kao što se navodi u Kur'anu i Sunnetu.

Jedan od lijekova jeste i liječenje travama koje rastu na kišnici u šumama, te kupanje u vodi s mješavinom tih trava.

Ibn Hadžer u „Fethul-Bariju“ od Eš-Ša'bija prenosi da je rekao: „Nema smetnje da čovjek ode u šumu i nabere različitih trava, sa različitih strana, a zatim ih isitni, na njih nauči i okupa se.“

Kada se objedini kupanje prirodnim ljekovitim biljem sa učenjem rukje, kur'anskih ajeta i vjerovjesničkih dova, onda je to najbolje. Također, može se uzimati bilje i lišće s drveća u mjestu u kojem dotična osoba živi.

Vehb b. Munebbih je napisao da čovjek uzme sedam listova zelenog (sidra), tako da se isitni između dva kamena, a potom se na njega pospe vodom i nauči se Ajetul-Kursijja, El-Ihlas, El-Felek i En-Nas. Potom se u pregrštima šaka polije tri

puta, a onda se u cjelosti okupa. To će biti povod da od njega ode sve što je bilo. Isto se odnosi na knu, jer ima džinna koji je ne podnose. Zato nema smetnje da se pomiješa s vodom na koju se prouči šerijatska rukja i izmiješa sa maslinovim uljem, te se maže glava bolesnoga tokom cijele noći. Ovakav postupak se ponavlja svake tri noći, otprilike. Također, mažu se i dijelovi tijela u kojima bolesni osjeća bol, a posebno ako se to odnosi na ruke i stopala.

Također, može se upotrebljavati i miris miska (mošus), jer ti zli duhovi vole prljavštine i nečistoće, a mrze čišćenje i upotrebu mirisa. Lijepi mirisi im smetaju, a posebno misk. Isto se odnosi na mirisanje okoline bijelim miskom ili odom.

Džinne koji obuzimaju ljude, također, jako uznemirava slušanje Kur'ani-Kerima povišenim tonom duže vremena, a to se razlikuje shodno stanjima bolesnog. Kur'ani-Kerim se može puštati od jednog do šest sati dnevno, a posebno kada bolesni shvata značenja ajeta koji mu se uče i o njima pomno razmišlja. To će mu vratiti uravnoteženost koju je izgubio nakon što su ga džinni obuzeli.

Jedna od stvari koja pomaže da se džinni predaju, upute i odvrate od uznemiravanja bolesnoga je da bolesni sluša islamska predavanja, a posebno da prisustvuje halkama znanja,

da stalno traga za znanjem, da bude u džamijskim halkama i iščitava islamske knjige. Znanje je svjetlost kojeg džinni ne podnose i ne mogu se boriti protiv te svjetlosti. Kada god bolesni poveća svoje znanje, poveća i svoju snagu u borbi protiv svoga neprijatelja. Tako i džinni slabe. Onaj koji traga za znanjem, putem tog traganja povećava jednu od ostavština vjerovjesništva. Vjerovjesnici iza sebe ostavljaju znanje, pa kako šejtan može ovladati nasljednicima vjerovjesnika? To ne može nikako biti! Zapravo, halke znanja i dersovi u mesdždima su okupljanja koja okružuju meleki svojim krilima sve do ovodunjalučkog neba. Kako onda šejtan može stići do takvih halki koje okružuju meleki?! Nema sumnje da njemu takva okupljanja štete, a nije u mogućnosti da ovlada onima koji im prisustvuju.

Također, meleki postavljaju svoja krila onome ko traga za znanjem iz pokornosti prema onome što on čini. To se prenosi od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Kako šejtani, onda, mogu uznemiravati onoga koga meleki zaklanjaju svojim krilima?!

Jedan od lijekova za obuzetost džinnima jeste da se pomiješa kilogram alauna (šebba) sa kilogramom morske soli, te kilogramom kne i stotinu grama bijelog mošusa. To se podijeli na dvadesetjedan dan i svakoga dana se kupava dijelom te mješavine sa vodom na koju

je naučena šerijatska rukja. Tada će bolesni biti izliječen, Allahovom voljom.

Također, može se liječiti vađenjem krvi (hidžama) sa mjesta na tijelu na kojima obitavaju džinni. Međutim, to treba biti nakon dolaska džinna na ta mjesta kako ne bi pobjegao i izašao sa krvlju. Uskoro ćemo, inšaallahu Te'ala, napisati posebnu knjigu o hidžami i načinima njene upotrebe.

U liječenje spada i to da se mjesta na kojima žive džinni u tijelu izlože talasima jake temperature, ili hladnoće, posipanjem vode na koju je naučeno, s posebnom napomenom da ovo može uraditi samo onaj koji ima dugo iskustvo kako ne bi došlo do negativnih posljedica kod bolesnog.

Također, jedna od stvari koja uznemirava džinne je da se stavljaju kapljice indijskog kusta (karcustus speciosus) u nos bolesnoga, a ako se ne može naći onda vrućim iscjetkom svježeg misvaka. To, također, uznemirava džinne koji se nastanjuju u mozgu.

Hrana koja koristi za liječenje od obuzetosti šejtanom

Suhe smokve, svježa zelen, kao i svježe voće, koriste kao prirodni lijek od obuzetosti šejtanom i za povrat bolesnoga u svoju prirodnu ravnotežu. Isto se odnosi i na upotrebu prženog

luka, tako da dnevno ne koristi više od jedne glavice. Jedna od stvari koja liječi srce bolesnoga jeste i tzv. „vjerovjesnička telbina“ koja se spominje u hadisima. Ona liječi potištenost i tugu koji prate obuzetost šejtanom. Telbina je brašno crnog ječma sa mekinjama koja se stavi u hladnu vodu, a potom se zagrijava na umjerenoj toploti vatre sve dok mješavina ne postane poput pudinga, a potom se uzima svaki dan.

Spomenuli smo već prije med i čurokot i njihovo generalno djelovanje pri liječenju bolesti. Nema sumnje da čovjekova opsjednutost džinnima ima veliki uticaj na promjenu prirodnog stanja kod čovjeka uz sve ono što osjeća u vidu bolova, lijenosti, nezainteresovanosti, umora, srdžbe, straha, neurotičnosti, zabrinutosti i strepnje.

Molimo Allaha Uzvišenog da izliječi bolesne muslimane i da ih zaštiti od šejtana, ljudi i džinna.

Fetve Univerziteta El-Azhar

Pitanje: Želimo pojašnjenje o svijetu džinna i da li džinn može obuzeti čovjeka zlom?

Uvaženi šejh Atije Sakr, predsjednik Komisije za fetve na El-Azharu, **odgovara:**

1. Džinni su nevidljiva tijela moćna da se preoblikuju u različite oblike, imaju razum, pamet i moć da rade veoma teške poslove.

2. Oni su stvorenja koja postoje, što je potvrđeno tekstovima Kur'ana, Sunneta i Idžmaa, a i razum to ne smatra nemogućim.

3. Ima ih različitih vrsta. Et-Taberani sa lancem prenosilaca od Ebu Sa'lebe el-Hušenija prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Džinni su trovrsni. Jedna vrsta ima krila kojima lete u zraku. Drugi su u vidu zmija, a ostali borave i putuju.“ (El-Hakim, lanac prenosilaca je dobar)

El-Buhari i Muslim od Ebu Lubabe, radijallahu anhu, prenose da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio ubijanje zmija koje su u kući, osim zmije „el-ebter“, sa dvije bijele crte na leđima, jer ona oduzima vid i dovodi da žene pobace djecu. „El-ebter“ je zmija odsječenog repa, a naziva se zvečarka.

4. Džinni su skriveni, a mogu se preoblikovati u različite oblike i ta slika je za njih presudna, kao što kažu učenjaci. Šejtan se preobličio u lik kradljivca koji je htio ukrasti sadekatul-fitr kojeg je čuvao Ebu Hurejre. Kada je obavijestio Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, upoznao ga je da je to šejtan. (El-Buhari)

Oni su potomci Iblisa, što je poznato. Uzvišeni kaže:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ
وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

"A kad smo rekli melekim: "Poklonite se Ademu!" - svi su se poklonili osim Iblisa, on je bio jedan od džinna i zato se ogriješio o zapovijest Gospodara svoga. Pa zar ćete njega i porod njegov, pored Mene, kao prijatelje prihvatiti, kad su vam oni neprijatelji?" (El-Kehf, 50)

5. Džinni su zaduženi propisima islama poput ljudi i bit će odgovorni za svoja djela kao što će za njih odgovarati svaki čovjek. O tome se u Kur'an-Kerimu kaže:

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

Reci: "Meni je objavljeno da je nekoliko džinna prisluškivalo i reklo:

"Mi smo, doista Kur'an, koji izaziva divljenje, slušali." (El-Džinn, 1)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا

"O skupe džinnski i ljudski, zar vam iz redova vaših nisu dolazili poslanici koji su vam ajete Moje kazivali i upozoravali vas da ćete ovaj vaš dan dočekati?" (El-En'am, 130)

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ

"Pozabavit ćemo se vama, o ljudi i džinnovi." (Er-Rahman, 31)

وَأَنَا مِّنَ الصَّالِحِينَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

"A među nama ima i dobrih i onih koji to nisu, ima nas vrsta različitih." (El-Džinn, 11)

U Muslimovom Sahihu prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Došao mi je pozivač džinna, pa sam sa njim otišao i učio im Kur'an.“ Također se navodi da su ga upitali za opskrbu, pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve

sellem, rekao: „Vama pripada svaka kost nad kojom je spomenuto Allahovo ime koja dođe u vaše ruke, kada na njima ima mesa, kao i izmet naših životinja.“ Potom je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao svojim ashabima. „Nemojte se čistiti poslije nužde ovim stvarima, jer je to hrana vaše braće.“

6. Naša nemogućnost da vidimo džinne znači da ih ne vidimo u njihovom pravom liku. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, ih je vidio u njihovom pravom liku ili u drugim likovima, kao što su ih vidjeli i drugi mimo Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Moguće je da se to i drugima desi.

El-Buhari i Muslim prenose da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Ifrit iz reda džinna je na mene sinoć bljuvao želeći da prekinem namaz, pa sam ga počeo daviti. Htio sam ga svezati za džamijski stub, ali sam se prisjetio riječi svoga brata Sulejmana i onda sam ga pustio.“ U predaji od Muslima se prenosi: „Tako mi Allaha, da nije dove moga brata Sulejmana, osvanuo bi svezan, a medinska djeca bi se sa njim igrala.“ U predaji od En-Nesaija sa dobrim lancem prenosilaca navodi se da ga je počeo daviti tako da je osjetio hladnoću njegovog jezika na svojim rukama.

7. Iblis se zakleo kada je protjeran iz Dženneta da će zavoditi sve ljude, osim Allahovih iskrenih robova. Allah nas je upozorio na Iblisa kada kaže:

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

"Šejtan je, uistinu, vaš neprijatelj, pa ga takvim i smatrajte! On poziva pristaše svoje da budu stanovnici Vatre." (Fatir, 6)

Potvrđeno je, također, da svaki čovjek ima sa sobom šejtana koji je za njega zadužen a naziva se karin (saputnik). U Muslimovom Sahihu se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Za svakog od vas je zadužen saputnik od džinna.” Upitaše: „Je li i za tebe, Allahov Poslaniče?” Reče: „I za mene je zadužen, samo što me je Allah pomogao protiv njega, pa se pokorio i naređuje mi samo dobro.”

8. Šejtan, kao što šteti čovjeku odvođenjem u zabludu i smutnju, može ga uznemiravati i drugim vrstama osjetilnog i psihičkog uznemiravanja, kao što je slučaj u međusobnim odnosima ljudi. Pošto je potvrđeno da su neki od njih nevjernici, a neki vjernici, neki nasilnici i nepokorni, onda je moguće da džinni uznemiravaju čovjeka svakom vrstom uznemiravanja. Džinni su ukrali iz zekata, kao što je prethodno navedeno, a učestvuju sa ljudima u hrani i sl. Zato nas je

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, podstakao da spomenemo Allahovo ime pri jelu, ulasku u kuće i bračnom odnosu.

Pitanje: Kada čovjek osjeti bol i želi rukju, a liječnik mu napiše kur'anske ajete i kaže: „Stavi ih u vodu, a potom je popij.“ Je li to dozvoljeno ili ne?

Odgovor: Pisanje Kur'ana na koži ili listu, a potom sapiranje i pijenje je dozvoljeno zbog općenitog značenja govora Uzvišenog: *"I Mi od Kur'ana objavljujemo ono što je lijek i milost za vjernike."*

Kur'an je lijek za srca i tijela. El-Hakim u svome El-Mustedreku, kao i Ibn Madždže u svome Sunenu, prenose od Ibn Mes'uda, radijallahu anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Pridržavajte se dva lijeka - meda i Kur'ana.“

Također, Ibn Madždže od Alije, radijallahu anhu, prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Najbolji lijek je Kur'an.“

Ibn Es-Sunni od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma, prenosi da je rekao: „Ako je ženi komplikovan porod, uzmi čistu posudu i na njoj napiši:

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ

"A onoga Dana kada dožive ono što im se obećaje, učinit će im se da su ostali samo jedan časak dana. Ovo je obznanal" (El-Ahkaf, 35) Također će napisati:

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهَدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

"U kazivanju o njima pouka je za one koji su razumom obdareni. Kur'an nije izmišljena besjeda, on priznaje knjige prije njega objavljene, i objašnjava sve, i putokaz je i milost narodu koji vjeruje." (Jusuf, 111)

Potom ćeš je saprati i napojiti ženu iz nje, te poprskati njen stomak i lice.

Ibnul-Kajjim u knjizi „Zadul-me'ad” kaže: „El-Hallal kaže: „Pričao mi je Abdullah b. Ahmed: „Vidio sam ga, svoga oca Ahmeda b. Hanbela, kako bi ženi, čiji se porod zakomplikovao, napisao na bijeloj posudi ili nečemu čistom, prema hadisu Ibn Abbasa, radijallahu anhu. „Nema drugog boga osim Allaha, Blagog i Časnog. Neka je slava Allahu, Gospodaru Velikog Prijestolja. Hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova.

كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ

"A onoga Dana kada dožive ono što im se obećaje, učinit će im se da su ostali samo jedan časak dana. Ovo je obznana!" (El-Ahkaf, 35)

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

"A njima će se učiniti, onoga Dana kada ga dožive, da su samo jedno večer ili jedno jutro njezino ostali." (En-Naziat, 46)

Ebu Bekr el-Hallal, jedan od učenika imama Ahmeda, kaže da je imamu Ahmedu došao neki čovjek i rekao: „Ebu Abdullahu, hoćeš li zapisati mojoj ženi kojoj se porod zakomplikovao još od prije dva dana?“ Rekao je: „Neka donese (ham) veliku bijelu tkaninu i šafran.“ Vidio sam ga kako tako isto piše za više ljudi.“

Ibnul-Kajjim, također, kaže: „Skupina ispravnih prethodnika je smatrala da se mogu zapisivati kur'anski ajeti, a zatim se sadržaj popiti.“

Mudžahid kaže: „Nema smetnje da se Kur'an zapiše, zatim se sapere i taj bolesnik sadržaj popije.“ Slično se prenosi od Ebu Kilabe.

Allah daje uputu, neka je salavat i selam na našeg Vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu časnu porodicu i ashabe.

Stalna Komisija za naučna istraživanja i fetve, Saudijska Arabija. Abdullah b. Meni'a, Abdullah b. Gudejan, Abdurrezzak Afifi.

Pitanje: Svaku noć unutar stana leti kamenje, a i izvan stana gase se svjetla, a ne vidi se ko to čini. Posuđe se razbija i sa mnom se neko izigrava, a ne znam ko to čini. Kako tumačiti ove događaje i kako ih se riješiti?

Komisija je odgovorila: Može se raditi o skupini šejtana džinna koji su te napali i poigravaju se s tobom kako bi izašao iz kuće, ili je to čisto njihovo poigravanje i zabava s tobom. Možda ti se svete što si ih, ne znajući, uznemirio.

U svakom slučaju, okreni se Allahu i zaštiti se učenjem Allahove Knjige u kući, posebno Ajetul-Kursijje kada liježeš u svoju postelju radi sna ili odmora.

Traži utočište kod Allaha od zla koje je stvorio i reci: **"E'uzu bi kelimatil-lahit-tammati min šerri ma haleka"** (Tražim utočišta Allahovim savršenim riječima od zla koje stvara), tri puta.

Kada god uđeš u kuću reci: **„Allahumme inni es'eluke hajrel-mevlidži ve hajrel-mahredži, Bismillahi veledžna,**

Bismillahi haredžna ve alAllahi Rabbina tevekklena."

(Allahu, ja Te molim za dobro ulaska i dobro izlaska, sa Allahovim imenom ulazimo, sa Allahovim imenom izlazimo i na Allaha, našeg Gospodara, se oslanjamo.)

Svako jutro i večerom ćeš govoriti tri puta: **"Bismil-lahil-lezi la jedurru me' a-smihi šej'un fil-erdi ve la fis-semai ve Huves-Semi'ul-'Alim"** (Sa Allahovim imenom, s kojim ne može ništa nauditi na nebesima i na Zemlji, On sve čuje i sve zna.)

Općenito, stalno uči Kur'an u kući, i ostale dove koje su potvrđene od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Spominji Allaha danju i noću u kući.

Allah daje uputu i neka je salavat i selam na našeg Vjerovjesnika, Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem.

Stalna komisija za naučna istraživanja i fetve, Abdullaha b. Gu'ud, Abdullah b. Gudejan, Abdurrezzak Afifi, Abdulaziz b. Baz.

Pitanje: Ima ljudi koje džinni obuzmu i naređuju im stvari suprotne Šerijatu, a ako ih ne učini, onda će ga patiti. Kakav je šerijatski način da se čovjek riješi ovog belaja?

Odgovor: Džinnsko obuzimanje čovjeka je stvarnost.

Ako džinn onome koga je obuzeo naredi da uradi haram, osobi koja je time zatečena je dužnost da se pridržava Allahovih propisa i Šerijata, i da bude nepokoran džinnu u onome što mu naređuje od nepokornosti Allahu, pa makar podnosio patnju od strane džinna. Dužnost mu je da traži utočište kod Allaha od njihovog zla i da se zaštiti učenjem Kur'ana, šerijatskim dovama zaštite i zikrovima koji su potvrđeni od Allahovog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, a od njih su rukja i učenje Fatihe. Zatim, Kulhuvallahu ehad i Mu'avvizetejn (Felek i Nas). Potom će puhnuti u ruke a onda potratiti što može od svoga tijela. Postoji i drugi oblici rukje kur'anskim surama, ajetima i potvrđenim zikrovima. Također, utjecat će se Allahu tražeći iscjeljenje i zaštitu od šejtana ljudi i džinna. Allah daje uputu, neka je salavat i selam na Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu porodicu i ashabe.

Stalna komisija za naučna istraživanja i fetve, Abdullaha b. Gu'ud, Abdullah b. Gudejan, Abdurrezzak Afifi, Abdulaziz b. Baz.

Neke anegdote o bolesnim slučajevima od kojih su mnogi izliječeni poslije kur'anskog tretmana, s Allahovom voljom, počasti i blagodati. Nekima Allah još nije odobrio da se izliječe, pa Ga molimo da izliječi sve naše bolesne muslimane.

-Djevojka iz jednog zavidovičkog sela koju je otac doveo 1997. god. Nimalo nije bila svjesna, nije osjećala svoju bližu okolinu, nije nikoga poznavala. Šutila je i bila odsutna. Liječenje Kur'anom tada ovdje još nije bilo poznato, tako što bi liječnik Kur'anom učio šerijatske rukje bolesnom tražeći da Allah dozvoli iscjeljenje. Djevojku sam ostavio sa svojom porodicom gotovo mjesec dana, ili malo više, a sa njom je bila i njena majka. Učili smo joj rukju svakoga dana, otprilike tri puta. Vidjeli smo poboljšanje s prolaskom vremena, sve dok joj Allah nije dao da bude izliječena i dok joj se svijest nije u potpunosti vratila. Allah joj je dao dobrog supruga i potomstvo. Molimo Allaha Uzvišenog da je učini ispravnom i poživi zdravom.

-Mladić je vidio na sebi čudne stvari, a i na drugima. Naprimjer, gledao je stalno kako mu se prsti udaljavaju i šire, koža puca i nastaju krvave rane.

-Čudan slučaj sa čovjekom kojeg smatramo dobrim. Nije izostavljao ni obavezno ni pohvalno djelo islama. Uprkos udaljenosti mesdžida od njegove kuće i nepostojanja prohodnog puta do njega, odlazio je svaki namaz preko jedne doline.

Otišao sm ovom čovjeku nakon što su se njegova braća požalila da već duže vrijeme ne želi jesti niti govoriti. Ni sa kim se nije miješao, a također nije ni u džamiju više išao. Mislili su da je poludio zato što nije htio da se i sa kim susreće, niti je i na koga obraćao pažnju. Tada sam shvatio da živi u svijetu džinna i da se ne miješa ni sa kim, jer mu niko neće vjerovati. Kada sam mu pružio rukju, nije pokazivao nikakvih reakcija. Sjeo sam sa njim i rekao mu: „Kako ja znam da ih ti vidiš? Da li ih čuješ, da li oni s tobom razgovaraju i da li od tebe traže da učiniš neke stvari? Da li ih se bojiš?“

Kada mi je odgovorio pozitivno, rekao sam mu: „Ovako se zna desiti nekim ljudima. Prikažu im se džinni, pa ih vide i čuju. Ali opasnost ne leži u tome, već je opasno da uđeš u njihov svijet tako da sa njima govoriš, da se s njima miješaš ili se njima ženiš, svejedno bilo to u snu ili na javi.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, nas je uputio da u ovakvim situacijama zaučimo ezan, jer ih ezan odvraća.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Kada šejtani „gilan“ navale, požurite učiti ezan.“ (Ahmed)

Gilan su jedna vrsta šejtana koji se pojavljuju i prikazuju nekim ljudima. Kada dolaze i kada su prisutni nastaje zlo i uznemiravanje. Uzvišeni Zaštitnik u Svojoj Knjizi kaže:

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

I reci: "Tebi se ja, Gospodaru moj, obraćam za zaštitu od došaptavanja šejtanskih, i Tebi se, Gospodaru moj, obraćam da me od njihova prisustva zaštitiš!" (El - Mu'minun, 97 - 98)

Želi se istaći da to poznaje čovjek koji je vidio ili povremeno vidi džinne, tj. da ih je u stvarnosti vidio, da to nije pričinjavanje, fikcija, halucinacija, jer viđenje tog nevidljivog svijeta donosi osobi stanje neurotičnosti, pa sa takvim osjećajima bojazni ne može komunicirati sa prirodnim svijetom oko sebe. Zato ga to vodi u osamljivanje i udaljavanje, čak i od najbližih ljudi.

Treba znati da ih je on usitinu vidio i mu mi to potvrđujemo. On nije ni prvi ni zadnji koji ih je vidio i sigurno zna da mu se nisu prikazali osim zato što mu žele zlo. Oni ga zavaravaju predstavljajući se kao svijet meleka, što je čista laž i obmana. Kada je čovjek o kome pričamo ovo saznao, vratio se

svojoj razboritosti i napustio usamljenost i šutnju zahvaljujući Allahu i Njegovoj milosti, poslije šerijatske rukje za kojom je bio u najvećoj potrebi.

-Ovo je priča o čudnoj djevojci kršćanske vjeroispovijesti. Radila je u jednoj lokalnoj trgovini. Imala je osamnaest godina. Došla je sa svojom porodicom potpuno izbezumljena, tužna, depresivna. Njena porodica me nije obavijestila o stvarima koje su joj se dešavale. Nisam znao koliko vjeruju u to, tj. u nevidljivi svijet džinna. Poslije nekoliko seansi jasno mi se očitovalo da joj džinni dolaze povremeno i sa njom čine razvrat.

Sjeo sam sa njenom majkom da bih joj pojasnio nešto o tome svijetu i da bi joj rekao da njena kćerka, faktički, biva silovana. Iznenadilo me kada je rekla: „Vidjela sam da se to događa s mojom kćerkom nekoliko puta.“

Nakon nekoliko seansi Allah je od nje, iz Svoje blagodati, odvratio prokletnika i povratila se razboritosti i razumu. Pogani neprijatelj joj se više nije vraćao. Molimo Allaha da je uputi.

-Ovo je priča o ulasku džinna u tijelo čovjeka iz želje da ga oslabi, učini lijenim i da izgubi koncentraciju. Kada džinn

ode od osobe koja je opsjednuta, osoba osjeća veliko olakšanje kao poslije ulaganja ogromnog truda.

Ovo je bio slučaj sa jednom djevojkom vjernicom koju su džinni opsjedali većinom vremena, tako da su bili barem stalno prisutni, ako njome ne bi potpuno ovladali.

Ovo dovodi, ko što smo prethodno spomenuli, do uticaja na tijelo, kao i uticaja na emocije, a naročito kada se prokletnik zaljubi u ovu djevojku. Slučajevi ljubavi većinom dolaze od džinna, svjedno povodom sihra ili ne. On nastoji potpuno ovladati onom osobom u koju se zaljubio tako da je nikada ne izgubi. Od nje odvraća zaručnika i odvraća je od udaje. Tako bolesni ne osjeća potrebu za ženidbom, tj. ni socijalnu, ni prirodnu, ni razumsku potrebu braka. Cilj prljavog džinna je da djevojka jedino njega voli kako bi sa njom živio u haramu. On konstantno onastoji da dođe do svojih ciljeva. Prokletnik, onoj u koju se zaljubio, dolazi u snu u lijepom liku, kako bi mu se odazvala, pa ako se odazove, onda joj još učestalije dolazi. Možda joj poslije toga počne dolaziti i na javi. Ova etapa je veoma teška, i rijetko kada ona u koju se zaljubio bude spašena ovog prokletnika, naročito ako kod sebe ne bude imala vjere, koja će je odvratiti od zla i razvrata sa svojom ljudskom vrstom, prije nego što joj šejtan počne dolaziti. Prokletnik žudi

za njom i nada se da će zadobiti ono što je ona dozvolila drugima iz svoje ljudske vrste, zato što je voljela određenog mladića zbog njegove ljepote, imetka i mladosti.

Džinn učestvuje sa njim u tome, kao što Uzvišeni kaže: "*I sa njima učestvuj u imecima i djeci.*" Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nam je pojasnio da se to učešće odvija tako što šejtan priđe ženi zajedno sa muškarcem kada on ne spomene Allahovo ime i ne traži zaštitu od šejtana.

To se odnosi na slučaj dozvoljenog bračnog odnosa, a šta tek reći za zabranjeni spolni odnos? Nema nikakve smunje da šejtan učestvuje u spolnom odnosu, pa, zapravo, on priželjkuje i ulaže krajnji trud da jedino on zadobije takvu ženu. Kada uđe u nju nije zadovoljan da je i sa kim dijeli. Ukoliko je djevojka vjernica, čedna i poštena, te nije popustljiva niti nemarna prema sebi, onda će je Uzvišeni Allah sačuvati i spriječiti prokletnika, a to je nagrada od Allaha za vjerovanje i čuvanje čednosti. Međutim, ako bude nemarna i prelazila Allahove zabrane, gazila svoju čast i čast svoje porodice, a džinn se u nju zaljubi, onda će do nje u većini slučajeva i doći.

Ovdje ćemo spomenuti da je jedan od najvažnijih povoda da se šejtani zaljube isti kao i povod da se zaljube ljudi bolesnih srca. Uzvišeni kaže:

إِنْ أَتَيْتُمْ فَلَا تُخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا

"Ako se Allaha bojite, nemojte usiljeno govoriti, pa da tada žudi onaj u čijem je srcu bolest." (El-Ahzab, 32)

Istančan i umilan govor, ne pridržavanje pravila šerijatskog hidžaba, razgolićavanje, mirisanje van kuće, sve su to povodi prizivanja šejtana od ljudi i džinna.

Onu koju čovjek zavoli zbog njene ljepote napusti je kada ona izgubi svoju ljepotu ili mu dosadi kada ostari. Tada se okreće drugoj ljepšoj, a ovo se dešava i uveliko je poznato.

Želimo istaći da je pridržavanje djevojke muslimanke za propise šerijatskog hidžaba i islamskih adaba u svakodnevnom životu ustvari zaštita od šejtana ljudi i džinna. Molimo Allaha da sačuva muslimansku omladinu i da im dadne blagodati upute, sačuvanosti i pažnje, te da im podari dobre supružnike, dobro potomstvo i izliječi ih. On je garant toga i Moćan je to učiniti!

-Ovaj slučaj je bio veoma čudan. Čovjek je bolovao i pokazivao simptome obuzetosti. Samo što sam mu proučio, počeo oponašati postupke pasa. Isplazio je jezik, počeo dahtati kao što pas dahće i zavijati kao što zavija pas. Samim učenjem džinn je došao i obuzeo čovjeka, a u perthodnim danima je

osjećao veliku tjeskobu i depresiju. Izgubio je volju za životom, a pored toga bio je slomljen i izmoren. Uprkos dugogodišnjem psihijatrijskom tretmanu nije našao druge lijekove osim lijekova protiv depresije i smirenje živaca, na koje se tokom tog cijelog vremena navikao, pa su postali gotovo nedjelotvorni. Liječenjem Kur'anom njegovo stanje se poboljšalo, a hvala Allahu, posebno ustrajnošću u namazu i ostalim šerijatskim obavezama.

- Ovo je primjer žene iz Mostara koja je bolovala od dugogodišnje glavobolje koja je nije nikada popuštala. Obišla je sve liječnike i bolnice, da bi na kraju odlučila da otputuje u Holandiju radi liječenja, da nađe rješenje za bolove u glavi koji je već dugo godina muče.

Hvala Allahu koji ju je izliječio od bolova u glavi, te nije bilo potrebe za putovanjem u inostranstvo.

Mnogi slučajevi opsjednutosti džinnima osjećaju hornične bolove u petama. Nekada ne mogu hodati, osim sa poteškoćama. Većina ih je išla doktorima i dugo vremena obilazila bolnice ne nalazeći nikakve koristi. Mali broj njih je Uzvišeni Allah uputio na put liječenja šerijatskom rukjom tako da je većina tih slučajeva sretno završena, zahvaljujući Uzvišenom Allahu.

Većina osjeća poboljšanje i djelimični prestanak boli poslije prve seanse liječenja. Osjećaju da se bol uveliko umanjila i mogu hodati, što prije nisu mogli. Sjećam se desetina slučajeva koji su osjećali bolove u petama, pa su izliječeni, Allahovom voljom. Naravno, ta bol biva povodom obuzetosti džinnima, tj. šejtanskog dodira ovog organa, a ne drugim povodima.

- Ovo je slučaj sa djevojkom koja je godinama bila invalid, a potom je zatvorila svoje oči tako da je kod obližnjih seljana bila poznata kao slijepa. Ona nije izgubila vid, već je zatvorila očne kapke koje nije mogla otvoriti, niti je to iko drugi mogao učiniti. U ovakvom stanju je ostala dvije godine, a potom je zatvorila svoja usta i tako ih držala punu godinu dana, tako da nije stavila ni zalogaja u usta. Hranili su je kašastom hranom putem sonde. Ostala je tako godinama i bila invalid u svojoj kući i postelji. Gotovo se nikada nije premještala sa tog mjesta. Neka je slava Allahu!

Ona ima, također, brata invalida i sestru invalida koji žive u selu Drežnica kod Mostara.

Kada sam otišao u tu kuću i proučio rukju, džinn koji je držao te tjelesne organe je osjetio veliku patnju. Potom je pobjegao i ostavio njene očne kapke i usta. Zatim je djevojka,

zahvaljujući Allahu, ugledala svjetlo dana i počela samostalno uzimati hranu.

Također, imala je čudne okolnosti i prije toga, jer su doktori bili zbunjeni oko njene bolesti. Njen slučaj je bio prikazan i na lokalnoj televiziji Mostar i u nekim novinama. Također, pripadnici španskog EUFOR-a, koji borave u Mostaru, vodili su djevojku u Španiju radi liječenja, ali nije bilo nikakave koristi. Izliječena je Allahovom voljom za manje od sahat vremena.

-Također, prisjećam se slučaja jednog hrvatskog mladića iz Mostara. Ne mogu se sjetiti svih pojedinosti, ali se dobro sjećam da mi je njegova sestra, koja se brinula o njemu, dolazila na seanse liječenja i žalila se da ne može vladati svojim autom kad se približi kući iz određene udaljenosti, otprilike petsto metara. Teško je vladala tim autom u ovom predjelu puta, pa je tako odlučila da kući više ne dolazi autom, već bi ga ostavljala na dovoljnoj udaljenosti od kuće, kako ne bi doživjela saobraćajnu nesreću. Zahvaljujući Allahu Uzvišenom, kada se poboljšalo stanje njenog brata i kada je izliječen, nije imala više ovoga problema.

- Druga hrvatska djevojka iz Mostara je živjela sa svojom majkom. Doživjela je potpuno ludilo i određen im je tretman u

bolnici, tj. na odjelu psihijatrije na duže vrijeme (nekoliko mjeseci). Lijekovi nisu koristili, niti bilo koji pokušaj njenog izlječenja. Majka ju je dovela da bi joj se učio Kur'an i da bi se izliječila.

Djevojka je bila u veoma čudnom stanju. Hvatala bi se za oguljene žice pod naponom, pa čak bi ih stavljala i u svoja usta. Struja joj ne bi štetila. Ovo je jedna od veoma čudnih stvari. Majka djevojke je vidjela čudesa, jer je živjela sa njom u stanu. Slušala je kucanje na vratima, korake u kući i kćerkinoj sobi. Čak se bila i navikla na to. Taj prljavi šejtan je živio sa ovom djevojkom i zadržavao je u potpunosti samo za sebe.

Molimo Allaha da sačuva naše kćerke od uticaja šejtana ljudi i džinna.

Knjiga je završena u petak, 1. džumadel-ula 1428. h. g., odnosno, 22. maja 2007. godine.

1. Kur'ani-Kerim
- 2.Tefsiru Kur'anil-Azim.....Imam Ibn Kesir
- 3.Tefsirul-Kurtubi.....Imam El-Kurtubi
- 4.Tefsirut-Taberi Imam Et-Taberi
- 5.Tefsirus-Sa'adi.....Imam Es-Sa'di
- 6.Fi Zilalil-Kur'an.....Sejjid Qutb
- 7.Fethul-Bari šerhu Sahihul-Buhari.....
Ibn Hadžer El-Askalani
- 8.Medžmu'ul-fetavaŠejhul-islam Ibn Tejmije
- 9.El-Ezkar..... Imam E-Nevevi
- 10.Zadul-Me'ad fi hedji hajril-ibad Imam Ibnul-Kajjim
- 11.Sahihu Muslim (El-Džami'us-sahih).. Imam Muslim
- 12.Sunenut -Tirmizi.....Imam Et-Tirmizi
- 13.Sunenu -Nesai.....Imam En-Nesai
- 14.Sunenu Ibn Madže Imam Ibn Madže
- 15.Sunenu Ebi Davud Imam Ebu Davud

16. Musnedu El-Imam Ahmed Imam Ahmed
17. Akamul-Merdžan fi ahkamil-džann.....
Imam Bedruddin eš-Šibli
18. Igasetul-lehfan min mesajidiš-šejtan Imam Ibnul-Kajjim
19. El-Bidajetu ven-Nihajeh Imam Ibn Kesir
20. Laktul-Merdžan fi ahkamil-džann... Imam Es-Sujuti
21. Alemul-džinn veš-šejatindr. Omer Sulejman El-Eškar
22. Vikajetul-insan mineš-šejtan Vehid Abdus-Selam Bali
23. El-Iladžur-Rebbani lis-sihri vel-messiš-šejtani Medždi
Muhammed eš-Šehavi
24. Teslitus-savledžan ala šejatinil-insi vel-džann.....
Emin Muhammed Džemaluddin

Sadržaj:

Uvod	5
Posveta	11
<i>Prvo poglavlje</i>	
Kur'an je lijek	13
<i>Drugo poglavlje</i>	
Džinnske moći	31
Šejtanova nemoć	67
<i>Treće poglavlje</i>	
Stanja i okolnosti džinna	83
<i>Četvrto poglavlje</i>	
Obuzetost šejtanom (šejtanski dodir)	107
<i>Peto poglavlje</i>	
Zaštita od šejtanske obuzetosti	125
<i>Šesto poglavlje</i>	
Liječenje	133
Ajeti iz Kur'ani-Kerima za učenje rukje	161

ISLAMSKA - BIBLIOTEKA . NET

Jutarnji i večernji zikr	223
Fetve o liječenju Kur'anom	241
Anegdote	253
Izvori	265
Sadržaj	267